

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO,
SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Tokrat smo obiskali krajevno skupnost Jagnjenico. Čeprav majhni, so pri svojem delu vztrajni, sicer pa berite več na 10. in 11. strani. V avgustu mesecu smo, zato smo posvetili pozornost tudi zaposlovanju in planiranju v samoupravnih interesnih skupnostih. Je tudi čas polletnih obračunov, toda o tem drugič. Prijetno je, če lahko pišemo o dosežkih na različnih področjih. Neprijetno pa je, če dobimo v redakcijo anonimno pismo zlobne vsebine, za katerim se skriva strahopetnost. Neprijetno je tudi, če moramo na strani s prometnimi nesrečami in črno kroniko pisati o mrtvih in poškodovanih. Nič kaj ne kaže, da se zavedamo dragocenosti človeškega življenja. Kaj, ko bi v prihodnje posvetili humanejšim odnosom med seboj več pozornosti, saj nas to velja samo malo dobre volje. Kajne?

DRAGO MEDVED

OBISKALI SMO JAGNJENICO - V OGNJEMETU OBTOŽB

F. ŠETINC IN B. BAVDEK NA KOZJANSKEM

NEOMAJNO BRIGADIRSTVO

Ponovni spomini tudi na Perčičevega ata

Četrtekov obisk sekretarja predsedstva CK ZKS Franca Šetince in predsednika republiške konference ZSMS Borisa Bavdeka na trasi zvezne mladinske delovne akcije Kozjansko 79 je bil nadvse koristen in prirčen. Gosta sta si v družbi predsednika šentjurske občinske skupščine Stanka Lesnike in komandanta brigade Ljuba Vgrinčiča ogledala osrednji delovišči tistih brigadirjev, ki v času akcije prebivajo v naselju v Šentvidu pri Planini. To je gradnja ceste Grobelce-Loka pri Zusmu in izkop za vodovod med Rudenikom in Planino.

V drugi izmeni je v Šentvidu nekaj čez 80 brigadirjev in ko tole berete, je na delu že tretja izmena, saj je druga odpotovala v petek domov. V drugi izmeni sta delali le dve brigadi, saj tretja ni prišla na delovišče (Gospic).

Tretja izmena ima spet vse tri brigade, medtem, ko sta v Bistrici ob Sotli stalno nastanjeni le po dve brigadi.

Franco Šetinc in Boris Bavdek sta bila zadovoljna s tistim, kar sta videla. Brigadirji so jima pripovedovali o svojem delu in življenju v brigadi, ki je delovno, prijetno. Poleg dela na trasi ali pri vodovodu, mladi obiskujejo politično šolo »Edvard Kardelj«, v interesnih dejavnostih imajo na voljo štiri različne oblike dela, avto šolo obiskujejo marljivo, da o kulturi in športu ne govorimo.

Letos izredno dobro sodelujejo tudi s Šentvidom in Planino. Z njihovim prosvetnim društvom in sploh je vez med domačini in brigadirji vse bolj tesna.

Franco Šetinc je v pogovoru z vodstvom brigade v naselju v Šentvidu opozoril tudi na sestav brigadirjev, saj bi moralo biti v njihovih vrstah več mladih intelektualcev, tudi umetnikov, novinarjev in drugih. Brigade po potrebi prej v občinah pravčasno formirati in jih pripraviti za delo, da ne bi prihajalo do nesporazumov in odpovedi sodelovanja v akcijah.

Franco Šetinc je opozoril tudi na spomin na Jožeta Perčiča, brigadirskega ata, po katerem nosi ime tudi naselje v Šentvidu. Čeprav je že umrl, njegov duh med mladimi še živi, predvsem pa bi si zaslužil odlikovanje za svoje delo, saj je njegove sadove čutili marsikje na Kozjanskem. Po končanem obisku v Šentvidu, sta gosta obiskala tudi brigadirje v Bistrici ob Sotli.

D. MEDVED

V SOBOTO V TABOR!

V soboto se bodo v Taboru v Savinjski dolini zbrali vsi tisti, ki so med vojno delali v tako imenovanih tiskarskih tehnikah in tako med slovenske ljudi širili lepo domačo besedo, hkrati pa ljudi informirali o dogodkih doma in na drugih bojiščih.

Osrednja slovesnost, na kateri se bodo zbrali še vsi živeči tehniki bo v soboto dopoldne, ko bodo v Skutnikovi rebri, kjer je bila znana tehnika Cankar, odkrili spominsko obeležje, proslava pa bo v središču Tabora in se je bo po vsej verjetnosti udeležil tudi predsednik RK SZDL Mitja Ribičič. Sledilo bo tovariško srečanje partizanskih tiskarjev Štajerske.

Tudi jutri bo v Taboru svečano. Ob 16. uri bodo odprli razstavo ilegalnega tiska, po svečani seji skupščine KS in družbenopolitičnih organizacij, pa bodo odkrili tudi spomenik kmetu-borcu.

J. V.

NOV POMOR RIB V SAVINJI

V petek so okoli 17. ure ribiči celjske ribiške družine opazili v Savinji, da se ribe obračajo, zaman hlastajo za zrakom in poginjajo. Obvestili so upravo javne varnosti Celje, ki je skupaj s komisijo ribiške družine izvršila ogled in ugotovila, da je prišlo do nove, velike zastrupitve Savinje ob izlivu Voglajne in nižje, vse do Tremerij.

Ko poročamo, analiza še ni opravljena. Obstaja pa sum, da je pomor rib in zastrupitev Savinje izrazil iztok žveplene kisline iz Cinkarne.

V Cinkarni smo izvedeli, da je ta dan, okoli 14. ure res prišlo do izliva večje količine žveplene kisline iz opuščenih cisterne v ukinjenem obratu stolpne kisline. Ker pa ni šlo za visoko koncentrirano žvepleno kislino v Cinkarni dvomijo, da bi ta nesreča lahko povzročila pomor, čeprav možnosti ne izključujejo. Odgovor bo dala preiskava UJV. (obširneje na 3. strani) - bs -

Vas kaj zebe? Kje pa! Nekateri se recimo prav sedaj namakajo v morju, ali pa se pečejo kar na domačem balkonu. Tiste tretje pa greje misel na premog. Pa ne zato, ker bi si predstavljali, kako jim bo prijetno za pečjo, ko se bo malo ohladilo, ampak jih pogreje, ko se morajo sprijazniti z dejstvom, da premoga ni. No, pa ni tako hudo. Če ste bili v sredo, 1. avgusta na kraju dogajanja - Kurivo Celje, ste ga lahko naročili, kolikor ste hoteli. Seveda je bil predpogoj - dobri živci.

TEŽAVE S PREMOGOM

Dobili so 850 ton premoga in to: lignit iz Kosova in Velenja, sušeni lignit iz kolubarskih premogovnikov ter zasavski oreh. Dobili ste lahko tudi drva. S cementom pa ni najbolj rožnato, 400 ton na mesec, kolikor ga dobijo, nikakor ne zadovoljuje vseh potreb.

Vzdušje je bilo torej enkratno, prava »ludnica«. Tisti, ki je hotel kupiti kaj drugega, ne ravno premog, je bil skoraj ob glavo. Ne, vrival pa se že ne bo nihče. Šef je potolažil enega izmed čakajočih: »Nikar ne obupajte, jaz sem čakal na avto šest mesecev, vi boste pa samo danes.« Razveseljivo! Tisti, ki so »padli skozi«, bodo pač počakali do naslednje pošiljke, takrat pa spet: »Navali!«

TATJANA PODGORSEK

NEDELJSKA FLOSARIJA

Splavarski krst. Letos je bil zelenec oziroma jud mladi Marko Kramer. Najprej so ga zmočili »od zunaj«, potem pa niso pozabili tudi na bolj prijetno mokroto, tisto od znotraj. Več o flosarskem balu na 5. strani.

VELEBLAGOVNICA

ŽALEC

Vse blago - za družino in dom, za gospodinjstvo, za šport in rekreacijo in izredne nakupovalne ugodnosti v eni hiši - to je v veleblagovnicah trgovskega podjetja NAMA Ljubljana.

VELEBLAGOVNICA

ŽALEC

ŽELEZNIČARJI V NOB

NAŠ DOLG JE VELIK

Premalo vemo – razstava nam naj pomaga

Če smo doslej pisali o železničarjih ali železnici, je beseda bila namenjena predvsem modernizaciji železnice, izgubam ali nesrečam na železniških tirih. Današnje pisanje pa je posvečeno povsem drugi temi. Posvečeno je razstavi o železničarjih in železnicih v Jugoslaviji v času NOV.

Razstavo so odprli v ponedeljek dopoldne v prostorih TOZD za upravljanje in vzdrževanje prog Celje, ki je tudi njen pokrovitelj in bo odprta do 19. tega meseca. Pripravil jo je Muzej jugoslovanskih železnic, njen avtor pa je direktor tega muzeja dr. Miodrag Hadžiristić.

Muzej je pričel z delom 1950 leta v Beogradu. Pričujočo razstavo so pripravljali 3 leta in je že obšla številne kraje v Jugoslaviji in v Evropi. S svojo vsebino, dragocnimi dokumenti, fotografijami in eksponati (preko 600) je vzbudila nemalo pozornosti. To je tudi edinstvena razstava, saj nam razkriva delovanje železničarjev med NOV v takšnih razsežnostih, da smo nanje lahko samo pozorni.

Nobena država ni imela med zadnjo vojno tako organiziranega delovanja železnice. V štirih letih okupacije so jugoslovanski železničarji obvladovali preko 1000 km svoje proge. Že 27. julija 1941 leta je bila v Drvarju osnovana »Svobodna železnica«. Železničarji so bili tisti, ki so

prepeljali Tita iz Beograda v partizanske gozdove. Tito je izdal ukaz, da se divizije prevažajo z železnico. Na progi Beograd-Zagreb je bilo preko 700 diverzij in je moral okupator izdati ukaz, da je vožnja po tej progi ponoči prepovedana.

V posebnem vlaku pozimi v letih 1941-42 je Tito podaril železničarjem najboljšo angleške bunde, ki mu jih je poslal angleški general Aleksander, poveljnik za Evropo. To je bil vlak, predhodnik plavega vlaka. V zgodovini poznamo samo znameniti vagon, v katerem so enkrat Nemci in drugi Francozi podpisali kapitulacijo. Jugoslavija pa ima vagon, postavljen v Oštrlju leta 1942, v katerem je bil vrhovni štab v CK ZKJ in v katerem so bile rojene bistvene odločitve v bojevanju proti okupatorju.

Med vso vojno so železničarji vsa štiri leta praznovali dan oktobrske revolucije. 1942 leta so v Splitu in Kicvu celo štrajkali. V Kraljevu je okupator v enem dnevu postrelil 618 železničarjev. To je bilo 14. oktobra. Železničarji so dali v NOV 54 narodnih herojev! Tega nima nobena država na svetu.

Razstava nam poe naslednje: delež železničarjev v NOV je bil izredno velik. O njem vemo doslej mnogo premalo. Podatki govore o ogromni organizaciji, zato ne moremo govoriti o nobenem naključnem »hajduštvu«, osebno, za človeka z mnogoterimi interesi in politično usmerjenostjo, ki ga je zaznamovala v zgodnji mladosti – kako bi si bilo mogoče sicer razložiti podatek, da je že 20-letnik opravljal odgovorno politično dolžnost podpredsednika sindikata štorskih železarjev in v naslednjem mandatu čez dve leti že predsedniško funkcijo.

Življenjsko se je z Zrečami povezal šele 1974. leta, delovno pa šele 1977. leta, ko je v Cometu prevzel vodstvo elektrodelaavnice, sicer pa njegove korenine segajo v železarske Store, kjer mu je bila kot enemu od treh otrok tekstilne delavke in delavca v vlivni jami, pri sedaj že pokojni peči – martinovki, logično določena pot do obratnega elektrika Železarne Store.

Nemiren in iskren duh v njem pa predvsem njegova družbenopolitična aktivnost so ga v letu 1974 postavili v vrsto odličnih diplomantov prve generacije srednje politične šole CK ZKS v Dobrni.

ampak o resni, udarni in skrajno odgovorni organizaciji. Ko je bila Ljubljana okupirana z žico, so bili železničarji pomemben most s partizanskimi gozdovi. V Bosanski Krajini so predeli, kjer so imeli partizani ves čas vojne svojo železnico. Železničarji so dali preko 3000 žrtev. V znameniti Terčakovi knjigi Poslovnih pisem najdemo 5 železničarjev.

To je zgolj neurejeno naštevane nekaterih podrobnosti, ki nam naj samo ilustrirajo pomemben del zgodovine naše osvoboditve. Prav bi bilo, če bi si vsi ogledali to izredno dragoceno razstavo, zanjo je tudi vse večje zanimanje zunaj naših meja. Želja muzeja je, da bi jo pokazali vsem. Našim zavaznikom iz časa NOB in tistim, ki so stali v službi okupatorja. Mnogi nam danes ne verjamejo, pravijo, da so na razstavi posnetki iz filmov, ki jih danes snemamo. Težko je uveljavljati resnico o našem boju še danes, saj vemo, kako je bilo to težko tudi med vojno. Toda čas in vztrajno znanstveno delo odkrivata nejasnosti, izpopolnjujeta mozaik in odkrivata sumničanja. Razstava nam govori, kolikšen je naš dolg do tistih železničarjev, ki so storili vse, kar mora storiti domoljub in revolucionar, ko čas zahteva odločujoča dejanja.

DRAGO MEDVED

POKLICNO USMERJANJE

ŠE PROSTA UČNA MESTA!

Neskladje med možnostmi za žensko in moško mladino

Vsako leto se v srednje in poklicne šole vključi večji delež generacije, v letu 1978 že preko 91 odstotkov. To povečanje gre na račun zmanjševanja osipa v osnovni šoli in velikih možnosti vključevanja v poklicne in srednje šole, v katerih se delež vključenih vsako leto povečuje. Razmerje med vključitvami v poklicne šole in v štiriletno srednjo šolo pa je še vedno neugodno, saj se vse več mladih odloča za štiriletno srednjo šolo.

To pogojuje tudi dejstvo, da je število razpisanih mest v poklicnih in srednjih šolah 2990 kar za 403 mesta višje, kot je celotna generacija osmošolcev na našem področju, to je 2587! Pri tem naj poudarimo, da gre za območje šestih občin in sicer: Celje, Zalec, Laško, Slovenske Konjice, Sentiur in Šmarje pri Jelšah.

Na ta način ima mladina večje možnosti, da uresniči svoje vse večje ambicije po vključevanju v štiriletno srednjo šolo. Tudi s preporazdelitvijo poklicnih odločitev torej ne moremo rešiti pomanjkanja strokovno usposobljenih delavcev. Obenem pa vemo, da se večajo potrebe delovnih organizacij po učencih. V letu 1977 je bilo v regiji razpisanih 1192 učnih mest, leto pozneje, torej lani že 1433 in letos 2053!

Tako stanje pa vpliva tudi

na vključevanje učencev in sicer tako, da se odločajo za poklice, ki so jih zaradi že znanih razlogov bolj privlačni in jih na splošno višje vrednotijo. To se je pokazalo tudi v letošnjem letu, saj je v mesecu juliju ostalo še 511 nezasedenih mest (verjetno pa je ta številka še večja!) in sicer v že do sedaj deficitarnih poklicih kovinske stroke, gradbeništva in gostinstva.

Prav tako ne smemo pozabiti na problem vključevanja ženske mladine, ki ima nedvomno manj možnosti pri izbiri poklica. Tu bi storili velik korak naprej, če bi spremenili našo miselnost o takoimenovanih »ženskih« in »moških« poklicih.

Da bi odpravili ta neskladje na področju izobraževanja in dela, moramo pri načrtovanju mreže in kapacitet izobraževalnih organizacij težiti za povečevanjem vpisa v šole, ki izobražujejo za pro-

izvodno – tehnične poklice in zmanjševanjem vpisa v šole, ki izobražujejo za suš. citarne poklice.

Vsa ta problematika jasno kaže na pomembnost dejavnosti poklicnega usmerjanja, še posebej poklicne vzgoje, ki je njegova baza. Le-ta bi se morala začeti že v predšolski dobi in se nadaljevati, vgrajena v vzgojnoizobraževalne vsebine, preko celotnega šolanja vsakega posameznika. Cilj poklicne vzgoje je namreč privzgojiti vsakemu človeku tak odnos do družbe in to samega sebe, da bo spoznal bistvo in pomen izbire poklica, in da se bo sposoben sam zavestno vključiti v naš družbenoekonomski razvoj in se odločati v skladu s svojimi realnimi možnostmi in družbenimi potrebami za določeno poklicno področje.

BOJANA KORENT

CELJE: 1980-LETO HORTIKULTURE

Na prvi delovni seji v avgustu bo celjsko predsedstvo Občinske konference SZDL obravnavalo izvajanje načrta hortikulture aktivnosti. Kot je razbrati iz poročil izvajalcev, so komunalna in hortikultura dela iz predvidenega obsega aktivnosti za Hortikulturo 80 že v marsičem spremenila podoba Celja. Kljub temu pa bodo v celjski SZDL predlagali, da bi leto 1980 v Celju proglasili za leto hortikulture.

PLANIRANJE V SIS

OBOGATENO Z IZKUŠNJAMI

Še bolj moramo delati usklajeno

Kljub temu, da so poletni meseci čas dopustov in počitka, so delavci celjskih interesnih skupnosti sredi priprav na izdelavo planskih dokumentov za prihodnje srednjeročno obdobje. Že uvodoma je potrebno poudariti, da je sedanje planiranje v interesnih skupnostih za razliko od priprav na izdelavo srednjeročnega plana

1976-1980 obogateno z izkušnjami in zato tudi bolj kakovostno.

Ocene in analize, ki so jih opravili v celjski občini kažejo, da so družbene dejavnosti storile v zadnjih letih velik korak naprej. Kljub temu pa vendarle beležimo določena zaostajanja pri uresničevanju nekaterih prednostnih nalog. Tako na primer v osnovnem šolstvu, kjer je opaziti zaostajanja pri uveljavljanju celodnevne osnovne šole in podaljšane bivanja. Tudi na področju usmerjenega izobraževanja niso uresničeni vsi planski cilji, vzkroge pa velja iskati med drugim tudi v spreminjenem konceptu usmerjenega izobraževanja. V celjski občini je konkretno reformo usmerjenega izobraževanja opravil le Pedagoški šolski center. V zdravstvu je v zadnjih letih opaziti bistven napredek pri uveljavljanju vpliva uporabnikov na zdravstvene storitve, odstopanja od zastavljenih planskih ciljev pa se kažejo predvsem pri zmanjševanju staleža delovnih ljudi in pa skrajševanju čakalne dobe porabnikov. Tudi celotno področje socialnega varstva občanov in delavcev beleži določene slabosti. Verjetno tičijo vzroki zanje tudi v dejstvu, da se skupnost socialnega varstva, ki vsebinsko združuje dejavnost petih interesnih skupnosti, še ni uveljavila kot mesto usklajevanja različnih interesov delavcev in občanov. Napredek je pri uresničevanju ciljev otroškega varstva, domskega varstva ostarelih občanov, stanovanjske soli-

darnosti in drugje, a prizadevanja ostajajo slejkoprej nesistematična in nepovezana.

Izkušnje, ki so jih družbene dejavnosti dobile v letih svojega obstoja in delovanja, obogatene z analizo stanja, bodo gotovo pomenile dobro osnovo za izdelavo planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje. Ob tem pa se že sedaj jasno kažejo nekatere naloge, ki jih bo potrebno v prihodnjih letih v interesnih skupnostih izpeljati samoupravno organizirano v družbenih dejavnostih. Tudi usklajevanje med interesnimi skupnostmi mora v bodoče postati osnova realnemu načrtovanju razvoja vseh družbenih dejavnosti v celjski občini. In nenazadnje bo potrebno intenzivno nadaljevati integracijske postopke med izvajalci posameznih dejavnosti.

To so seveda le nekatere od nalog, ki jih bodo morale interesne skupnosti celjske občine uveljavljati v naslednjem srednjeročnem obdobju. Konkretnije bodo opredelile v lastnih planskih dokumentih, ki jih bodo oblikovale sočasno z ostalimi nosilci planiranja, to je s krajevnimi skupnostmi in temeljnimi organizacijami združenega dela in jih bodo sprejemali delovni ljudje in občani. Zakonskih in drugih osnov za izdelavo teh dokumentov je veliko, izkušni prav toliko, zato seveda ni razloga, da bi izdelavo planskih dokumentov zamujali. In kot kaže, te bojzani zaenkrat v Celju še ni.

DAMJANA STAMEJČIČ

ZDRAVKO IVAČIČ

Rojen v pomembnem in prelomnem letu 1948 je danes Zdravko šele na pragu svoje najbolj zrele življenjske dobe. Torej njegov staž »minulega dela« sam po sebi ne more biti zadosten razlog za našo rubriko. Pač pa gre pri njem, sedaj članu delovnega kolektiva zrekega Cometa, za dinamično

osebno, za človeka z mnogoterimi interesi in politično usmerjenostjo, ki ga je zaznamovala v zgodnji mladosti – kako bi si bilo mogoče sicer razložiti podatek, da je že 20-letnik opravljal odgovorno politično dolžnost podpredsednika sindikata štorskih železarjev in v naslednjem mandatu čez dve leti že predsedniško funkcijo.

Življenjsko se je z Zrečami povezal šele 1974. leta, delovno pa šele 1977. leta, ko je v Cometu prevzel vodstvo elektrodelaavnice, sicer pa njegove korenine segajo v železarske Store, kjer mu je bila kot enemu od treh otrok tekstilne delavke in delavca v vlivni jami, pri sedaj že pokojni peči – martinovki, logično določena pot do obratnega elektrika Železarne Store.

Nemiren in iskren duh v njem pa predvsem njegova družbenopolitična aktivnost so ga v letu 1974 postavili v vrsto odličnih diplomantov prve generacije srednje politične šole CK ZKS v Dobrni.

Še isto leto se je začel »bojevati« na informacijski fronti, saj je kot referent za obveščanje, čez čas pa kot vodja oddelka za informiranje in samoupravljanje sooblikoval informacijski sistem v štorski železarni. To delo ga je zaznamovalo tudi v sedanje, zreško obdobje življenja v Cometu in v bodoče ga bo še bolj, saj ne bo šlo drugače, četudi bo moral zaradi tega trpeti njegova žilica za elektromehaniko.

Njegovo drugo življenje je že zgodaj začelo utripati za amatersko kulturno dejavnost, verjetno na stopnišču delavskega bloka v Storah, ali pa v srcu kratkohlavnika, ko je v 2. razredu osnovne šole »odigral« vlogo šestega palčka v Sneguljici. Resno ga je prevzelo nato v štorski Svobodi, še bolj po njeni združitvi zaspene čice z amaterskim gledališčem iz Celja. Nato ga pri Amaterskem gledališču Železar Celje-Store srečujemo v vlogah igralca, režiserja, nazadnje do odhoda v Zreče kot orga-

OBRAZI

nizacijsko-tehničnega vodjo gledališča v Storah. Kako bi moglo biti drugače kot, da je sedaj v zreški Svobodi predsednik odbora za dramsko dejavnost in mentor Mladega odra, da razen še funkcije člana sveta KS Zreče, ne naštevamo drugih vidikov njegove zrasčenosti v novo življenjsko in delovno okolje hitro razvijajočega se kraja izpod Rogle. Pa še tlijo ambicije v njem in vemo, da eno od njih bo kmalu uresničil: diplomu za informacijsko-dokumentacijsko dejavnost v okviru študija na Fakulteti za politične vede in novinarstvo ter Višji upravni šoli v Ljubljani. Formalno bo zaočrožil svojo bogato prakso!

MITJA UMNİK

TEŽAVE V GOSPODARSTVU

PLAČE MORAJO BITI!

Na celotnem območju za 97 milijonov izgub

Kljub temu, da se organizacije združenega dela na širšem celjskem območju otepaajo s problemi nelikvidnosti, bo teklo izplačilo osebnih dohodkov delavcev za julijsko delo v vseh občinah normalno. Verjetno pa bo potrebno ponekod izplačilni dan premakniti za dan ali dva proti sredini meseca avgusta.

Nelikvidnost organizacij združenega dela, ki se seveda odraža tudi v vseh temeljnih bankah na območju, je v teh dneh povzročila v občinah že kar rdeči alarm. Izkazalo se je namreč, da je na območju kar lepo število delovnih organizacij, ki jim primanjkuje denarja celo za izplačilo osebnih dohodkov delavcem za julijsko delo. Da bi bila zahteva še bolj zapletena, je tudi bančna malha prazna. To pa seveda pomeni, da je kaj malo možnosti za to, da bi organizacije

združenega dela dobile želeno premostitvene kredite za izplačilo osebnih dohodkov v banki. Izjeme seveda so, vendar pa vse kaže, da bodo morale organizacije združenega dela same poiskati možnosti za pridobitev potrebnega denarja.

Kot je bilo razbrati iz razprave na razširjeni seji sekretariata Medobčinskega sveta ZKS in Medobčinskega sveta ZSS - sklicana je bila prav zaradi perečih vprašanj izplačila osebnih dohodkov v

avgustu - so delovne organizacije v občinah celjskega območja večinoma že zagotovile denar za izplačilo OD. Problemi so le še v EMO, Topru in v laškem TIM, kjer še niso znani vsi viri, ki bodo pomagali premostiti denarno krizo in omogočili normalno izplačilo osebnih dohodkov. Skupen dogovor vseh udeležencev torkovega razgovora pa je bil jasen: plače morajo biti! In celo v tistih delovnih organizacijah, ki so ob polletju izkazale izgubo, bodo glede na okrožnico Zveznega izvršnega sveta izplačali delavcem sto odstotno osebne dohodke.

Avgusta bodo torej delavci normalno prejeli plače za svoje delo. Morda - tako smo zapisali že v uvodu - bo potrebno ponekod dan ali dva premakniti izplačilni dan. A to je seveda še dokaj sprejemljivo. Toda že sedaj se odpira vprašanje, kako bo z izplačilom osebnih dohodkov v septembru? V samem mesecu dni se namreč likvidnostna situacija zagotovo ne bo spremenila, saj bo konjunktura predvidoma porastla šele v jesenskih mesecih. Vprašanje je tudi, v kolikšni meri si bodo delovne organizacije lahko zagotovile ustrezen repromaterial za proizvodnjo, posebej tistega, ki prihaja iz uvoza. Znani so namreč novi ukrepi s tem v zvezi, ki pa se bodo posledično odrazili v temeljnih delovnih sredinah šele čez čas. Kot Damoklejev meč visijo nad gospodarstvom celjskega območja tudi izgube, ki jih izkazuje kar 22 temeljnih organizacij združenega dela in ki skupaj znašajo 97.611.000 dinarjev. Vse to in še mnogi drugi problemi pestijo gospodarstvo, zrcalijo pa se v pomanjkanju denarja, potrebnega za izplačilo osebnih dohodkov delavcem. V temeljnih in drugih organizacijah združenega dela morajo zato nemudoma oceniti situacijo v zvezi z izplačili osebnih dohodkov v septembru ter že sedaj iskati možnosti, da bi tekli brez pretresov.

MITJA UMNIK

DAMJANA STAMEJČIČ

KONJIŠKI SINDIKAT

BREZ PREDAHA!

Razprave o poslovanju v I. polletju

Čprav so tudi na občinskem vodstvu konjiških sindikatov vsaj delno kadrovsko okrnjeni zaradi dopustov, pa delo in splošna sindikalna aktivnost bistveno ne pomenja. Po besedah sekretarja Franca Jelenka je najaktualnejša naloga v tem trenutku akcija za razprave o periodičnih obračunih. Akcijski program so sprejeli že pred dobrima dvema mesecema. V njem so se jasno dogovorili, kako bodo v konjiški občini pretehtali periodične obračune poslovanja organizacij združenega dela in predvsem določili, kaj želijo kot družbenopolitična organizacija delavcev z razpravo o njih doseči.

Praktično je mimo prva polovica leta in preveriti je treba, kako so gospodarili v

temeljnih organizacijah združenega dela in kako so uresničeni sklepi, sprejeti ob razpravah o zaključnih računih poslovanja za leto 1978.

Po prvi oceni sindikalnega vodstva v občini Slovenske Konjice so sprejeli akcijo za ocenitev periodičnih obračunov, zelo resno. Tako računajo, da bodo razprave opravljene do 10. avgusta.

Več kot polovica poročil z razprave je že zbrana pri občinskem sindikalnem vodstvu in skoraj vsa kažejo na dobro pripravljene podatke, tekstualni del poročil pa vsebuje široko paleto razpravljanje problematike poslovanja in gospodarjenja v združenem delu za letošnje prvo gospodarsko polletje.

MITJA UMNIK

DAMJANA STAMEJČIČ

CELJE

NOV POMOR RIB

Domnevajo, da je krivec Cinkarna

V petek je prišlo do novega pomora rib v Savinji. Ko poročamo, rezultati raziskave celjske UJV še niso dokončni in tudi krivec še ni dokazan. UJV na osnovi analize zastrupljene vode in preizkave domneva, da je do nesreče prišlo zaradi izliva večjih količin zveplene kisline v Savinjo. O nesreči smo se pogovarjali s celjskimi ribiči, delavci UJV in predstavniki Cinkarne.

Av gust Tihole - ribič: »O tem, da se ribe obračajo nas je obvestil neki mladenec. Ob ogledu smo ugotovili, da gre za nov pogin rib zaradi zastrupljenosti Savinje, predvsem ob levem bregu, nižje od pritoka Voglajne. Pomor 29. 6. je bil domala popoln, saj so odplake pirinčnih ogorkov iz žepine skoraj v celoti pomorile ribji zarod. Savinja pa se je hitro očistila zaradi veliko padavin in visokega vodostaja. Tu so spet zaživele ribe. V petek pa je nova zastrupitev povzročila pogin postrvi, mren, klenov in krapov. Skoda je visoka, a je še ne moremo oceniti.«

Janez Zupančič - UJV Celje: »Ko so nas obvestili o nesreči, smo izvršili ogled, vzeli vzorce poginulih rib in vode in do srede že dokazali, da je bila v vodi prisotna zveplena kislina. Domnevamo, da je to povzročilo pogin. Zvedeli smo, da je istega dne ob 14. uri stekla iz zapuščene cisterne v ukinjenem obratu stolpne kisline v Cinkarni večja količina zveplene kisline. Preiskava in analiza vzetih vzorcev bo odgovorila, kdo je zakrivil to novo nesrečo.«

Inž. Tone Benčina - Cinkarna: »Res je, da je iz opuščene obrate iztekla večja količina zveplene kisline in mulja, ki pa nista bila visokokonzentrirana. Sodim, da nesreča s tem izlivom ni mogla povzročiti pogina rib, čeprav možnosti ne izključujem. Izток kisline je bil približno 600 kg v eni uri. Preiskava UJV bo dokazala, kaj je zakrivilo pogin.«

V času poročanja preiskava še traja. B. S.

KS OSTROŽNO

TELEFONSKA AKCIJA

Prizadevnost krajanov obrodila sadove

Skoraj vsak bi rad imel telefon. Včasih ga pač potrebuješ, drugič pa ti gre na živce, da bi ga najraje treščil ob steno. Vendar je treba na priključek čakati še in še. Krajan KS Ostrožno pa so vzeli stvar v svoje roke in uspeh ni izostal. Leta 1976 je bil podpisan sporazum s PTT podjetjem za napeljavo primarnega in razvodnega telefonskega omrežja v KS Ostrožno-Lava. V ta namen so ustanovili Investicijski odbor za izgradnjo telefonskega omrežja s predsednikom ing. Marjanom Zurajem, podpredsednikom Stanetom Krivcem, ki je hkrati predsednik sveta KS Ostrožno, tehničnim sekretarjem Stanetom Kislingerjem, glavnim blagajnikom odbora Jankom Jazbinškom, računovodjem odbora Gojkom Strajničem in administratorjema Zdenko Zlender in Anico Volavšek. Sprva je bilo 690 prošelj za priključek, nato se je število povečalo na

Stane Krivec

790. Skupna vrednost investicije je znašala 102.700 din, od tega so krajan Lave, Ostrožnega, Lopate, Lokrova in Dobrove opravili dela v vrednosti 50.000 din. Opravljeno delo obsega 9 km primarnega in 63 km razvodnega telefonskega omrežja. Vse skupaj je zneslo 10.000 delovnih ur. Po opravljenem

delu so na seji sveta skupščine KS Ostrožno menili, da vsi člani odbora zaslužijo javno priznanje, posebna pohvala pa velja podpredsedniku odbora Stanetu Krivcu, ki je bil vseskozi zelo aktiven. Svet skupščine je predlagal, da mu dodelijo vsoto 20.000 din kot priznanje za vložen trud. Ta denar je tovariš Krivec sprejel, vendar ga je odstopil v korist KS Ostrožno in sicer 5000 din Zvezi rezervnih vojaških starešin KS Ostrožno, prav toliko tudi Zvezi borcev KS Ostrožno ter 10.000 din za socialno šibke in ostarele krajan. Ta denar jim bodo razdelili ob krajevnem prazniku.

Tu je torej še en dokaz, kaj se lahko naredi, če se krajan združijo v akciji. Dobili so povezavo s svetom, skoraj vsaka hiša se lahko pohvali s priključkom. Vse bi lahko bilo vzpodbuda tudi drugim krajevnim skupnostim. TATJANA PODGORŠEK

RAZVOZLAVANJE IN ZAVOZLAVANJE

Zapletenost položaja na Bliznjem vzhodu ne ponehuje, vsak teden znova dokazuje svojo trdovratnost. Zgodovinski in življenjski spor med Izraelci in Arabci zapljuje s svojo nevarno prho ne le vzhodno Sredozemlje, ampak že dolgo in celo vse bolj ves svet. Komaj zares navedemo pomembnejši svetovni dogovodek, da ne bi v prekrizanih sabljah ali diplomatskih kopjih vzhoda.

Vzemimo kak primer. Naftni krči, ki zvijajo tako razvite zahodne države kot tiste dežele v razvoju, ki same nafte ne premorejo, tudi Jugoslavijo in pred dnevi zelo ostro Romunijo - imajo svoj epicenter na Bliznjem ali Srednjem vzhodu. Ko so se Afričani pred dnevi sestali na 16. zboru Organizacije afriške enotnosti, je bil eden od plamenov, ki jih je bilo treba gasiti, tudi bliznjevzhodni. V Havani na Kubi bo v kratkem konferenca na vrhu nevrščenih dežel: razpravljala bo o Bliznjem vzhodu in o odnosu gibanja do Egipta. V teh tednih zapušča Sinaj okoli 4000 vojakov OZN, ki so bili na bočni črti med izraelskimi in egiptovskimi četami in katere naj

bi nadomestili neoboroženi opazovalci mednarodne organizacije.

V dolgoletnem vrtincu vojn, žrtv, groženj in upov sta Izrael in Egipt sklenila mirovni sporazum. S tem je bila odstranjena neposredna vojna nevarnost, toda razmere pa se od takrat še bolj zapletajo. Ostali Arabci so bili nezadovoljni s sporazumom in z egiptovskim »izdajstvom«; izvedli so oster boj proti Egiptu, ki pa tega ni zrušil, in predlagali, naj ga nevršče ni izključijo iz svojega gibanja. Izrael je ostal tudi s sporazumom v žepu enak, ali pa še bolj nepopustljiv, kot je bil prej. Amerikanci, ki so botrovali rojstvu »miru«, so pričakovali obresti. Želeli so veliko, predvsem pa, da bi utrđili obstoj Izraela in da bi zadržali take odnose z arabskimi naftnimi vrelci, ki bi načrpali dovolj bencina v Carterjev predvolilni stroj, s katerim bi lahko drugo leto dosegel drugi predsedniški mandat. In izgleda, da je čas teh obračunov nastopil. Nobeden od udeležencev mirovne igre trenutno ne kaže zadovoljnega lica. Tri vprašanja so namreč ostala tudi po delnem sporazumu odprta; po jugoslovanskem gle-

danju na položaj pa je v njih bistvo problema. Gre za umik Izraela z zasedenih ozemelj, za pravico Palestincev do svoje države in za varen obstoj vseh držav na Bliznjem vzhodu, tudi Izraela. Izrael pa je že stokrat jasno povedal, da se ne bo umaknil z vseh ozemelj in da ne bo dovolil, da bi Palestinci ustvarili svojo državo. To pa je seveda pot brez izhoda.

Te dni tečejo pogajanja med Izraelom, Egiptom in ZDA o tako imenovani avtonomiji Arabcev, to je Palestinecev, na območju, ki je zahodno od reke Jordan, in v Gazi. Avtonomija je namreč predvidena v sporazumu med Egiptom in Izraelom. Ni pa bilo jasno, kakšna naj bo ta avtonomija in na to vprašanje bo treba zdaj odgovoriti. Izraelci so dali namreč tolmačenje, ki človeka zgrozi. Izrekli so se za avtonomijo prebivalcev posameznikov na omenjenih področjih, avtonomija pa naj bi ne veljala za samo ozemlje, celo za vodo tam ne. S tem se niso strinjali niti Egipčani, še najmanj pa seveda sami Palestinci, o katerih razpravljajo brez njih. Izgleda, da je ključno vprašanje, kakšno stališče bodo zavzeli Amerikanci in

kolikšen pritisk menijo uporabiti, da bi vsaj nekoliko spametovali Izrael. Zadnje vesti govore o tem, da Amerikanci svoje stališče pripravljajo in so zato zahtevali, naj bi preložili razpravo v varnostnem svetu OZN v New Yorku na 23. avgust o tem, kako poseči v bliznjevzhodni problem. Med tem pa so na trojnih pogajanjih že predložili delne rešitve, ki govore o palestinski avtonomiji ob navzočnosti izraelskih vojakov. To pa je preveč za Izraelce, ki so zagnali vik in krik, ter odločno premalo za Palestinece, ki hočejo svojo državo. Nekateri razčlenjevalci mednarodnih razmer domnevajo, da gre za naslednjo igro sile, ki jo poganja nafta. ZDA naj bi pritiskale na Izrael, da bi odločilno popustil, v zameno pa naj bi Saudova Arabija nekoliko bolj odprla naftne pipe, iz katerih teče energija v Ameriko. Gre torej za ameriške interese, ne pa za Palestinece, ki so že zdavnaj dokazali, da niso več begunci - ampak narod, ki mora končno dobiti svoje mesto v svetu. Zato vozle še ne bo razvezan.

SVET IN MI

PIŠE IVAN SENIČAR

30

PALESTINCI SO NAROD - NE BEGUNC

RAZVOJ KONJIŠKE TRGOVINE

DOHITETI ZAMUJENO!

Srednjeročni plan mora biti uresničen

Izvršni svet konjiške občinske skupščine bo na svoji drugi avgustovski seji, verjetno 15. avgusta, razpravljati tudi o analizi razvoja trgovine in drugih ukrepov na področju blagovnega prometa. Analiza vsebuje dovolj zanimivih podatkov, ki kažejo na preskrbo prebivalstva z različnimi trgovskimi izdelki, zato smo iz nje in v razgovoru s sekretarjem izvršnega sveta Božidarjem Punčuhom, izluščili bistvene ugotovitve. Sicer je analizo pripravil oddelček za gospodarstvo konjiške občinske skupščine. V sodelovanju z delovnimi organizacijami s področja blagovnega prometa.

Analiza ugotavlja, da je ponudba trgovskega blaga v občini Slovenske Konjice, vseh prodajalnih je 46, relativno dobra. Zadovoljuje se najbolj ponudba prehranbenih izdelkov, ne morejo pa biti Konjičani zadovoljni s ponudbo na področju kovinskih izdelkov, kemičnih in plastičnih, lesnih izdelkov in pohištva, stekla in porcelana, knjig, nadomestnih delov za motorna vozila in kmetijske traktorje ter gradbenega materiala. Ponudba tovrstnega blaga šepa že leta in leta!

Osnovna vzroka za takšno nezadovoljivo stanje kaže iskati v naslednjih ugotovitvah: precejšnje število trgovskih poslovalnic posluje v neprimernih prostorih, predvsem zaradi skladiščenja. To onemogoča večje zaloge in slabšo ponudbo. Premajhna specializacija prodajalnic, kjer nerentabilno poslujejo, so pa ponavadi v manjših krajih, izven večjih centrov v konjiški občini, pa zaradi oddaljenosti in ljudi v teh krajih, prodajalne morajo obstajati, četudi na meji rentabilnosti ali celo pod njo.

jaln je naslednji pomembnejši vzrok slabe ponudbe, kar se še posebno kaže v manjših krajih izven občinskega središča. Takšne prodajalne prodajajo takorekoč vse od igle do kruha!

Da bi vsaj delno odpravili pomanjkljivosti v trgovski dejavnosti, so nekatere delovne organizacije trgovske stroke že namenile izdatnejša sredstva v naložbe za adaptacije, modernizacije in večanje svojih poslovnih prodajnih in skladiščnih prostorov. Pri tem kaže omeniti zlasti konjiški Dravinjski dom, ki bo v novi poslovno-stanovanjski zgradbi v Konjicah pridobil velike poslovne prostore, te bo dobila Kmetijska zadruga za trgovino z reprodukcijskim materialom in upoštevati je treba še predvideno izgradnjo v Zrečah, Vitanju, trgovin v Žičah in Slovenskih Konjicah. Prav tako bodo preurejeni nekateri lokali v Jerneju, Gorenju, Zrečah in Tepanju.

Analiza problematike celotne trgovske dejavnosti v konjiški občini ni mogla zamolčati še nekaterih splošnih problemov, kot je na primer problem fluktuacije trgovskega kadra. Le-ta beži iz stroke zaradi nizkih osebnih dohodkov, deljenega delovnega časa in dela ob sobotah. Nizka akumulativnost trgovske stroke v skoraj vseh temeljnih organizacijah združenega dela trgovske dejavnosti še zlasti v maloprodajni trgovski mreži, ne daje dovolj upanja na boljše čase, tudi z vidika kadrovskih problemov. So primeri manjših živilsko-prehranbenih po-

slovalnic, kjer nerentabilno poslujejo, so pa ponavadi v manjših krajih, izven večjih centrov v konjiški občini, pa zaradi oddaljenosti in ljudi v teh krajih, prodajalne morajo obstajati, četudi na meji rentabilnosti ali celo pod njo.

Izvršni svet pa v razpravi razvoja trgovske dejavnosti in ob ukrepih na področju blagovnega prometa v konjiški občini ne bo mogel mimo vprašanj temeljitejšega organiziranja občanov - potrošnikov. Le-ti so v občini Slovenske Konjice organizirani v 12 potrošniških svetih že od leta 1976, vendar dosedaj niso povsem dobro odigrali vloge, ki jim jo določa zakon in zlasti družbene potrebe.

Vsekakor sodi razprava o razvoju konjiške trgovine med tiste »injekcije« izvršnega sveta skupščine občine Slovenske Konjice, ki naj zagotovi uresničitev družbenega srednjeročnega načrta v skladu s sprejetimi smernicami tudi na področju razvoja trgovske dejavnosti.

ŠOLO F. ROŠA POSPEŠENO GRADIJO

Kot je razbrati iz pogodbe med Izobraževalno skupnostjo občine Celje in Gradbenim podjetjem Ingrad bi morala biti do 15. novembra letos zaključena izgradnja nove osnovne šole Frana Roša v Novi vasi v Celju. Zaradi različnih težav, ki so nastale pri ureditvi zemljišča, pa bo rok izgradnje podaljšan za 45 dni. Ne glede na to bo nova osnovna šola sprejela učence v drugem polletju šolskega leta 1979/80 s tem, da bodo razredne oddelke formirali že na začetku šolskega leta v okoliških šolah.

Osnovna šola Frana Roša bo celodnevna osnovna šola, v kateri bo šestnajst razrednih oddelkov, mnogo namenskih kabinetov, v njej bosta dve telovadnici in trije oddelki male šole. Ko bo pričela s poukom, pa bo omogočila, da bo kar 12% več celjskih otrok obiskovalo celodnevno šolo. Skupaj s tistimi, ki so že sedaj vključeni v te oddelke, bo ob koncu prihodnjega šolskega leta že 15% celjskih učencev vključenih v celodnevni pouk. S tem pa bo dosežen tudi cilj, ki so si ga v izobraževalni skupnosti postavili ob začetku sedanjega srednjeročnega obdobja.

DS

LAŠKO STANOVANJSKO GOSPODARSTVO

NAČRTNO IZ ZAOSTANKA

Poudarek na gradnji družbenih stanovanj

Štiriletna stanovanjska izgradnja v občini Laško precej hitro menja podobo iz prejšnjih let. Leta 1975 je v tej občini stanovanjski fond v vsem zaostajal za poprečjem v republiki in regiji, tako glede števila stanovanjskih prostorov, glede na stanovalca pripadajočih stanovanjskih površin, opremljenosti stanovanj z elektriko, vodo in sanitarijami. Visoko nad povprečjem so bili s starimi, pred letom 1918 zgrajenimi stanovanji.

Dolga leta je stanovanjska izgradnja prevladovala v zasebni lasti in večji del družbenih sredstev je bilo porabljenih za kredite zasebnim graditeljem. Po letu 1975 se je v občini začela intenzivnejša stanovanjska izgradnja v družbeni lasti. V občini je manjkalo 524 stanovanj, kar je pomenilo, da bi v srednjeročnem načrtu morali zgraditi 114 stanovanj letno. Seveda bi bila ta naloga mnogo

lažja, če bi ne imeli izredno visoko število starih, popolne prenove potrebnih stanovanj, za kar pa sredstva iz najemnin niso zadostovala.

V prvih dveh letih (1975-1976) je bilo zgrajenih v Laškem 95 novih stanovanj, v Rimskih Toplicah 12 in v Radečah 24 stanovanj, poleg tega pa kupljenih še 17 stanovanj, je bila načrtovana izgradnja za prvi dve leti presežena za 50 odstotkov.

V letu 1977 je bilo načrtovanih 70 stanovanj v Radečah, 120 v Laškem in Debru in 18 v novem domu upoko-jencev, 14 v Zidanem mostu in 12 stanovanj v Rimskih Toplicah. Da bi bil ta načrt uresničen, bo treba napeti vse sile, zlasti, ker so novogradnje stekle z zamudo zaradi najrazličnejših ovir. Do konca leta 1979 bo načrt dosežen približno do treh četrtin, preostalo četrtino pa bi bilo treba doseči prihodnje leto.

Skoraj 10 milijonov novih dinarjev so samoupravno interesno skupnost velja vzdrževalna in obnovitvena dela na obstoječih, predvsem močno zastarelih stanovanjskih objektih v vseh krajih laške občine.

Okoli 30 milijonov dinarjev naj bi šlo za družbeno pomoč pri nakupu novih stanovanj, za premiranje namenskega varčevanja ter za plačilo znižanih stanarin socialno šibkih občanov.

Da bi zmanjšali stroške in iz razpoložljivih sredstev iztisnili čim več, so se v tej občini odločili, da naj bi stanovanjska izgradnja potekala v koncentraciji najmanj 50 stanovanj na enem gradbišču, kar pa je praktično mogoče predvsem v Laškem in v Radečah.

J. K.

ORGANI CTZ

Poleg 26-članskega upravnega odbora ima Celjska turistična zveza še naslednje organe:

PREDSEDSTVO: predsednik Marjan Ašič, podpredsednika Stane Čujež in Jože Prušek, glavni tajnik Zoran Vudler, člani: Roža Fazarinc, Ivo Kuhar, Branka Mravljak, Miha Prosen in dr. Jože Šmid.

Nadzornemu odboru predseduje Jože Kajtna, častnemu razsodišču Gustl Tanjšek, administrativni komisiji Marjan Ašič, komisiji za sodelovanje s Turistično poslovno skupnostjo in Gospodarsko zbornico Majda Trogar, komisiji za varstvo okolja Martin Kene ter komisiji za kmečki turizem Jože Prušek.

MGZ CELJE

ZELENA LUČ

Energetska oprema v Šentjurju

Na 3. seji izvršnega odbora Medobčinske gospodarske zbornice v Celju je bila živahna razprava o oceni možnosti gospodarskega razvoja območja, pri čemer so posebej poudarili, da ocena razvojnih možnosti predvsem služi lahko vsem nosilcem planiranja kot izhodišče za poglobljeno analizo razvojnih možnosti. Šele nato bi morale občine opredeliti nosilce razvoja. V celjski občini izpostavljajo kot pomembne nosilce na primer AERO oziroma grafično industrijo, prav tako turizem in gostinstvo. Žal, pa nosilec planiranja dostikrat manjkajo mnogi globalni podatki za usmeritve. Pri tem pričakujejo posebno pomoč gospodarske zbornice.

Izvršni odbor Medobčinske gospodarske zbornice v Celju je sklenil, da bo na prihodnji seji pristopil k izboru nosilcev razvoja, ki bi prišli v poštev za republiški prioritet.

Na isti seji so razpravljali še o izgradnji tovarne energetske opreme v Šentjurju v vsej »naložbeni celovitosti«, s finančnih, proizvodno-programskih in kadrovskih vidikov. Gre za naložbo, ki je v okviru delovne organizacije EMO Celje piod večletnih razmišljanj in dogovorjena z ostalimi proizvajalci kotlov v jugoslovanskem prostoru. Proizvodni program predvideva uporabo čistejšega goriva - olja, strokovni team pa razvija proizvodni program

še naprej - za uporabo trdih goriv, saj je znano, da v Jugoslaviji noben proizvajalec ne izdeluje kotlov, ki bi se kurili na primer s premogom. Pri tej naložbi je še dokaj odprto vprašanje surovin in kadrov, zato je izvršni odbor opozoril na ta vprašanja sicer pa ocenil to naložbo kot tehnološko in tržno zanimivo, saj istočasno predstavlja bistven prispevek za uresničitev družbenega dogovora o skladnejšem razvoju območja in bi bil to tudi prvi pomembnejši objekt.

Zbornični izvršni odbor se je senanil še z gradivom, ki vsebuje analizo dosežanj razvoja, položaja in problematike manj razvitih območij v Sloveniji in na celjskem območju ter s podatki delovnih organizacij o investiranju v manj razvita območja na Celjskem.

Glede na to, da je medobčinska gospodarska zbornica asociacija gospodarstva in predstavlja kraj usklajevanja, dogovarjanja in sporazumevanja svojih članov na vseh področjih, ki zadevajo gospodarstvo celjskega območja, so dopolnili z novimi člani - predstavniki gospodarstva še komisijo za izobraževanje kadrov. V njej bodo poleg še Tone Turnšek iz Pivovarne Laško, Dušan Kočevar iz SIP Sempeter, Franc Zelič iz štorske železarne in Marjan Kovše iz konjiškega Konusa.

MITJA UMNİK

ANKETA O ŽALSKI TRGOVINI

SO REZULTATI REALNI?

Anketo je izvedel svet potrošnikov pri KS Žalec

Pred meseci je svet potrošnikov pri Krajevni skupnosti Žalec izvedel posebno anketo o tem, kako so žalske trgovine založene, kakšno je strežno osebje in seveda kaj potrošniki predlagajo za izboljšavo sedanjega stanja. Rezultati so zdaj znani in so jih razložili na 3. razširjeni seji sveta potrošnikov pri KS Žalec.

Anketa je vsebovala pet vprašanj, med katerimi sta še posebej zanimivi prvo in drugo. Je pa vprašanje, ali je anketa dejansko realni prikaz stanja v žalski trgovini. Tudi ni znano, koliko ljudi je sodelovalo v anketi, kako so bili anketni listi izpolnjeni (število pripomb, konstruk-

tivnost, čas za izpolnjevanje anketnega lista itd.) in še nekaj podrobnosti, ki sodijo k takšnemu aktu. Anketa je občutljiva zadeva in jo je treba izpeljati skrajno natančno, kajti drugače lahko prihaja do nepotrebnih nespo-razumov in vse to zaradi nestrokovne dodelanosti ter temeljitega pristopa.

Ne da bi zagovarjali stanje v žalski veleblagovnici Nama pa nas vseeno čudi, da je ta kolektiv s svojimi več kot 20 tisočimi artikli in vsem ostalim pri prvih dveh točkah na najslabšem mestu. Čudi nas še toliko bolj, ker poznamo stanje v drugih trgovinah, ki pa so ocenjene tudi z deset in več odstotki

bolje. Res je, da so to rezultati potrošnikov, vendar vseeno le obstajajo določeni pomisleki o regularnosti in predvsem dejanskem prikazu. Morda pa bodo o tem kaj rekli v Nami sami!

Pri prvem vprašanju »ali ste zadovoljni s postrežbo in delom prodajnega osebja« je bilo najbolj ocenjeno strežno osebje v prodajalni čevljev Lilet (96%), najslabše pa v Nami (86%). Drugo vprašanje je bilo »ali ste zadovoljni z izbiro blaga« je na prvem mestu Mladinska knjiga z 98%, na zadnjem pa zopet Nama s kar 20% manj, torej 78%!

Zanimive pa so bile nekatere druge pripombe, ki jih

bodo v določenih trgovinah prav gotovo poskušali odpraviti. Najpogostejša so bila vprašanja o neustreznosti prodaje kruha (z istimi rokami prodaja kruha in sprejemanje denarja), zakaj je neustrezna založenost z blagom za starejše in močnejše osebe (konfekcija), zakaj je toliko gnile zelenjave v vrečkah in kje so inšpekcijske službe, zakaj ni ustreznih skladišč s hladilnimi napravami pri takorekoč novi žalski tržnici in še in še.

Vrbenci, ki se zavzemajo za svojo krajevno skupnost, pa so znova, načeli vprašanje trgovine v njihovem kraju. Lokacijo oz. prostor so našli sami, zdaj je treba najti samo trgovsko podjetje. Morda pa bodo uspeli s stalnim ponavljanjem zahteve.

Kakorkoli že, ta anketa je dobrodošla, saj odkriva določene neustreznosti v žalski trgovini, žal pa je ostala na manj kot pol poti zaradi nedorečenosti. O tem pa smo govorili že v uvodu. Škoda! TONE VRABLJ

BRASLOVČE-LUČE

OHRANJENA TRADICIJA

Zdaj so na vrsti hmeljarji in predice

Ob koncu tedna nas čakata kar dve turistični prireditvi, ki prav tako ohranjata svojo tradicijo in po vsebini posegata v narodopisje.

Turistično društvo Braslovče bo tokrat ob izdatnejši finančni podpori žalskega Hmežada pripravilo sedemnajsti dan hmeljarjev. Posebnost letošnje prireditve bo prav gotovo v njenem slovenskem značaju. Gre za praznik in srečanje vseh slovenskih hmeljarjev in ne samo savinjskih. Zato tudi odločitev, da bo hmeljarski starešina tokrat iz Posavja. Prišel bo iz Sevnice.

Navzlic tej pobudi pa se zdi, da vna savinjskih hmeljarjev za najboljšo izvedbo tega praznika nekoliko upada. To je seveda škoda. Veliko bolje bi bilo, če bi se zanj bolj zavzeli in v resnici prikazali ne samo delo, ki znova dobiva na pomenu in veljavi, marveč tudi na probleme in ne nazadnje na preteklost. Tudi tu gre razvoj hitro naprej in škoda bi bila, če

bi mlajši rodovi ne vedeli, kakšno je bilo nekoč delo hmeljarja.

Sedemnajsti dan hmeljarjev se bo pričel že jutri, v petek, 10. avgusta, ko se bodo dopoldne v braslovški osnovni šoli zbrali slovenski hmeljarski tehnologi in se pogovorili o svojem delu in načrtih. Med udeleženci posveta bodo tudi hmeljarji-kooperanti iz braslovškega območja.

Sobota je rezervirana za turnir v odbojki, ki bo prav tako, kot prireditev sama, sedemnajsti po vrsti. Zvečer bo v Zalcu pred Hmežadom promenadni koncert, ob istem času pa tudi začetek srečanja slovenskih hmeljarjev. Tu bodo proglasili hmeljskega starešino in prav tako hmeljsko princeso.

V nedeljo dopoldne ob desetih bo v Braslovčah najprej tekmovalje v smučarskih skokih na napravi iz plastične snovi, popoldne ob dveh pa bo od doma Partizana do prireditvenega prostora krenila povorka, v kateri bodo prikazali hmeljarjevo delo, na prireditvi sami pa bodo predstavili glavna junaka: starešino in princeso.

Ves spored bo izpolnilo posebno tekmovalje za zlato kobulo, po vsej verjetnosti se bo kolektiv štorske železarne predstavil s traktorji, zanimivo pa bo tudi sicer, prav tako veselo, prijetno. Takšni so pač hmeljarji.

Drugo prireditev pripravlja Turistično društvo Luče

ob Savinji. To bo jubilejno, deseto turistično rajanje. Toda, v bistvu gre povsem za nekaj drugega, kot za rajanje. Tudi ta prireditev obuja in ohranja stare navade, opravila, ki počasi tonejo v pozabo, čeprav imajo še nekaj svojih privržencev. Glavno besedo na prireditvi v Lučah imajo namreč predice in igralci na citre.

Odločili so se za dvodnevni spored. V soboto dopoldne bodo namreč v osnovni šoli odprli več razstav, tako pogrnikov, zatem rezbarskih del Milana Matka iz Šmartna ob Paki ter kiparskih del Antona Veneke iz Rečice. Vmes bo kolektiv celjske Cinkarne predstavil nekatera umetna gnojila. Vse razstave bodo odprte tudi v nedeljo, 12. t. m.

V soboto popoldne bodo nastopile tudi predice in pokazale vsa dela s kolovratom in druga. Tedaj bodo zaigrali tudi na citre.

Nedeljski spored se bo pričel dopoldne ob desetih s kolesarsko dirko na progi Luče-Podvolovjek in nazaj. Ob enih bodo poleteli zmajev. Pravijo, da bodo trije. Uro za tem pa bo s trga krenila povorka, v kateri bodo znova predice in citraši, pa mladi zadružniki, plesalci narodnih plesov iz Šmartna ob Paki, gozdarji, lovci, športniki in drugi. Torej, zanimivo in veselo tudi v Lučah.

Izbire za sobotni in nedeljski izlet bo torej dovolj!

M. BOŽIČ

Vdiranje flosa. Včasih so odpluli proti Hrvatski, letos pa je flos pristal kar na nasprotnem bregu Savinje. Drugačni časi pač... In prav je tako!

19. FLOSARSKI BAL

KUMPLAJ PO ŽNUR

Letos manj ljudi, bo drugo leto boljše?

Zanimivo za tiste, ki so si tokrat prvič ogledali prireditev in v bistvu dolg čas za vse tiste, ki so na flosarskem balu že kdaj bili. Tako bi lahko ocenili letošnji, po vrsti 19. flosarski bal na Ljubnem ob Savinji. Konec koncev tudi letos nismo videli na prireditvi ničesar novega, svežega. Vse je potekalo tako kot že leta nazaj. Najprej povorka, nato vdiranje flosa in končno krst mladega splavarja, potem pa seveda zabavni del ali po domače povedano - veselica.

Da tokrat ni bilo toliko ljudi kot prejšnja leta seveda ne gre iskati vzrok le v omejitvah vožnje z avtomobili, ki je veljala prejšnjo soboto in nedeljo. Organizatorji pravijo, da prireditev organizirajo

predvsem zato, da bi v prihodnosti prikazali flosarstvo današnjim generacijam. Vsaj približno jim je to tudi letos uspelo, pa čeprav bi morda bilo prav, ko bi kdaj vendarle videli takšen splav, kot so bili nekdanj, ko so pluli tja proti Hrvatski, Beogradu... Takšen kot smo ga videli tokrat ne bi niti slučajno priplul niti do Mozirja, je pa na nasprotni breg Savinje, potem ko so ga »vdrli«. Zanimiv je bil razgovor z najstarejšim »flosarjem« Jožetom Pevcem, ki je že 1916. leta prvič odplul na flosu, sedem let kasneje pa je že bil »krmaniš«, torej vodja flosarjev. Štirikrat, celo šestkrat letno je les spravil do Beograda. Pravi, da so bili to lepi časi, včasih pa je bilo tudi tako

hudo, da bi človek kar obupal. Ob takšnih trenutkih je bilo najbolje, da se je flosar »zmočil tudi znotraj« in tako pozabil na težave in skrbi.

Vsekakor pa velja zapisati, da si ljubenski organizatorji, na čelu s predsednikom organizacijskega odbora Oskarjem Slatinškom in predsednikom turističnega društva Francem Pohom, prizadevajo pa svojih najboljših močeh, da bi prireditev kar se da uspela in v to vložijo precej truda in prostega časa.

Prepričani smo, da bodo organizatorji jubilejni 20. Flosarski bal dobro pripravili.

JANEZ VEDENIK
Slike: TONE TAVČAR

NAŠ IZLET: NA DOBROVLJE

Za nedeljsko razvedrilo in rekreacijo se odpravimo na izlet čez Dobrovlje. Startno mesto imamo na Vranskem. Od tod se napotimo proti planinskemu domu I. Štajerskega bataljona na Čreti, ki ga dosežemo v polhrogi uri. Dom leži na nadmorski višini 956 m, zgrajeno pa je PD Vransko-Tabor leta 1972. Odprt in oskrbovan je od 1. maja do 30. septembra ob sobotah popoldne, nedeljah in državnih praznikih do 20 ure. Izven sezone je dom odprt le po predhodnem naročilu pri PD Vransko. Dom ima dve sobi po tri ležišča in skupno ležišče za dvanajst oseb. Čreta je znana po prvi frontalni borbi oktobra 1941, med Prvim štajerskim bataljonom in Nemci.

Od doma nas pot pelje mimo cerkvice Sv. Katarine, ki je zgrajena v gotičnem slogu. Nedaleč stran je jama Jerakov brlog. Pot nas vodi mimo številnih kraških vrtač in nas pripelje na Ropasove peči, od koder je lep razgled na Vransko in dolino. Gremo mimo samotne Ručgarjeve domačije in čez pol ure hoda dosežemo Tolsti vrh (1077 m), ki je najvišji vrh Dobrovlj. Na Tolstem vrhu je bilo zborna mesto vseh partizanskih skupin aprila 1941. V borbi 15. 7. 1943 pod Tolstim vrhom sta padla med drugimi sekretarja PK SKOJ Vera Štandrova-Lojzka in narodni heroj Dušan Kraigher-Jug.

Z vrha se spustimo proti jugozahodu po slemenu in v polurni hoji pridemo do domačij Planinca in Ptica. V neposredni bližini teh domačij je spomenik padlemu borcu II. grupe odredov v letu 1942.

Čez pol ure pridemo do vnozja Kresice (1055 m), pod katero je cerkev Sv. Jošta, v kateri so 1971. leta odkrili zanimive freske. Na steni je prižnica z vidnim grbom žovneško-celjskih grofov.

M. MOSBRUKER

NOVI VINODOL: GOZDARJI NA MORJU

Prijazno in starodavno obmorsko mesto, ki je med drugim vezano na aktivnost knezov Zrinskih, Novi Vinodol, so si za svoj počitniški kraj izbrali tudi gozdarji, združeni okoli Gozdnega gospodarstva Celje.

Tu, na Bribirski obali, imajo svoj lepo urejen počitniški dom. Počitniško postojanko imajo tu že okoli petnajst let. Vsem tem času je doživljala pomembne spremembe. Pred leti so poleg hiše, kjer so bile nočitvene zmogljivosti, zgradili nov paviljon za kuhinjo in jedilnico. Tu je tudi majhen klubski koteček s televizijskim sprejemnikom. Pred dvema letoma so se lotili tudi »hotelskega« dela. V novem domu je prostora za okoli 45 dopustnikov. Vse sobe imajo lastne sanitarije, prhe, oprema v njih je seveda iz lesa, toda lepa in okusna. V vsakem primeru prijeten koteček, ki vzbuja domačnost in dobro razpoloženje.

Člani kolektiva Gozdnega gospodarstva Celje to svojo postojanko polno zasedajo. Iz gozda na morje in potem znova v gozd. Kombinacija, ki je več kot idealna.

Lega počitniškega doma je primerna, saj je takoj ob morju. Loči ga le cesta, ki pa je v tem delu, tudi zaradi drugih počitniških kapacitet, zelo prometna. Navzlic temu, nesreč ni. Zato pa je prijetno kopanje v čistem morju. Čeprav obala ni peščena, so majhni zalivčki primerni tudi za otroke.

Življenje v domu je prijetno, domače in skrb za tiste, ki preživljajo deset dni dopusta ob morju, več kot velika. Zato ni naključje, če se tudi gozdarji radi vračajo v ta svoj koteček in če jih semkaj tu in tam pripelje tudi kakšen izlet in podobno.

Na sliki: Počitniški dom Gozdnega gospodarstva Celje v Novem Vinodolu. Spredaj kuhinja, zadaj, med drevjem, objekt s sobami za prenočevanje.

M. BOŽIČ

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

NOVI POSLOVNI PROSTORI AGENCIJE OTOK

Agencija OTOK je prejšnjo sredo, 1. avgusta pričela delovati v novih razširjenih poslovnih prostorih (bivši Merx-TEKSTIL). Kadrov zanjo trenutno še ni toliko kot je možnosti v novi agenciji, a to je tem bolj razumljivo, saj je še čas dopustov. V Ljubljanski banki - Splošni banki Celje so nam povedali, da bo delovanje v novih prostorih agencije OTOK že v jesenskem obdobju tudi kadrovsko ojačano in da bodo tako lahko občani in poslovni sodelavci Ljubljanske banke opravili čim več poslov. Seveda pa ni izključeno tudi to, da v prihodnosti agencija dobi status ekspoziture in s tem možnosti za opravljanje vseh bančnih poslov (tudi najrazličnejše kreditiranje ipd.).

Kako pa je z delovnim časom? Še naprej bo agencija OTOK poslovala vsak dan od 7. do 18. ure, ob sobotah pa od 7. do 11. ure.

MIRKO KRUM- PAČNIK

Pretekli četrtek je za vedno prenehalo biti srce Mirka Krumpačnika iz Zgornje Košnice pri Celju. Skromen, tih in miren človek je bil in zato morda manj znan, kot mnogi, ki so glasnejši, ki znajo poudariti svojo ceno. Kot mlad fant se je priučil za zidarja in že kmalu potem, ko je bil v Celju ustanovljen Zavod za spomeniško varstvo, je postal eden njegovih najzanesljivejših in najvztrajnejših sodelavcev. Zdaj, ko ga ni več, se nam misel vrača nazaj, na pogovore na delovnih sestankih, skupna načrtovanja, iz preprostega zidarja se je ob zahtevnih spomeniškovarstvenih delih razvil v človeka, ki je znal zagrabiti za vse. Zdaj je bil zidar, zdaj tesar, zdaj spet je prišel za kamnoseško delo. Vedno vder, vedno vesel in razpoložen se je kot otrok veselil vsakega uspeha. Kot redkokdo se je znal vživeti v duha preteklih dob. Ko je segel po zidarski žlici, je znal poustvariti strukturo in toplino starih gotičnih ometov, njihovo mehko, njihove nežne prelive. Delal je z ljubeznijo, pa naj je šlo za stavbo iz sive davnine ali za obnovo spomenika iz naše nedavne preteklosti. Nič mu ni bilo pretežko, nič neizvedljivo. Kjer so se drugi ustavili, je našel pot, ki je držala naprej.

Ce bi korak za korakom spremljali njegovo delo pri obnovi spomenikov na celjskem območju, bi bila to malone kronika zavodov dejavnosti v zadnjih petnajstih letih. Delal je na starem celjskem gradu pri ureditvi bastij in Friderikovega stolpa, pa v celjski opatijski cerkvi, na Svetini, pri obnovi Kalvarije in drugod, srečamo pa ga tudi na delu v širši celjski regiji, pri Mariji na Pesku, pri sv. Roku nad Smarjem, v Trebečah pri Podstredi in drugje. Skratka, Krumpačnik je bil povsod, kjer je bilo potrebno zgrabit in kjer je bila poleg delavnih rok potrebna tudi zavzetost in zmožnost presoje, saj je šlo neredko za naloge, ki jih zgolj s sodobno tehnologijo ni bilo mogoče rešiti.

Mirka Krumpačnika ni več in najbrž nam bo šele sčasoma prišlo v zavest, kaj smo z njim izgubili. Zapustil nas je sredi dela, sredi načrtov. Še na bolniški postelji, na katero je bil zadnje tedne priklenjen, so njegove misli veljale predvsem delu, ki ga je nameraval še opraviti.

Praznina, ki je zazijala za njim, je boleča za vse, ki so ga poznali, vse, ki so z njim sodelovali. Ostalo pa nam je njegovo delo, povezano z najpomembnejšimi dosežki spomeniške službe na celjskem območju.

dr. IVAN STOPAR

OBNOVA »RDEČEGA« MLINA

VSE PO NAČRTU

Udeleženci proslave iz vse Slovenije

Že zunanji videz Joštovega mlina v Medlogu dokazuje, da se v Celju nemoteno in po načrtih pripravljajo na osrednje proslave letošnjih revolucionarnih jubilejev, na počastitev 40-letnice zasedanja KPS v »rdečem« mlinu in 40-letnice ustanovitve zveze delovnega ljudstva. Kakor je znano, je proglas te zveze z naslovom Kaj hočemo napisal Edvard Kardelj. V mlinu pa se je v najtežjih letih pred vojno zbral svet slovenskih revolucionarjev in partijskih aktivistov. Pred nosom krute žandarmerije se je začel in

srečno sklenil eden izmed najpomembnejših dogodkov v zgodovini slovenskega delavskega in partijskega gibanja. Zato so se v Celju odločili, da praznovanje tega dogodka povežejo s 60-letnico ZKJ, SKOJ in revolucionarnih sindikatov.

Na torkovi seji je odbor ugotovil, da uspešno poteka obnova Joštovega mlina. Ta kulturno-zgodovinski spomenik prve kategorije bo do osrednje proslave 22. septembra spremenil podobo. Ne le na zunan in v okolju. Muzej revolucije bo v mlinu

odprl spominsko sobo, ki bo z razstavljenim gradivom vedno vabila k ogledu in omogočila temeljito informacijo o znanem revolucionarnem shodu predvsem mladim. Že doslej je bil Joštov mlin cilj mnogih ekskurzij in šolskih izletov. Po ureditvi pa bo postal zanimivejši in privlačnejši pomnik naše revolucije. Za obnovo Joštovega mlina so doslej prispevali Merx, izvršni svet, celjska kulturna skupnost in družbenopolitične organizacije v občini. Pričakujejo pa še sodelovanje slovenske kulturne skupnosti in več celjskih delovnih organizacij. Obnova bo znašala okrog 150 starih milijonov.

Ceprav bosta množična proslava pred Joštovim mlinom in ureditve spominske sobe o 40-letnici II. konference KPS osrednja dogodka v čast letošnjih jubilejev, bodo v Celju izvedli še več drugih prireditev. Že v prvih dneh septembra bodo v osrednji knjižnici odprli razstavo o Edvardu Kardelju. V krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela bodo do konca leta organizirali svečane seje in priložnostne proslave v počastitev revolucionarnih dogodkov.

Odbor bo vse krajevske skupnosti, organizacije združenega dela in šole obvestil o programu priprav na proslavo v Joštovem mlinu v soboto, 22. septembra dopoldne. V celotno dejavnost se že vključujejo organizacije v KS Medlog. Mladinci bodo sodelovali v kulturnem programu, vsi krajsani pa bodo storili vse za najlepšo dobrodošlico udeležencem proslave iz vse Slovenije. Kajti revolucionarno srečanje v Joštovem mlinu uvrščamo med osrednje letošnje jubilejne dogodke v republiki.

ND

ZLATA PLAKETA MIŠU ČOHU

V eni prejšnjih števil Novega tednika smo predstavili Mišo Čoha, doma iz Pristave. Zapisali smo tudi, da trenutno sodeluje na Medklubskem in avtorskem festivalu amaterskih filmov v Pulju. Tam je prejel zlato plaketo in 1500 dinarjev za film Čakalnica za onostranstvo. Mišo je poslal v Pulj tri filme in sicer Strašilo, Solzice in Čakalnica za onostranstvo. V vseh treh filmih je pokazal, kako lahko filmski amater tudi brez izdatnih sredstev v kratkem filmu pokaže svoje sposobnosti iskanja v pronicljivo človekovo notranjost in v vse tisto, kar ga obdaja. Njegov pristop k delu je pravzaprav potrjevanje najbolj ustreznega načina delovanja filmskega amaterja. Njegov uspeh na prvem sodelovanju tega festivala je ob letošnji jugoslovanski beri opozoril na Slovenijo in amaterski film v njej. Sicer pa je Mišo Čoh že v svojih prejšnjih kratkih filmskih opozoril na svojo subtilnost, na spretno ravnanje s filmsko kamero, kot objektivnim, pa vendar imanentim očesom subjekta.

Uspeh na letošnjem MAFAF v Pulju je zgolj potrditev resničnega prizadevanja filmskega amaterja, ki v značilnosti amaterizma išče ustrezne izraze v zapisu na celuloidni trak z željo, da bi ti zapisi pomenili zgolj ogledalo današnjega časa.

Mišo Čoh je član Fotokinokluba Celje in ta uspeh bi lahko bila pomembna vzpodbuda za delo vsem v tem na novom obujenem in formiranem klubu.

D. M.

ZBORI SKUPŠČINE O RAZVOJU

POTEM JAVNA RAZPRAVA

Pozornost tudi uresničevanju delegatskega sistema

Vsi zbori skupščine občine Žalec bodo o analizi možnosti razvoja občine za obdobje 1981-1985 in osnutek smernic razvoja obravnavali na zasedanju v drugi polovici tega meseca. Po obravnavi bodo dali gradivo v javno razpravo. Izvleček tega gradiva smo v posebni prilogi objavili v prejšnji številki Novega tednika. Danes pa namenimo nekaj besed samoupravnim in delegatskim odnosom.

V naslednjem srednjeročnem obdobju mora biti podatek na naslednjih možnostih razvoja:

- vsa prizadevanja bo treba usmeriti v nadaljnji kako-

vostni razvoj samoupravnih odnosov na vseh področjih. Povsod tam, kjer so dane možnosti za preobrazbo samoupravne organiziranosti je treba oblikovati TOZD, znotraj njih pa čim bolj razviti samoupravne odnose;

- preko razvitih samoupravnih odnosov bodo morali zagotoviti tudi širše povezave med TOZD in ostalimi organizacijami, še zlasti v smislu združevanja dela in sredstev;

- pri razporejanju dohodka bo treba zagotoviti celovito odločanje o zadovoljevanju osebnih, skupnih in splošnih potreb ter o sredstvih za razširitev materialne

osnove dela;

- več pozornosti bo treba nameniti kakovostnemu planiranju v DO, vzbuditi bo treba zavest, da je le delegatska pot tista, ki lahko pripelje do družbenih odločitev, družbenopolitične organizacije pa bodo morale biti bolj učinkovite pri uresničevanju delegatskega sistema.

Ob koncu zapišimo še to, da je Analizo možnosti razvoja občine Žalec za obdobje 1981-1985 pripravil Izvršni svet, izšla pa je tudi kot priloga občinskega glasila Savinjski občan.

J. V.

SPOZNAVAMO NAŠE KRAJE

VETRNIK

To je kraj nad Kozjem, od njega oddaljen 4 km, od Imenega 13 in od Brestanice 20 km. Vetrnik je prvotno ime za hribovit svet zahodno od doline Bistrice oziroma Kozjega in jugozahodno od Bistrice grabna. V srednjeveških listinah se omenja kot Wald (gozd) ali kot Wätter, ker je bil pozno naseljen. Tod se vleče glavno sleme med Bistrico in potoki, ki tečejo proti Savi.

Severna pobočja Vetrnika so zelo strma, vsa pogozdena, največ s smrekami. Proti Bistrici

in Bistremu grabnu se spuščajo s tesnimi dolinami k Rihterjevim, Pajnovim, Kunšetovim in Serbčevim grabnom, ki ga nazivajo tudi Drenek. Stevilne domačije so na južni strani po slemenih in terasah, kjer tudi svet strmo pada proti Topliškem, Koprivniškemu in še drugim potokom v povirju Brestanice.

Proti jugu je nekaj več ravnine, na slemenih pa so kmetije na višini preko 700 m nadmorske višine. To so Županove njive, nad Klakočami in Žlicarjem (673 m), pod Cerino je zaselek Počenvje, v Željah so njive, na Razkožah in v Muclah, kjer so tudi

pod Oslico in pri zaselku Stari Glažuti. Nekatero domačijo na Vetrniku še danes nimajo električne toka.

Ljudje tam žive od kmetovanja (kjer seveda še vztrajajo na zemlji, sicer pa so zaposleni v bližnjih Kozjem, Senovem, in drugih večjih centrih). Uspešna sta živinoreja in prodaja lesa. Prava cesta si le težko utira v veterniške strmine. Poleg starih vodnjakov je zgrajenih nekaj zasebnih in skupinskih vodovodov. Vetrnik je po svoje še dovolj mirna divjina, kjer srečamo tudi mnoga divjadi in v zimskem času nepogrešljive divje prašiče.

V BESEDI IN SLIKI

JOŽE KOPITAR - EVROPSKI PRVAK MED VETERANI

Jože Kopitar, eden najbolj vztrajnih celjskih atletov, ki je obenem tudi zelo marljiv kot atletski trener v AD Kladivar pri vzgoji novih metalcev kopja, je pred dnevi nastopil na evropskem prvenstvu veteranov. V Hannoveru je v skupini tekmovalcev v metu kopja od 45-49 let dosegel naslov evropskega prvaka z metom 57,72 m! Ing. Jože Kopitar je še vselej aktiven atlet in kljub napornemu poklicnemu delu najde čas za vsakodnevno večurno treniranje. Ta njegova vztrajnost je vredna občudovanja in spoštovanja, saj ga po njegovi izjavi ohranja v delovni kondiciji in prispeva k boljši delovni storilnosti. Zato veljajo njegovi ljubezni do aktivnega nastopanja in vadbe, pa tudi novemu naslovu evropskega prvaka, tudi naše čestitke.

J. JUG

KMALU KRST NOVIH LETAL

Na celjskem letališču v Levcu je v teh lepih poletnih dneh na moč veselo, delovno in tudi razburljivo v pričakovanju prireditev, ko bodo »krstili« pet novih letal, ki so jih pred časom dobili. Seveda pa ni vsa dejavnost usmerjena v te prireditev, ampak njihovi člani v različnih sekcijah nastopajo na številnih tekmovanjih po domovini in dosegajo solidne rezultate.

Peter Karner je upravnik celjskega letališča:

»Dela nam nikoli ne zmanjka. Zdaj pripravljamo tudi panoramske polete, ki bodo imeli tri programe - polet na Celjem (15 minut), nad Savinjsko dolino (25 minut) in Slovenijo (ena ura). V letalu se lahko naenkrat peljejo trije potniki pa seveda pilot. Avion se imenuje Cessna 172. Prijave za panoramske polete sprejemamo vsak dan po telefonu možno pa nas je tudi obiskati na letališču v Levcu.«

So ti prevozi dragi?

»Niti ne, kajti gorivo se je izredno podražilo v zadnjih nekaj mesecih. Koncem lanskega decembra smo ga kupovali še po nekaj manj kot pet din, zdaj pa je sedemnajst!!!«

Hoteli ste pripraviti tudi večji letalski miting...

»Da, pa so nekateri upravičeno odpovedali sodelovanje potem pa smo se odločili, da bo to tekmovanje spomlad prihodnje leto.«

T. VRABE

NOVA PRIDOBITEV ZA OBČANE MARIJAGRADCA

V ponedeljek se je v Marijagradcu pri Laškem z izpitom končal tečaj za nego bolnika na domu, prvi te vrste v laški občini. Organizacija rdečega križa in krajevna konferenca SZDL so na tečaj povabili tiste občane, ki so že doslej dokazovali svoj humani odnos do sočloveka. V 18 urah tečajnice in en tečajnik pridobili potrebno znanje za nego bolnikov v domačem okolju. Po mnenju izpitne komisije znanje vseh celo zelo dobro, zato bodo lahko tudi svojo izkušnjo prenašali na druge, predvsem na družine, v katerih se nahaja bolnik. Tečaj je z uspehom vodila predsednica R in absolventka šole za medicinske sestre Zdenka Kladrkova.

V tej krajevni skupnosti, kjer načrtujejo še en tak tečaj letošnjem letu, z uspehom izpolnjujejo program širjenja družbene aktivnosti tudi na druga področja interesa občanov izven komunalnih problemov. To so opravili z razvili kulturnim življenjem in zdaj tudi na področju zdravstva in socialnega varstva.

FLOSARSKA POZORNOST

In še posebno darilo za najbolj zvesta obiskovalca dosega njih prireditev, za Ljubico in Radivoja Antića iz Beograda Zaljubljena sta v Gornjo Savinjsko dolino.

POGOVOR Z IVANOM KOŠIRJEM-RISOM

»NIHČE NE BO ŽALOVAL ZA TEBOJ«

Spomini na delo borca in komunista

Dopoldan, v vseh delovnih dneh, ga je zelo težko najti doma. Čeprav je že štirinajst let upokojen, mu dela še vedno ne zmanjka. Šestnajst let je uspešno vodil Zvezo borcev Krajevne skupnosti Pod Gradom in ves ta čas je njen predsednik. Pod njegovim vodstvom in mentorstvom organizira KS Pod Gradom vsako leto proslavo, krožke in pohode k spominkim obeležjem. Skratka z dušo in telesom opravlja svoje funkcije in skrbi, da imajo mladi na ta veličasten mejnik v zgodovini naših narodov pravičen pogled in da zmožejo vrednotiti in spoštovati priporočeno stanje.

Ivan Košir je bil naprednim gibanjem predan že v mladosti. Rojen je bil leta 1922 na Dolenjskem. Že zelo zgodaj ga je doletel težak udarec. V prvem letu življenja je izgubil očeta, po osmih letih pa mu je umrla še mati.

Leta 1941. je kot mladi vajenec delal pri mlinarju v Zalogu pri Novem mestu. V tem mlinu so imeli vojaško postojanko tudi okupatorji. Ivan Košir se je že takrat, z devetnajstimi leti ilegalno

vključeval v NOB. Raznašal je partizansko literaturo, zbiral orožje in sanitetni material in podatke o italijanski vojski, kolikor jih je dobil v mlinu, vendar so ga Italijani kmalu odkrili. Z vsem zbranim materialom in podatki mu je uspelo pobegniti v partizane. 16. marca 1942. leta se je tako priključil v partizansko vojsko, v V. Slovenski bataljon, ki mu je povelejal Jean Mure.

Med roško ofenzivo je bil, kot domačin in dober poznavalec terena, vodič prvi četi I. dolenjskega bataljona. Po roški ofenzivi, ko se je 4. septembra formirala brigada Matije Gubca, je ostal v isti enoti. Kasneje je kot borec z mnogimi vojaškimi izkušnjami, taktično in vojaško izpopolnjenostjo, postal komandant III. bataljona. V tistih neizprosnih časih, ko ni bilo časa niti za počitek, kaj šele za čustva, mu je komandant dejal:

»Ivan, ti si sam. Nimaš družine, nimaš staršev. Če boš padel, za tabo nima kdo žalovati. Ti boš poveljnik jurišnega bataljona.« Tako je postal komandant jurišnemu bata-

ljonu in to mesto je obdržal do konca NOB. Njegov bataljon je pripadal XV. diviziji, brigadi Matije Gubca, ki je operirala od Ljubljane do Korduna. Njegov oddelek je štel 800 borcev, v štirih letih vojne pa jih je padlo okoli 650. Borili so se na Kordunu, sodelovali pri uničenju Bele gradke 1943. leta na Turjaku, vključeni so bili v bitki za Žužemburg... Leta 1945 so se borili za Ljubljano.

Konec vojne je Ivan Košir dočakal kot mlad kapetan. Takoj po kapitulaciji so ga poslali v bataljonem v Gornjo Savinjsko dolino, na avstrijsko-jugoslovansko mejo, na tako imenovano čiščenje

terena, kajti ostanki poražene vojske so se potikali okoli še dolgo po kapitulaciji.

Iz Savinjske doline je nato krenil v Litijo na podobno akcijo, od tam pa je odšel v Celje, za zavarovanje industrijskih objektov... Kasneje so mu ponudili mesto na sarajevski vojaški akademiji za šolanje, iz katere bi prišel kot šolani, aktivni oficir višjega čina. Na njegovo lastno željo pa so ga 5. oktobra 1946 demobilizirali. Zaposlil se je kot delovodja na elektroplavzu v železarni v Štorah, v Celju pa si je ustvaril dom.

Številna priznanja in odlikovanja, krasijo njegovo delovno sobo v stanovanju na Bregu. Leta 1976. je postal major.

Najin pogovor je zaključil z besedami: »Nočem se siliti v ospredje, nočem biti pomemben. Svoje sem naredil med NOB, aktivno delujem še sedaj v naši krajevni skupnosti, član ZKJ sem od leta 1943 in to mi veliko pomeni. Ni važno koliko priznanj imaš in kakšna so priznanja, važno je, kaj in kako delaš in ali si naredil vse, kar je v tvoji moči!«

MOJMIK MOSBRUKER

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

HUDIČ BRUSI BABI JEZIK

Prizor na končnici je razen letnice ohranjen bolj reljefno. Barve so se ohranile le delno, saj jih je izpral dež v času uporabe končnice. Ohranjene so konture oseb, ki nastopajo v prizoru. Ker je slikar končnice narisal risbo z gostejšo barvo ali pa je bila barva na teh mestih dvojna so se obrisi oseb dobro ohranili, medtem ko je drugod ostala le struktura lesa.

Na levi strani stoji za brusom hudič, ki je podoben pol kozlu pol človeku. Na hrbtu ima peruti, na glavi pa roge. Z roko drži žensko za lase in ji z drugo roko pritiska jezik na brusni kamen. Ženska ima na hrbtu zvezane roke, da se preveč ne brani. Za žensko stoji moški in jo drži za roko. Naslednji par na desni odhaja po izvršeni operaciji domov. Ženska se je obrnila proti hudiču in s prstom kaže na prirojeni jezik. Mož pozdravlja tretji par, ki prihaja k brusaču. Ženske so oblečene v delovne obleke, saj se še vidijo predpasniki. Dva moška sta oblečena zgoraj v lajblce, medtem ko je tretji oblečen v suknjič. Vsi trije so pokriti s klobuki.

S to zgodbo je slikar hotel pokazati na ženske ostre jezike, saj hudič brusi jezik zato, da bi bil še bolj oster ali pa naj bi bila to kazen za jezikavost.

VLADIMIR SLIBAR

BALKANSKI FILMSKI FESTIVAL TUDI V CELJU

Vse kaže, da bo Celje prihodnje leto gostitelj še ene od velikih kulturnopolitičnih manifestacij. V Sloveniji bo namreč četrti balkanski filmski festival, ki se ga udeležujejo vse balkanske dežele. To pa so Grčija, Albanija, Turčija, Romunija, Bolgarija in Jugoslavija.

Organizacijski odbor, ki pripravlja to manifestacijo želi, da bi v izvedbo četrtega balkanskega filmskega festivala vključili filmsko razgibane občine. Zato bodo celjski občinski kulturni skupnosti ponudili, da bi v Celju izvedli tekmovalni del festivala kratkega filma, premierni filmi pa bodo tekli v novem kulturnem domu Ivana Cankarja v Ljubljani. Tisti del festivala ki naj bi tekli v Celju, bo trajal štiri dni, na njem pa se bo vsaka nacionalna kinematografija predstavila s petimi kratkimi ali dokumentarnimi filmi. Filme bo ocenjevala posebna žirija, ki bo na koncu podelila najboljšim tveganjem tudi posebne nagrade.

Nedvomno bo balkanski filmski festival ena izmed osrednjih kulturnih prireditev prihodnje leto v Sloveniji. Celje pa ob Tednu domačega filma dobilo v goste del prireditve, ki bo močno odmevala v vseh balkanskih deželah. Privabila bo mnogo novinarjev in filmskih delavcev, Celje pa uveljavila tudi kot mesto mednarodne filmske manifestacije. Zato bi bilo prav, da bi dobila pobuda polno podporo.

ND

ZAKAJ TAKO?

Pri Planinskem domu v Logarski dolini so postavljeni priložnostni paviljoni. Iz neugledne in cenene plastične mase, v kombinaciji zeleno modre barve. Skrajno neokusno in malomarno do odnosa do narave, ki ne trpi takšnega posiljevanja. Logarska dolina je zaščitena. Naj bi bila tudi po tej plati. Če je že bila kakšna veselica ali priložnostna prireditev, bi že bil čas, da bi paviljone pospravili. Če pa imajo tam, kjer so sedaj, trajnejšo vlogo, naj bodo postavljeni iz lesa, naravnega in edinega avtentičnega materiala, ki ga tam narava in okolje lahko sprejmeta.

D. M.

KDO SI, MOJSTER DRETA?

ROKODELEC S STROJI

Marjan Manček je postal šuštar bolj iz trme

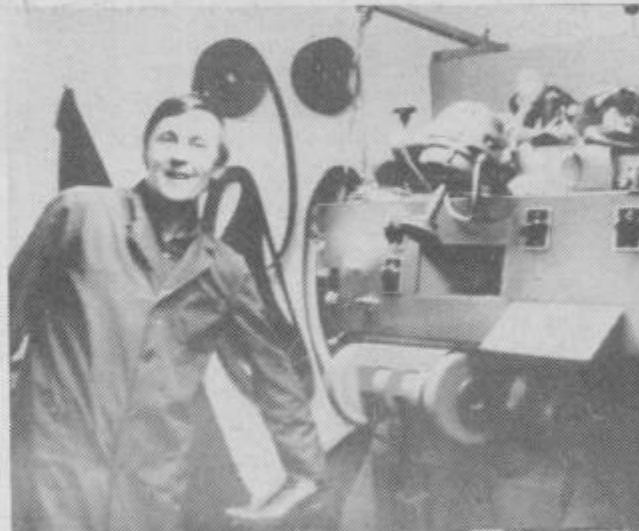
Radovednost je huda reč, pravijo ljudje, a prav ta grda lastnost me je gnala skozi vrata rokodelske delavnice mojstra Drete. Vsa kič, ko sem namreč stopala po Miklošičevi ulici v Celju me je v oči bodel izvesek nad delavnico, na katerem je pisalo: Rokodelnica mojstra Drete. In ker seveda tako ljubko domačega in slovenskega napisa na izvesku ne najdeš zlepa na širnem slovenskem, sem bila seveda radovedna, kdo je človek, ki si ga je izmislil. In predvsem, kdo je mojster Drete.

Do vrat me je prignala radovednost, na vratih pa za hip zadržala presenečenost. Kje pa sem pričakovala, da bi lahko bil mojster Drete mlad človek! In čisto upravičeno sem v pretežno čevljarški delavnici pričakovala starejšega možaka, saj vem, da znaša nekako povprečna starost slovenskih šuštarjev krepko čez petdeset. Pa sem znova spoznala, da povprečja kaj malo povedo! Iz za pulta je namreč prišel čisto mlad človek in se mi predstavil za Marjana Mančka, posebejbljenega mojstra Drete. Verjetno sem ga malce hecno ogledovala, da mi je rekel: »Ali ste iskala koga drugega?«

O ne, prav njega da sem iskala, sem rekla. Pa da sem malce presenečena, ker ravno ne zleđa kot ta prav slovenski šuštar.

»Ja, ja,« je rekel Marjan Manček, »prav zato pa sem se tudi odločil, da grem za šustarja. Bolj iz trme, ker imajo ljudje nekakšno zadržko do tega poklica. Pri sebi pa sem si rekel: zakaj ne bi poskusil, če bo šlo?«

Marjan Manček je doma iz Planine pri Sentjurju. Izučil se je za trgovca, postal poslovodja pri Merxu, pa se ob tem vseeno odločil, da bo šel za nekaj let v Nemčijo na časno delo. In je res šel, se zaposlil kot natak, čez pet

let pa se zopet vrnil v domovino.

»Saj sva se z ženo dobro znašla v tujini,« je dejal Marjan, »a kljub temu je bilo domotožje preveliko. Pa tudi najini hčerki sta že toliko zrastle, da ju moramo že počasi pripravljati na šolo. Zato smo se vrnili.«

Najprej sta Mančkova odšla na Dolenjsko, po nekaj letih pa sta se odločila, da bosta poskusila v Celju. Marjan je dejal, da bo odprl delavnico. Razmišljal je, kako bi ji nadel ime. Express popravljalnice čevljev ni hotel, ker nič kaj slovensko ne zveni, za čevljarstvo delavnico se ni odločil, ker konec koncev ni samo čevljar. Pa je potuhtal, da bi ji nadel ime Rokodelnica mojstra Drete. Rečeno - storjeno!

»Jaz nisem samo čevljar,« je pripovedoval Marjan Manček. »Na izvesku je sicer na-

pisano Rokodelnica mojstra Drete, a ob tem so poleg igle narisane še škarje in ključ. To pomeni, da sem tudi brusilec nožev in škarij in drugih predmetov, pa tudi ključne izdelujem. Tako nekako pokrivam tri dejavnosti.«

Ceprav je njegova delavnica poimenovana z rokodelnico, pa mojster Drete dela predvsem s stroji. Za popravilo čevljev ima takšen stroj, ki opravlja mnogo del in s tem lajša posel samemu mojstru.

»Kam bi pa prišli, če ne bi bilo strojev,« pravi Marjan Manček. »Se tako delam v delavnici tudi deset in več ur na dan. Pa saj je le začasno tako, upam, da bom sčasoma le zaslužil toliko, da si bom plačo zaslužil v osmih urah. Če ne, ne vem kako bo...«

Prostega časa Mančkova praktično nimata. Mnogo ur prebivata v delavnici, proti večeru pa se morata posvetiti hčerkama. Pa še okoli novega doma, ki ga hitita graditi, je obilo dela.

»Pa saj bo šlo, dokler smo mladi,« pravi Marjan Manček. In res je tako, kot pravi tudi ljudska modrost, da mladost preskoči vse ovire...

DAMJANA STAMEJČIČ

OZABLJAMO NA ZGODOVINO?

o smo v eni prejšnjih števil Novega tednika opozorili na rušenje vogalne hiše v prijski ulici, je beseda tekla zaradi godbenega doma. Danes opozarjamo na novo dejstvo. Vogalna hiša je bila tudi dom prvi slovenski osnovni šoli v Celju, saj je v njej bila od leta 1927. Šele tedaj je bila namreč zgrajena sedanja L. osnovna šola v ulici 29. novembra. Se je iz omenjene hiše preselila slovenska šola v novo poslopje, je bila v njej še oboda in druge slovenske organizacije, tako da hiša sama po sebi ni navaden objekt, svojo zgodovino, pomembno za vnašanje slovenstva v najbolj občutljivih letih. Zdaj jo umika se velikim betonskim zgradbam, ki v Celju na mnogih mestih nesmiselno jo podoba mestne vedute. Smo omenjeni objekt dovolj zavarovali pred padcem in ubo, čeprav si tega še zdaleč ni zaslužil. Pa zanamci in naša vest? Na sliki: sedanje stanje priščne strani.

Foto: D. MEDVED

PULA 79:

V OGNJEMETU OBTOŽB

Med 28 novimi domačimi filmi za najboljšega razglašen film »Trofeja«

Kot da je že slovesna otvoritev 26. po vrsti jugoslovanskega festivala igranega filma v Puli simbolično nakazala, v kakšnem morečem vzdušju bo minil. Letos prvič po dolgi vrsti let ob otvoritvi ni bilo ognjemeta v veliki Areni. A zato različnih »ognjemetov« obtožb, preprirov, nezadovoljstva in jeze ni manjkalo vse preostale dni festivala. V pravi ognjeni slap so se zlele obtožbe o krivici selekcije filmov, o krivici pri izboru, kateri filmi bodo prikazani v Areni in kateri ne, o napakah v delu programskega sveta festivala in o nevdržno kompromisarskih odločitvah žirije. Tako so ti obrobni »ognjemeti« povsem zasenčili filmske predstave same, otežili oceno o celoletni jugoslovanski filmski beri in pustili kljub razmeroma visoki in prav tako razmeroma zelo kakovostni proizvodnji filmov v ustih grenak priokus vsesplošnega nezadovoljstva. In nezadovoljni smo Pulo zapuščali prav vsi. Filmski avtorji, novinarji, kritiki, celo občinstvo. Nezadovoljstva pa (kot tolikokrat poprej) ni rodila (ne) kakovost filmov marveč celoten sistem festivala na katerem so podelili celo kopico nagrad, pa pri tem uporabljali zelo čudne, nejasne, če sploh kakšne kriterije. In tako tudi v naših razmišljanjih o pulskem festivalu ne moremo mimo kritičnih ocen, ki zadevajo predvsem festival sam in njegovo izvedbo, manj pa filme in jugoslovansko filmsko proizvodnjo.

Najbolj sporna ostaja tudi po koncu festivala odločitev programskega sveta festivala, da mora uradna žirija izvršiti tako imenovano nominacijo filmov, ki prihajajo v poštev za najvišje nagrade, za tako želene in tudi donosne puljske arene. Žirija je tako brez jasnih, vnaprej znanih kriterijev izvršila izbor filmov in jih vsaj nekaj s tem močno oškodovala. Tako je iz boja izločila izvrsten film o prvih povojnih dneh OSVAJANJE SVOBODE, ki je pogumno in dosledno spregovoril o prizadevanjih posameznikov pri obnovi domovine in jasno povedal, da z zmago nad okupatorjem revolucija ni bila končana. Izločila je tudi film »JOVANA LUKINA«, ki je vsaj po svojem filmskem izrazu izjemen dokaz sposobnosti umetniškega izražanja v filmu, prinesel pa je tudi eno najboljših ženskih vlog v domačem filmu doslej. Pa, ker ni bil nominiran, ni mogel dobiti niti te, nedvomno več kot zaslužene nagrade (zaslužila bi jo igrala Merima Isaković).

Drugič je žirija pogrešila, ko je skušala nagraditi kar največ filmov in pri tem »padla« v neznanske paradokse. Tako je bil z veliko zlato areno kot najboljši film festivala nagrajen vojvodinski film TROFEJA, ki se je sicer zanimivo in odprto lotil težav pri delu komisij za ugotavljanje izvora premoženja. V zanimivi obdelavi sveže teme pa vendarle film ni bil ne popul in še manj izjemen. Najvišjo nagrado je tako dobil film, ki ni bil nagrajen z nobeno drugo nagrado – ne za režijo, ne za scenarij, ne za igro, sceno, kostime, snemalno delo, montažo... Zato zveni več kot utemeljeno vprašanje, po čem je torej prav ta film bil najboljši. Prav tako niso jasni kriteriji še za vrsto drugih nagrad in vrsto drugih filmov, ki bodo kaj kmalu utonili v pozabo ob dejstvu, da niso ne v zgodbah samih, ne v njihovi obdelavi prinesli prav nič novega v jugoslovansko kinematografijo.

In tako je bila že zaradi teh dejstev, ki so na videz morda celo obrobna, letošnja Pula eno samo razočaranje. Kajti tudi te stvari niso obrobne. Za avtorje mnogokje pomenijo prav puljska priznanja možnost za nadaljevanje dela. Mnogim producentim hišam je že sama nominacija prinesla nekaj sto starih milijonov itd.

Toda, pustimo puljske razprtije ob strani in se ozrimo proti platnu s skromno oceno letošnjih dosežkov. Videli smo 28 novih filmov. Devet filmov je bilo delo debitantov. In čeprav ti niso razočarali, tolikšnega preboja kot njihovi

vi tovariši pred leti (Grlić, Paskaljević, Marković, Karanović, Nikolić...) vendarle niso izbojevali. Še največ so med debitanti pokazali Zdravko Sotra s filmom OSVAJANJE SVOBODE, ki, kot že rečeno, sploh ni bil v konkurenci za nagrade, pa Božo Sprajc s filmom KRC, Ekrem Kryeziu s filmom KO ZAMUJA POMLAD in Bruno Gamulin ter Milivoj Puhovski, ki sta skupno naredila film »ŽIVI BILI PA VIDJELI«.

Zelo prijetno sta presenetila oba filma s Kosova (KO POMLAD ZAMUJA ter VETER IN HRAST), ki sta tako z zanimivo obdelavo tem s poudarkom na

vprašanih narodnostne manjšine in svojo kakovostjo ter pogumom, sveže predstavila to najmlajšo jugoslovansko kinematografijo, ki ima dobre avtorje in smeje načrte. Vsekakor je bilo prav to najlepše presenečenje festivala.

KAM SO BILA USMERJENA ISKANJA TEM?

Drugo presenečenje je bil sam izbor tem za filme. Kar v štirih smo namreč videli obdelan čas, ki je bil doslej pri filmu preveč zanemarjen, namreč čas neposredno po zmagi revolucije, čas spominov na vojne strahote, čas velikih

nalog v nadaljnji izgradnji socialistične družbe. Videli smo tudi nekaj filmov, ki so skušali z obdelavo preteklosti in večnih problemov (ljubezen, strah, dobro-zlo) najti resničen stik s sodobnostjo. Videli smo tudi nekaj izrazito sodobnih filmov, ki se soočajo z družbeno stvarnostjo. Pri tem je bil najbolj dosleden Hadžićev film NOVINAR, ki je ob zgodbi o nekonformiranem novinarju odprl veliko vprašanj o življenju danes. Podobno se je te teme lotil tudi film OKVARA, vendar bolj obrobno, medtem ko je prvonagrajeni film TROFEJA govoril o delu komisij za ugotavljanje izvora premoženja. Zelo zanimiv spekter življenjskih tem je torej odprla letošnja Pula in se tako uspešno izognila ponavljanjem in večnim obdelavam že znanege in vidnega.

In še o enem filmu je treba povedati vsaj nekaj besed. O verjetno najboljšem filmu festivala, ki ga je s samimi naturščiki (igralci, ki so prvič nastopili pred kamerami) posnel Goran Paskaljević. Gre za film DNEVI MINEVAJO, v katerem je režiser upodobil čudovito toplo človeško in humano pripoved o ostarelih, ki se v jeseni svojega življenja umaknejo v domove za ostarele, med sebi podobne. Z izvirno zgodbo, ki noče biti tragična, ne pridigarsko poučna, je na lahkoten, tekoč in osmišljen način režiser stkal prefinjeno zgodbo, ki je naletela na celo vrsto pohval in priznanj kritikov, novinarjev in občinstva.

IN SLOVENSKO ZASTOPSTVO?

V Puli smo se predstavili dostojno in uspešno. To velja za vse tri filme – ISKANJA režiserja Matjaža Klopčiča, MOJA DRAGA IZA režiserja Vojka Dučetiča in KRC debitanta Boža Sprajca. Klopčič je po mnenju mnogih z ISKANJI naredil svoj doslej najboljši film, ki pa z obdelavo visokointelektualne literarne predloge Izidorja Cankarja, težje najde stik z gledalci. Nasprotno je »Iza«, kljub avtorja tipični obdelavi družinske zgodbe, dobila odziv. Izvrstno posnet, prepričljiv v svoji retrospektivni obdelavi zgodbe o usodi bogate družine, ki jo vojna razkolje na različne tabore in usode, je ta film prepričljiv dokaz umetniške in izpovedne ravni slovenske kinematografije. Podobno je tudi KRC naletel na dober odziv ob svoji upodobitvi trškega življenja v sodobni Sloveniji. Skratka, slovensko zastopstvo je bilo dobro ocenjeno, dobro sprejeto in na visoki ravni, kar dokazuje tudi precej nagrad za vse tri filme.

Puljska razmišljanja velja povezati s pripravi na Teden domačega filma, ki bo sredi novembra v Celju. Ob treh puljskih slovenskih filmih bo za TDF zagotovno nared tudi nov film Boštjana Hladnika UBIJ ME NEŽNO. Tako bomo slednjič v premiernem sporedu TDF videli kar štiri slovenske celovečerne filme. To je izreden dosežek. V premiernem sporedu bo tako prostora le še za tri filme iz drugih republik. Kateri bodo, je težko reči, saj bosta o tem v prihodnjih dneh razpravljala tako organizacijski odbor TDF kot tudi njegov Svet. Bolj ali manj pa je že danes jasno, da bo izbor izvršen med filmi DNEVI MINEVAJO, VETER IN HRAST, OSVAJANJE SVOBODE, NOVINAR, VRNITEV IN ČLOVEK, KI GA JE TREBA UBITI. Ob tem je treba zapisati še, da bo v Celju letos prvič na sporedu tudi Mala Pula z izborom filmov, ki ne bodo uvrščeni na spored TDF in da bomo tudi v spremnem sporedu TDF v okviru filmov na temo revolucionarne izgradnje in revolucije prikazali katerega od letošnjih filmov.

Ob vseh zapletih, razočaranjih in napakah je treba puljski festival vendarle dobro oceniti. Zaradi filmov, ki so bili po svoji kakovosti zelo izenačeni, morda celo bolj kot kdajkoli doslej. In ta izenačena raven ni bila nizka, marveč prej nadpovprečna. Vse to pa daje upanje, da je domači film še naprej na dobri poti razvoja.

BRANKO STAMEJČIČ

Slovensko zastopstvo se je na Puli predstavilo s kakovostnimi filmi, ki jim nihče ne more odrekati umetniške izpovednosti. Na sliki – prizor iz filma ISKANJA v režiji Matjaža Klopčiča.

VELIKA ZLATA ARENA za najboljši film festivala – TROFEJA (režija Karolj Viček)

VELIKA SREBRNA ARENA – RAZBELJENJE (režiser Boro Drašković)

VELIKA BRONASTA ARENA – DNEVI MINEVAJO (režiser Goran Paskaljević), (film je dobil tudi nagrado jugoslovanske kritike »Milton Manaki«)

ZLATA ARENA za režijo – FADIL HADŽIĆ za film NOVINAR

SREBRNA ARENA za režijo – HAJRUDIN KRVAČAC za film PARTIZANSKA EKSADRILA

BRONASTA ARENA za režijo – VELJKO BULAJIĆ za film ČLOVEK, KI GA JE TREBA UBITI

ZLATA ARENA za scenarij – PETRIT IMANI za film VETER IN HRAST

SREBRNA ARENA za scenarij – ŽELJKO KOZINC za film KRC

ZLATA ARENA za žensko vlogo – GORICA POPOVIĆ za film NACIONALNI RAZRED

SREBRNA ARENA za žensko vlogo – ŠTEFANIJA DROLC za film MOJA DRAGA IZA

ZLATA ARENA za moško vlogo – BORIS DVORNIK za film VRNITEV

SREBRNA ARENA za moško vlogo – ABDURAHMAN SHALAN za film VETER IN HRAST

ZLATA ARENA za epizodno žensko vlogo – TANJA KNEŽIĆ za film NAGLO SODIŠČE

ZLATA ARENA za epizodno moško vlogo – FABIJAN SOVAGOVIC za film NOVINAR

ZLATA ARENA za snemanje – TOMISLAV PINTER za film ISKANJA

SREBRNA ARENA za snemanje – KARPO GODINA za film MOJA DRAGA IZA

ZLATA ARENA za scenografijo – NIKO MATUL za film ISKANJA

ZLATA ARENA za kostumografijo – MILENA KUMAR za film MOJA DRAGA IZA

ZLATA ARENA za glasbo – SKUPINA BULDOŽER za film ŽIVI BILI PA VIDJELI

VAŠA STRAN

DIABETIKI, INSULIN IN ŠE KAJ

Ker se v zadnjem času precej piše o diabetikih, njih zborovanjih in sprejetih sklepih, sem se odločila kot dolgoletna diabetičarka, da malo podrobneje opišem življenje in razmere takega diabetika, ki je poleg stroge diete odvisen še od insulinske terapije.

Sama spadam žal med tiste redke diabetike, ki jim insulin, ki se več ali manj dobi na našem tržišču, ne ustreza. Zdej pa naj opišem srž procedure, plačila in vse stroške za to, za diabetika, nujno zdravilo in kateremu se pravi »Actrapid« in »Monotard« insulin. Je nizozemski izdelave ter svinjski in ne goveji. Z receptom greš na primer v Ljubo, v sosednjo Avstrijo. V tamkajšnji lekarni ga trenutno nimajo, in ker je apotekar tudi trgovec, pošlje svojega človeka po insulin v Gradec. Pregovori te, da za vse to počakaš pet do šest ur. Končno dobiš naročeno in plačaš: za štiri škatle, v katerih je v vsaki po pet stekleničk te dragocene in življenjsko važne tekočine, 1976 avstrijskih šilingov, kar je 3160 dinarjev. Od tega naj bi mi Skupnost invalidskega in pokojninskega zavarovanja povrnila 80%. Dato, to mi plača po uradnem kursu šilinga in tako sem po predloženem računu oziroma receptu dobila povrnjenih

2145,80 dinarjev, manj 11,30 din za poštnino. Tako sem oškodovana za 632,00 din in še za 382,00 din, kolikor je razlika pri kursu šilinga. To pomeni, da znaša moj lastni strošek 1014,20 dinarjev.

Ker si dajem sorazmerno visoke doze insulina (dnevno 88 enot), mi te štiri škatlice zadoščajo za dva meseca. In če zdaj zračunam prispevek za vse leto (navedeni izračun se nanaša na mesec junij), ko je tečaj šilinga višji, znaša to za invalidsko upokojenko s 4340 dinarji mesečne pokojnine, nedopovedljiva obremenitev. In kje je zdaj dietična prehrana, ki je pri insulinski terapiji še posebno strogo predpisana in nujna. In če k vsemu temu dodam še stroške za druga zdravila, ki jih nujno moram jemati, mi za druge potrebe ostane bore malo.

Vprašujem se, zakaj se ne bi dalo narediti, da bi ta insulin uvozili in bi ga kupili doma z običajno participacijo na recept 20 din.

Poleg tega imamo diabetiki na razpolago dve brizgalni z ustreznimi iglami, ki jih moramo vsak dan 30 minut prekuhavati pred uporabo. Do tu vse lepo in prapravo, igle pa so tako tope, da jih komaj vbodeš v kožo. In to je pravo trpljenje. Zakaj ne bi diabetik dobil igle in brizgalke za enkratno uporabo, tako kot imajo to urejeno že drugod. Ko sem dvakrat dobila recept pri nas za igle in brizgalke za enkratno uporabo, so v apoteki preiskali vse predale, da sem jih dobila. Vendar je bil zraven še komentar - saj ni uvoza. Po drugi strani pa uvažamo kup nesmiselnih kičastih reči, ki jih je na pretek tudi pri nas. Z diabetesom se borim polnih šestnajst let in dobro poznam vse težave, s katerimi se srečujemo takšni bolniki. Če si en dan ob hladni hrani, je že vse narobe, če pa bi en dan ne dala injekcije insulina, nastopijo resne komplikacije. To so reči, za katere vedo le zdravniki, ne

pa tisti, ki krojijo merila in predpise. Če hočeš nabaviti insulin vsaj za pol leta, daš dve in pol pokojnine, in predno dočakaš tisti del nazaj, pretečejo spet meseci. In potem spet od začetka. To se vleče kot jara kača, seveda na breme prizadetega.

Res se sprašujem, kam naj se obrnem, da bi ta predpis spremenili, saj bolnik ni sam kriv, če je vezan na zdravlilo iz tujine. Ali naj bi insulin uvozili, ali pa naj prispevek spremenijo in plačajo polno ceno. Kajti to ni aspirin, insulin je diabetiku nujno potreben, kot zrak!

ANGELA URGL
Vojnik, Žilavska 12

UREDNIŠTVO: Vprašanje je odprto. Prosimo skupnosti za invalidsko in pokojninsko zavarovanje ter za zdravstveno varstvo, da povesta mnenje okoli tega problema.

KDOR ČAKA - DOČAKA

V zvezi s člankom oziroma vprašanjem »Kdaj bomo na vrsti« želimo Krajevni skupnosti Vitanje in občanom pojasniti, kako je z gradnjo trgovine v Vitanju.

»MERX« je res v obvezi po pogodbi o združitvi s trgovskim podjetjem »FUZINAR« Vitanje zgraditi trgovino v Vitanju. Po tej pogodbi je bila mišljena zgraditev marketa z bruto površino ca. 500 do 600 m² oziroma neto prodajna površina ca. 200 m², kot jo imajo vzorčni objekti, ki so bili osnova dogovarjanja. Market v Vitanju naj bi imel v poslovnem predmetu le prodajo živil in gospodinjskih potrebščin. Če ne bi bilo nekaterih zapletov pri pridobitvi zemljišč in pa seveda tudi s posledicami podpisa o depozitu za gradnjo negospodarskih objektov, kamor so spadale tudi trgovine, bi takšen objekt že bil zgrajen. Čeprav se bo zdelo komu čudno, pa vendarle mislimo, da je bolj da ta objekt še ni bil zgrajen, ker v tem primeru v Vitanju ne bi prišlo do gradnje blagovnice kakršna je predvidena sedaj.

Blagovnica v Vitanju bo imela ca. 1700 m² bruto površino od česar bo 1688 m² koristnih površin in 780 m² čistih prodajnih površin. Prodajne površine se nanašajo na 300 m² živilskega dela z najsodobnejšo tehnologijo prodaje in skladiščenja, 75 m² restavracije oziroma gostišča ter 405 m² tehnične trgovine. Takšne prodajne površine bodo ob specializaciji sedanjih trgovin zadostovale za Vitanje za nadaljnjih 10 let in torej v celoti razrešujejo problem kompleksne ponudbe in postrežbe. S sedanji prodajni površini mi zato sploh ne kaže delati primerjev, pa tudi sedaj opravljenim prometom ne, ker bi sicer lahko prišli do napačnega sklepa, da je nova blagovnica predimenzionirana.

Za blagovnico Vitanje obstaja kompletna izvedbena dokumentacija, na podlagi katere smo že junija 1978 zaprosili Ljubljansko banko Splošno banko Celje za kredit, ki ga pa zaradi pomanjkanja sredstev doslej še ni odobrila. Prav tako pogodbeni izvajalec INGRAD ni uspel zagotoviti dogovorjenih sredstev, kar bistveno otežuje zagotovitev lastne udeležbe. Čeprav je bila gradbena pogodba sklenjena že lani, torej do dejanske gradnje še ni prišlo. Problem ni tako enostaven kot izgleda, zato zaradi lažjega razumevanja nevajamo nekaj podatkov iz investicijskega elaborata in sicer predvsem o vrednosti investicije po cenah iz leta 1978 - junij:

gradbena, obrtniška in instalaterska dela 15.700.000,00 din, oprema in interier 4.500.000,00 din, ostalo in zunanja ureditev 1.300.000,00 din, obratna sredstva 4.000.000,00 din, energetika 1.050.000,00 din, skupaj 26.550.000,00 din.

Če valoriziramo to vrednost na po prognozi predvidene cene za 1980 leto ugotovimo, da bo investicijska vrednost ob pričetku del znašala ca. 40.000.000,00 din. V najboljšem primeru bo potrebno zagotoviti »le« 20.000.000,00 din lastne udeležbe in nebančnih virov, zato najbr ne kaže primerjati ustvarjene akumulacije Vitanjskih trgovin s potrebno lastno udeležbo.

Povedati moramo, da »MERX« ne išče nobenih izgovorov, ko pojasnjuje, da ne more prirediti z gradnjo, saj bo končno sam moral nositi vsa bremena in posledice podražitev. Končno tudi danes ne moremo z nepreklicno gotovostjo trditi, da bo blagovnica Vitanje šla v gradnjo leta 1980, zagotovimo pa lahko, da bomo pričeli z gradnjo takoj, ko bo pokrita finančna konstrukcija. Kakšne težave so danes pri zagotovitvi pokritja finančne konstrukcije najbr ne kaže podrobno opisovati.

Za pomiritev naj povemo še, da je »MERX« dosedaj izpolnil vse integracijske obveznosti, čeprav nekatere z zamudami, gradnja trgovskega objekta v Vitanju pa je ostala edina, ki jo je še potrebno izpolniti. Torej kdor čaka - dočaka.

VITOMIR DOLINŠEK

DESET DNI BREZ VODE!

Zamislite si, dragi bralci, da mineva danes, 1. avgusta 10 dni, odkar v Novi vasi pri Sentjurju, v Črnolici in v Grobelnem in ne vem kje še vse, nimamo vode, ki priteče iz Loke pri Žusmu. Sicer pa sploh ne vem, kdaj jo bomo dobili? Zaman hodimo vaščani na Komunalno podjetje poizvedovat, kdaj bo pritekla ta nenadomestljiva tekočina. Danes zjutraj sem se sam napotil k direktorju Komunalnega podjetja v Sentjurju vprašat, kdaj bodo popravili vodovod. Imel sem srečo, da sem ga našel v pisarni. Dejal sem mu, da je to nesmisel, kar počenjajo s to vodo. Malce razburjen mi je rekel, da oni niso nič krivi, da pač ne dobijo delavcev, ki po njegovih besedah zaslužijo samo 3000 din na mesec - češ, kdo bo še delal za tak denar...

Prišel sem mu naštevati, kaj so naredili v tednu dni, da bi usposobili vodovod. Ta se je pokvaril v nedeljo, 22. julija, ko je po močnem naliču potegnil plaz in z njim skupaj tudi del vodovoda. Do srede, 25. julija ni prišel nihče od komunalcev, da bi si ogledal okvaro. Šele naslednji dan sta prišla dva delavca, ki sta odkopala nekaj zemlje, z lopatami, kajti tam se s strojem ne da delati. Prišla sta do cevi in delo pustila. V petek, 27. julija so nam obljubili, da bo vodovod popravljen, če ne ta dan, pa zagotovo v soboto, 28. julija. Ker sem imel v soboto več časa, sem se na jezo, z nekaj vaščani odpravil gledat, kaj sploh delajo. Na žalost v soboto ni nihče delal, tako je bilo tudi v nedeljo. Tako še danes, deseti dan po okvari ni pritekla voda.

Vsem je jasno, da takšna služba kot je komunalna, mora delati vedno. Pri tem se tu ne bi smelo vprašati, če je sobota ali nedelja, vodovod se mora usposobiti takoj. Kaj če bi prišlo do kakšne epidemije, tu so majhni otroci, ki jim je treba prati vsak dan...

Okvaro tudi niso objavili v radiu ali časopisu. Pustili so nas toliko časa brez vode, vsaj s cisternami nam bi jo lahko dostavljali v posamezne vasi, saj je ostalo brez vode okoli 100 hiš.

BRANKO SPOLENAK
Nova vas 37 a
SENTJUR

Uredništvo: Kaj pravijo na to šentjurski komunalci? Če je vse tako bilo, kot je zapisano tu, potem je to skrajno neodgovorno početje do krajanov, ki krepko plačujejo komunalne storitve.

NEVLJUDNI SOPOTNIKI

Če se človek večkrat pelje z avtobusom, ima priložnost marsikaj videti in doživeti. Najbolj me moti to, če vstopi starejši potnik ali celo invalid, pa se nihče ne gane, da bi mu odstopil sedež. Posebno mladi bi lahko to storili. Ali smo že tako samoljubni, da drugih niti ne vidimo, le svojo sebičnost?

Pred kratkim sem doživela primer, ko je v avtobus vstopil invalid in je sprevodnik pozval potnike, naj mu kdo odstopi sedež. Nihče mu ga ni, z veseljem sem to storila sama, čeprav se sama nisem najbolje počutila.

BRANKA IZ ŠEMPETRA

Uredništvo: Res je, vse preveč pozabljamo na humane odnose med seboj, ki terjajo le nekaj takta in dobre volje. Še to: bralka in Šempetra ni anonimna, samo ni želela biti imenovana, ker pravi, da prezir boli.

OPRAVIČILO

Podpisana se oprostam za neljubo pomoto, ki sem jo zagrešila pri objavi našega izleta. Pozabila sem omeniti izlete naše priljubljene direktorice Martine Jurjevič, za kar sem se ji osebno opravičila. Bila je namreč glavna pobudnica za lep izlet, za kar se ji še enkrat zahvaljujemo Polzeški upokojenci.

SOSTER NADA-
BERNARDA

TRŽNICA

KROMPIRJA NE BOMO LAČNI

Tržnica je vsak dan dobro založena s sadjem in zelenjavo. Ze dolgo pa primanjkuje solate. Najdemo tudi mlečne izdelke. Kilogram skute dobite po 40 dinarjev, smetano po 50 dinarjev in surovo maslo po 80 dinarjev. Jajca prodajajo od 2 dinarja in 50 para do 3 dinarje. Poglejmo cene: broskve prodajajo od 18 do 30 dinarjev, ananas po 40 dinarjev, hruške po 30 dinarjev in slive po 20 dinarjev. Dovolj je na razpolago tudi grozdja in sicer rdeče prodajajo po 40 dinarjev, belo pa po 25 dinarjev. Precej je tudi lubenic, dobite jih po 20 dinarjev. Paradižnik prodajajo od 10 do 12 dinarjev, papriko po 20 dinarjev, zelo drag je česen in sicer po 50 dinarjev, solato prodajajo od 40 do 50 dinarjev. Dovolj je novega krompirja, kupite ga lahko od 10 do 12 dinarjev in rdečo peso po 20 dinarjev.

IRENA ŠMID

POROKE

CELJE

Poročili so se štirje pari, med njimi: STANISLAV CVERLIN, Brestovec in TATJANA GAJSEK, Store; PETAR KANJA, Celje in DRAGICA KRIZAN, Dugopolje-Split; MIRKO HOLCINGER in ZVEZDANA ČAKS, Store.

SLOVENSKE KONJICE

DUŠAN TEŽAK, zidar, in JERICA KOROŠEC, administrator, oba iz Konjic; JOŽE KOVŠE, oblikovalec, Skomarje in MARICA VOVK, delavka, oba iz Konjic; VILJEM MATULJ, delavec in ALOJZIJA KOVŠE, polirka, oba iz Boharine; STANISLAV RUPNIK, delavec, Zbelovska gora in MILICA HORVAT, knjigovodja, Nova Dobrava; EMIL BERA, mizar, Podob in BISERKA VAJDIČ, delavka, Mlače; EDVARD MOČENIK, kovinostugar, Vitanje in BOŽICA NOVAK, kuharica, Hlapičina; VINKO GRACNAR jermenar, Konjice in ANA RIBIČ, obrezovalka, Bezina; VIKTOR JAGER, šofer, Belo in STEFANIJA PODKUBOVSEK, slaščičarka, Suhadol.

SMRTI

CELJE

FRANCIŠEK MEDVED, 70, Laška vas; APOLONIJA PAVŠER, 84, Male dole; JOŽEFA NOVAK, 54, Celje; IVAN BROVC, 49, Sentvid; JOŽE JESENIČNIK, 61, Pak; HELENA ČOKL, 82, Šmarje; RUDOLF GAJSEK, 68, Vrbo; MARIJA RAVBAR, 84, Celje; MARTIN LIPOVSEK, 38, Vršana vas; FRANC ZEVIK, 55, Celje.

SLOVENSKE KONJICE

JAKOB BOGATIN, 67, Sojek; MARIJA ZALOŽNIK, 47, Bezina; MARIJA ZAZIJAL, 50, Sojek; MARTIN LESKOVAR, 88, Zlogona gora; MARIJA KEZMAH, 68, Škalce; MATILDA VIDALI, 71, Konjice; AVGUŠTIN KOVŠE, 27, Resnik in JAKOB KOVAČIČ, 63, Selski vrh.

ROJSTVA

CELJE

26 dečkov in 21 deklic

KUHARSKI RECEPTI

FIŽOLOV PIRE S KROMPIRJEM - MATEVŽ

Potrebujemo 30 dkg fižola, 1/2 kg krompirja, 2 dcl mleka, sol, lovorjev list, poper, domače ocvirke za zabelo ali zaseko, lahko pa tudi košček prekajene slanin.

Fižol preberemo, operemo in namočimo čez noč. Naslednji dan ga v malo osoljenem kropu z dodatkom lovorjevega lista do mehkega kuhamo. V drugem loncu kuhamo olupljen nerazrezan krompir. Kuhan fižol odcedimo in pretlačimo, ravno tako tudi krompir. Oboje zmešamo, prilijemo vrelo mleko in dodamo malo masla.

Zabelimo s pogretim domačim ocvirki, s prepraženo zaseko ali z na kocke narazano in prepraženo slanino, lahko pa tudi z zarumeno čebulo.

TONE ŠKERBEC

RADIO CELJE

SPORED

OD 9. 8. DO 15. 8. 1979

Četrtek, 9. 8.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda, **15.30** Obvestila, **15.45** Zabavni globus, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** V četrtek za vas (vmes ob 17.00 Kronika), **18.00** Zaključek sporeda.

Petek, 10. 8.: 8.00 Poročila, **8.05** Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Rezerviran čas - gost urednik, **17.45** Kulturni feljton, **18.00** Zaključek sporeda.

Nedelja, 12. 8.: 10.00 Poročila, **10.15** Obvestila, **10.30** Mladi mladim, **11.00** Med prijatelji, **11.30** Predstavljamo vam, **11.45** Zabavni globus, **12.00** Čestitke in pozdravi, **13.00** Literarna oddaja, **13.15** Zveplomer, **13.30** Poročila, **13.35** Km+tijska oddaja, **14.00** Zaključek sporeda.

Ponedeljek, 13. 8.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Instrumentalna glasba, **17.30** Sportni pregled, **18.00** Zaključek sporeda.

Torek, 14. 8.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.30** Reportaža, **16.45** Zabavni globus, **17.30** Iz arhiva resne glasbe, **18.00** Zaključek sporeda.

Sreda, 15. 8.: 8.00 Poročila, **8.05** Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), **10.00** Zaključek dopoldanskega sporeda, **15.30** Obvestila, **16.00** Poročila, **16.05** Čestitke in pozdravi, **16.45** Zabavni globus, **17.00** Kronika, **17.15** Glasbene novice, **17.30** Aktualno, **17.45** Iz zakladnice zborovske glasbe, **18.00** Zaključek sporeda.

Gasilsko društvo Jagnjenica je že vrsto let zelo marljivo in prizadevno. Ni je akcije, pravijo v kraju, ki se je ne bi udeležili tudi gasilci. Njihov ponos pa je lep in postaven gasilski dom, ki tudi sicer nudi gostoljubje priložnostnim prireditvam v kraju.

IZ SOPOŠK PO STRMI DO BELIH

Zaradi različnih danosti je razvoj v vasi Čimerno pa bo to razliko skušala zmanjšati. Skupnost

Tako nenavadne krajevne skupnosti, kot je Jagnjenica pri Radečah, še zlepa nisem srečala. Pa ne, da bi bila nenavadna zaradi ljudi ali dela. V tem smislu je podobna vsem drugim, saj poskušajo krajanji storiti vse, da bi svoj kraj še bolj razvili in ga naredili še lepšega. Nenavadna je pravzaprav zemljepisno. Kajti združuje dva po legi čisto različna kraja, Jagnjenico in Čimerno. Jagnjenica je nižinski kraj, ki se je razvil na obeh bregovih potoka Sopote in ob sotočju Sopote z Glažutskim potokom. Njeno nasprotje pa je vas Čimerno, ki leži sicer na slemenu, toda dostop do naselja je izredno strm, mestoma pelje do njega prava reber. Ko smo se iz doline vzpenjali proti Čimernu, se mi je včasih zdelo, kot da pelje pot naravnost v oblake. In nič nenavadnega ni bilo to, saj je med Jagnjenico in Čimernim kar 570 metrov višinske razlike.

DVE PODOBI SKUPNEGA RAZVOJA

Krajevna skupnost Jagnjenica je ena manjših krajevnih skupnosti v laški občini. V njej živi le 448 krajanov in sicer v dveh naseljih, Čimernem in Jagnjenici. Jasno je, da je Jagnjenica kot nižinsko naselje, ki leži le nekaj sto metrov stran od radeške Papirnice in ki je z urejenimi cestami povezano z ostalimi kraji, veliko bolj razvito kot višinsko Čimerno. Njeni prebivalci so pretežno delavci Papirnice, ki je v minulih letih tudi marsikak dinar priskrbel za hitrejši razvoj kraja.

Čimerno pa seveda kaže čisto drugačen videz kot

Jagnjenica. Tipično vaško naselje je to, ki ga tare še vrsta komunalnih in drugih problemov. Ljudje se ubadajo pretežno s kmetijstvom, ki pa je zaradi neurejenega vodovoda in cest še vedno razdrobljeno in nespecializirano.

Zaradi neenakih razvojnih osnov sta se obe naselji, krajevne skupnosti Jagnjenica tudi v preteklosti razvijali dokaj različno. Razumljivo je, da se je Jagnjenica kot nižinsko naselje razvijala mnogo hitreje kot težko dostopno Čimerno. Prebivalci so ustvarjali mnogo višji dohodek kot kmetje na slemenu, zato so si tudi na lastno pest marsikaj uredili. V preteklih letih so v Jagnjenici odpravili vrsto komunalnih problemov. Uredili in asfaltirali so več deset kilometrov cest, zgradili tri betonske mostove čez Sopoto, napekljali so telefon, uredili javno razsvetljavo v enem delu naselja in se spoprijeli še z vrsto drobnih komunalnih nevednosti. Krajanji so probleme urejevali družno, mnogo prostovoljnih delovnih ur so porabili za to, da so si kraj uredili. In res ni, da bi karkoli rekli čez Jagnjenico. Kraj se je s skupnim delom prebivalcev spremenil v urejeno naselje obnovljenih in novih hiš, vseh obdanih z zelenjem in rožami. Na prvi pogled je jasno, da prebivalci Jagnjenice veliko hočejo in da svoje želje in hotenja tudi pridno uresničujejo.

Drugače pa je na Čimernem. Že sama cesta, ki pelje od Papirnice v Njivicah skozi Jelovo in naprej po strmih pobočju do vasi daje občutek, kot da je bilo Čimerno v preteklosti malce zapostavljeno. Kajti ta cesta, ki je edini dostop prebivalcev Čimernega v dolino in obenem vsakodnevna pot nekaj delavcev in učencev, ki se vozijo po njej v Radeče, je vse prej kot cesta. Razrita pot, ki ji že tako globoke brazde še poglobljajo težki tovornjaki, ki vozijo les v dolino, res ne pomeni nikakršne povezave s kraji pod pobočji. Prej nesprotno. Odgovorni tovariši iz krajevne

skupnosti so povedali, da so poskušali to cesto do Čimernega že nekajkrat popravljati. A pokazalo se je, da brez pomoči širše družbene skupnosti ne bo šlo. Cesta je namreč preveč dotrajana, da bi jo lahko krajanji sami – s svojim prostovoljnim delom – usposobili.

LJUDJE VEDO, KAJ HOČEJO

In prav zategadelj, da bi v bodoče omogočili lepše življenje tudi prebivalcem Čimernega, so se v krajevni skupnosti Jagnjenica odločili, da bodo vse sile v bodoče usmerili prav v razvoj tega kmetijskega predela. Zave dajo se, da ne bo lahko, kajti za ureditev dveh najbolj pro

»ČLOVEK S PRESTRELJENO DUŠO«

Tako je dal natanko pred desetimi leti tedanji novinar Novega tednika Janez Sever naslov reportaže o Juliju Repšetu. Pisal je obširno in grozljivo zgodbo o partizanu iz Jagnjenice, ki je bil glavni bolničar v Kozjanskem odredu. Na kratko oživimo spomin na tiste dni: Bilo je januarja 1945, ko je Julij Repše s tremi tovariši koračil iz ene partizanske bolnice v drugo. Bilo je nekje v bližini Jurkloštra. Gazili so v snegu, ko skočijo prednje Nemci. Rafal je podrl prva dva, apotekarja so ujeli živega, Julij pa je dobil strel v trebuh. Ob Nemcih je zagledal »partizana« Žmavca, nekdanjega trgovca iz Brežic. Ta je kazal nanj in govoril esesovcu: »Tega ne ubiti, je glavni bolničar, ve za vse bolnišnice.« Potem so po Juliju padali udarci, ničesar ni povedal. Esesovec je v njegovo glavo izstrelil štiri krogle iz pištole. Ko je obležal krvav v snegu, so mu misleč, da je mrtev, pobrali uro in nekaj drobnarij in odšli. Toda Julij je živel. Ko se je prebudil, se je od vlekel do nekega bunkerja, nato pa ga je našla neka deklara in ga spravila do prve javke in nato v bolnico. Tam je takoj obvestil komando, da je Žmavec izdajalec. Ta, misleč, da ni več žive priče, je odšel nazaj v štab, kjer so ga seveda takoj likvidirali.

Taka je telegrafska zgodba Julija Repšeta, ki nerad sam govori o tistih strahotnih dneh naše zgodovine. Živci ga izdajajo. A kako ga ne bi. Je pa še danes ostal zvest boju za boljšo prihodnost. V krajevni skupnosti je povsod zraven. Pri Narodni zaščiti je načelnik, pri nobeni akciji ne stoji ob strani. Tudi njegov sin stopa po očetovih stopinjah. Pa kako bi mogel borec NOB gledati, kako gre do dogodka mimo njega. Pri Rdečem križu je nepogrešljiv in še kje. Vedno v prvih vrstah, ko je treba poprijeti za delo.

Nihče od nas, ki smo v petih letih leži na ravnem slemenu. P ki se odpre ob prihodu v kotlinice, nekaj domačij stenah tudi ostanke fresk

E DOLINE REBRI BLAKOV

erno zaostal, Jagnjenica v dolini reke Sopot
kcije so doslej rodile vzpodbudne dosežke.

tičnih komunalnih ob-
v v Čimernem - to je
in vodovoda - bodo po-
vali veliko denarja, še
prostovoljnega dela vseh
anov in pomoč celotne
ne. Toda kljub vsemu so
ričani, da bodo tudi te
keme složno rešili. Že
se pogovarjajo z neka-
ti organizacijami zdru-
ga dela, da bi primakni-
šaj denarja za usposobi-
este in vodovoda. Ob
je že odzvala Kmetij-
zadruga Laško, ki je
terisirana za še hitrejši
tijski razvoj tega sle-
skega področja. Na Či-
nem so namreč dani do-
goji za usmerjen razvoj
oreje, vendar se kmetje
ne odločajo iz prepro-
e razloga: zaradi po-

manjkanja vode. Sedaj zaje-
majo le deževnico, tako za-
jetje pa je vse prej kot prikla-
dno za napajanje živine. Pa
tudi človeku je nevarno,
poudarjajo na Čimernem.
Kajti gor čez pobočja mno-
gokrat zapiha veter, ki prina-
ša s seboj onesnažene dimne
izločke trboveljske termoe-
lektrarne. Nesnaga se tako
usede na strehe, dež pa jo s
seboj potegne v strešne žle-
biče, kjer se nabira kapnica.
Zaenkrat prebivalci Čimer-
nega še niso čutili posledic
onesnažene deževnice, a bo-
jijo se, če... Posebej zaradi
otrok jih skrbi.

Poleg teh dveh komunal-
nih objektov v Čimernem bi
krajani radi tudi v Jagnjenici
sami še marsikaj uredili.

Med drugim večnamenski
prostor, ki jim je na voljo v
stari osnovni šoli. Z nekaj
obnovitvenimi deli bi ga radi
uredili tako, da bi resnično
postal center družbenopoli-
tičnega in kulturnega življe-
nja v krajevni skupnosti.
Obenem pa želijo Jagnjeni-
čani usposobiti v obnovlje-
nih prostorih šole tudi odde-
lek otroškega varstva. In kot
so zatrjevali, je skupnost
otroškega varstva v Laškem
pipravljen prisluhniti nji-
hovim željam.

POPESTRITI ŽELIJO UTRIP KRAJA

Na prvi pogled, ko človek
takole prisluhne krajanom

Jagnjenice, se zdi, kot da je
komunala tista, okoli katere
se znova in znova vrti življe-
nje te krajevne skupnosti. In
nedvomno je veliko resnice
v tem, da so komunalna
vprašanja in njih ureditev
izrednega pomena za takšne
krajevne skupnosti, kot je
Jagnjenica. Toda res je tudi,
da poskušajo ta vprašanja re-
šiti čim bolj široko, v dogovo-
ru z vsemi krajanji.

V Jagnjenici imajo dokaj
pestro družbenopolitično in
kulturno življenje. Utrip
vsem akcijam daje sociali-
stična zveza, ki v svojih
vrstah združuje tudi člane
borčevske, mladinske in par-
tijske organizacije. Seveda
pa je ni akcije, v katero ne bi
složno stopili vsi organi in
organizacije krajevne skup-
nosti, posebej svet skupšči-

ne je pri reševanju določenih
problemov gonilna sila. V
Jagnjenici so povedali, da jih
najbolj skrbi delo z delegati.

Občutek imajo, da njihovo
delo največ sloni na vodjih
obeh delegacij, kar pa seve-
da ni dobro. Zato so letos
spomladi na pobudo SZDL
organizirali enodnevni po-
svet z delegati ter se z njimi
temeljito pogovorili o slabos-
tih njihovega dela in nalo-
gah za bodoče. Razmišljajo
tudi o tem, kako bi popestrili
delo skupščine krajevne
skupnosti, kajti zdi se, da ta
pomemben organ še ni uvel-
javil svoje prave vloge.

Seveda pa se v Jagnjenici
trudijo, da bi popestrili tudi
kulturni in športni utrip kra-
ja. V ta namen ustanavljajo
društvo, ki naj bi v bodoče
prevzelo vaje kulturno
športnega dela, dogovarjajo
pa se tudi za izgradnjo šport-
nega objekta, ki naj bi postal
v bodoče center rekreacij-
skega in športnega življenja
krajanov. Vse bolj se namreč
tudi v tej krajevni skupnosti
zavedajo, da hočejo občani
veliko več kot le ceste in vo-
dovod. Da rabijo tudi vse
druge dobrine, ki jim življe-
nje ožarjajo lepše in bolj pe-
stro.

DAMJANA STAMEJČIČ
DRAGO MEDVED

MILAN ŠULIGOJ je predse-
dnik sveta skupščine kra-
jevne skupnosti Jagnjenica.
Povedal je, da se krajanji ra-
di odzovejo pobudam za
ureditev kraja. »Lahko bi
našteli na tisoče in tisoče
prostovoljnih delovnih ur,
ki so jih naši ljudje prispe-
vali za ureditev krajevne
skupnosti,« je poudaril.

MARTIN KRAJŠEK je
predsednik krajevne konfe-
rence SZDL v krajevni
skupnosti Jagnjenica. Prav
on nas je tudi spremljal, ko
smo takorekoč podolgem in
počez spoznavali ljudi in
značilnosti njihovega kraja.
Ko pa smo spregovorili o
političnem in družbenem
utripu njihove krajevne
skupnosti je posebej pohvalil
delo obeh vaških odborov
Socialistične zveze, ki
da sta organa, ki resnično
usklajujeta vse interese in
potrebe krajanov.

JANKO FERLIC je bil dolga
desetletja eden najbolj pri-
zadevnih ljudi v Jagnjenici.
Bil je predsednik mnogih
komisij, odborov, svetov,
da jim še sam ne ve imena,
ob tem pa kdo ve koliko let
predsednik krajevne skup-
nosti. »Zadovoljen sem s
tem, kar smo naredili,« pra-
vi. »A kljub temu se prav
vsi zavedamo, da moramo
tudi v bodoče skupno in
zagnano delati, če želimo
uresničiti vse naše želje.«

STRUPENA NADLOGA

S svojim belim konjeni je kmet Novak pospravljaj
deteljo. Njegov obraz je bil nejevoljen. Zaradi škodljivi-
h plinov, ki jih veter in dimnik trboveljske termoe-
lektrarne prinaša na posevke in gozdove v vasi Či-
merno. Tako nimajo miru niti na višini preko 800 m
nad morjem. Pred dnevi je bila v vasi komisija in je
priznala minimalno odškodnino za nekatere posevke,
čeprav narava kaže, da strupeni plini nevarno in
opazno posegajo v njeno podobo in rodovitnost.

Zelo slabo kaže trta, drevje zgublja značilno zeleno
barvo in vse več je rjavkastih lis v krošnjah, škoda je
opazna tudi drugje.

Tudi divjad dela kmetom preglavice. Najbolj jeleni,
ki jih je kar precej in uničujejo peso ter koruzo. Tine
Novak zaradi njih letos ni posejal pese. Lovci dajejo
minimalno odškodnino... Tako je v marsičem idilič-
nost vasi Čimerno le navidezna. Skrbi in težave ti-
čijo v poljih, krajevna skupnost bo imela še dovolj
dela.

Tale dva navihanca pa sta Jozek in Rado Novak iz Čimer-
nega. Nista si v bližnjem sorodstvu, čeprav se enako pi-
šeta. Pa tudi po starosti sta si različna, saj je Jozek že
učenec, ki je zaključil četrti razred osnovne šole, Rado pa
bo letos prvič sedel v šolski klopi. Jozek in Rado sta le dva
od šestih otrok, ki jih premore Čimerno. Poleg njiju je
solar le še Peter, ki je trenutno nekje na morju in ga oba
nadebudna junaka z naše slike močno pogrešata. Pravita
namreč, da je prav Peter tisti, ki je »ta glavni«. Ostali
otroci pa so še premajhni, da bi jih Jozek in Rado kaj resno
jemala pri igri.

li krajevno skupnost Jagnjenica ni pričakoval, da njen zaselek Čimerno pravzaprav
je na Čimerno, namreč vodi po strmem pobočju, ki je mestoma prava reber. Pogled,
je zato toliko bolj presenetljiv. Kmetije so namreč stisnjene na robu plitve gorske
nekoliko višji legi. V jedru vasi je tudi cerkev sv. Trojice, ki skriva na notranjih
četrtine 16. stoletja.

VEDNO MANJ MEDA

Čebelarstvo je bilo že od nekdaj tradicija starih Slovanov, zato ni čudno, da tudi v Celju že preko sedemdeset let deluje čebelarska družina, ki je ena najstarejših tovrstnih organizacij v Sloveniji. Pravzaprav se je pred dvema letoma preimenovala v Zvezo čebelarskih družin občine Celje.

Danes sestavljajo občinsko zvezo čebelarjev družine iz Celja, Vojnika in Dobrne, ki štejejo skupaj stotriinpetdeset članov. Zanimiv je podatek, da je največ čebelarjev prav v Celju samem, čeprav imajo panje izven mesta, kjer je boljši zrak in večje možnosti za pašo, medtem ko je precej manj tistih, ki imajo čebelnjake poleg svojih domov na deželi.

Možnosti za gojenje čebel so v zadnjem času tudi v bližnji in daljni okolici Celja vedno manjše. Vzrok za to je vedno večja onesnaženost zraka. Žal je v zadnjem času opaziti, da paša ni na zavidljivi ravni, kar pa se nedvomno odraža tudi v čebeljem pridelku. Tega je zlasti v zadnjem času manj, za kar bi lahko pripisali krivdo razen ekološkim vplivom tudi različnim škroplivom. Kljub temu pa v čebelarstvu le ni vse tako zaskrbujoče, kot je videti na prvi pogled, saj v nekaterih predelih še vedno pridelujejo kakovosten med in še v kar zadovoljivih količinah.

Čeprav so ljudje sicer najbolj navdušeni nad cvetličnim medom, pa je po mnenju strokovnjakov najboljši in tudi najbolj zdravilen še vedno gozdni, in to smrečni med, takoj za njim pa je kostanjev.

Celjski čebelarji že dolga leta sodelujejo s tovarno Medex iz Ljubljane, ki je obenem njihov odjemalec. Nekateri sicer prodajo med tudi na drobno, vendar je največ tistih, ki ga redno oddajajo omenjeni organizaciji. Ta da čebelarjem ob slabih letinah sladkor po znižani ceni, in s tem zagotovi ohranitev večjega števila čebel.

Prav tako kot vsa živa bitja so tudi čebele izpostavljene številnim boleznim. Najbolj nevarna je prav gotovo kuga, takoj zanjo pa je varoatoza, to je bolezen, ki jo prenaša klopec. Obe bolezni sta se na celjskem območju pred leti že pojavili, lani pa se jima je pridružila še pršica (uš), ki so jo uspešno zatrli z dimljenjem.

Zveza čebelarskih družin iz Celja že vrsto let uspešno sodeluje tudi z Izobraževalno skupnostjo.

IRENA FERME

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE TOZD CENTER MEDICINE DELA

obavlja prosta dela in naloge:

zdravnik v OA Cinkarna Celje.

Pogoj: končana medicinska fakulteta, opravljen strokovni izpit.

Delovna opravila so za nedoločen čas. Osební dohodek po pravilniku o delitvi sredstev za osebne dohodeke TOZD Center medicine dela. Zagotovljeno družinsko stanovanje.

Pismene prijave je treba poslati v roku 15 dni po objavi na Zdravstveni center Celje, splošno-kadrovski sektor, Celje, Kersnikova 1 a.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 8 dneh po sklepu samoupravnega organa.

OPTIMISTIČNO KMETOVANJE NA 700m NADMORSKE VIŠINE

MLADI ROD VZTRAJA NA ZEMLJI

Anton in Majda Čeč poganjata kolo napredka pod Čimernim

Avgustovsko sonce je še kazalo svojo prijazno podobo na strminah Čimernega, vasi nad Jagnjenico z radeške strani ali nad Hrastnikom in Trbovljami z druge, savske smeri. Nekaj hiš se je stisnilo na obširno planoto, ki s svojim mirom, spokojnostjo, slamatimi strehami, številnimi vozovi lojtrniki in konji daje vedeti, da tod živijo marljivi in neuklonljivi ljudje. Kolikor niso povsem odšli v tovarne v dolino, so se z vsem srcem zapisali zemlji. Med njimi je tudi Anton Čeč, mlad kmetovalec, ki ne pozna počitka.

Z ženo Majdo sta doma na njegovem domu. Posestvo je še vedno očetovo, čeprav ga že ponuja sinu, pa ta pravi, da dokler je pri hiši sloga, naj kar oče ima »vodilno« vlogo, saj itak vedo, kako je treba umno gospodariti, če hočejo, da jim bo zemlja na strminah dajala spodoben kos kruha. Da bo tudi mali

Peter hotel ostati na zemlji, da jo bo spoštoval, njene sadove in trud svojih staršev, ki ga vlagajo vanjo.

Številna družina živi na kmetiji. Pravzaprav štiri generacije. Stara mama Rozalija ima že 86 let in je še čila in pogumna. Potem sta tu oče Ferdo in mama Milka, njun sin Anton ter žena Majda in dveletni Peter. Anton že počasi prevzema odločilne pobude, čeprav mu ob vsem stoji ob strani oče in složno iščeta pot napredka. Brez tega ne gre, kajti skopa zemlja in strmine same po sebi ne bi dajale dovolj za življenje.

Imajo 40 ha vse zemlje, od tega komaj 10 obdelovalne. V glavnem so to travniki, pašnikov nimajo. To zadoštuje za 22 glav goveje živine v hlevu, v glavnem pitancev, ki spokočno prežvekujejo v velikem in sodobnem hlevu. Na čelu vrste pa stoji konj, še nepogrešljiv človekov prijatelj v strminah, kjer tudi

traktor ni kos vsem zahtevam. So že 7 let kooperanti z laško kmetijsko zadrugo. Zadovoljni so s sodelovanjem, Anton si le želi, da bi bila pospeševalna služba še bolj učinkovita, da bi lahko pomnožila število nasvetov pa tudi strokovnih predavanj. Kmetje nikakor niso zadovoljni z odkupnimi cenami govejega mesa, še manj pa svinjskega. Čečevi so tudi proizvajalci svinjskega mesa, saj imajo v svinjaku 41 prašičev, toda njihova reja ne daje ustreznega dohodka.

Pri hiši imajo traktor in obračalnik, v strojni skupnosti uporabljajo cisterno, radi pa bi si kupili še samonakladalko in siloreznik. Precejšnjo pomena za kmetijo je bila napeljava vodovoda, ki so si ga zgradili sami in vložili vanj 40.000 dinarev v materialu, vse drugo pa je bilo rezultat dela njihovih lastnih žuljev.

Treba bo obnoviti tudi hi-

šo. Od samega kmetijstva zaenkrat še ni dovolj dohodka, toda Anton Čeč je optimist. Doma se razumejo, delajo in ustvarjajo. Tare jih skrb, kako bo s travniki in drevjem, ki ga uničujejo plini, ki jih v njihov mir prinaša visok dimnik trboveljske termoelektrarne. V Čimernem je zaradi tega sploh mnogo hude krvi, a to je že druga zgodba. Kljub težavam v obliki zmrzali, toče in industrijskega onesnaževanja so pri Čečevih optimisti. Navajeni trdega dela in neizprosni zakonitosti, ki jih narekuje narava, upajo v razvoj svoje kmetije. Anton je tudi član sveta krajevne skupnosti Jagnjenica in ne mara čakati doma pri zapečku, da bi mu zgolj »usoda« krojila njegov ekonomski položaj.

DRAGO MEDVED

JEZNI KMETJE NA PLANINI

Kmetijski proizvajalci na Planini pri Sevnici (verjetno tudi drugje) so skrajno nezadovoljni z odkupnimi cenami mleka, pa tudi z odmerjanjem tolšče v mleku. Po besedah predsednika sveta za kmetijstvo pri KK SZDL Planina Slavka Dobrška, so kmetje zelo prikrasani pri ceni za liter mleka, saj zanj dobijo 3 dinarje ali kakšno paro več. Zato so sklenili, da bodo v kratkem sklicali sestanek, kjer naj bi sodelovali predstavniki kmetov, Kmetijskega kombinata Sentjur in predstavnik potrošnikov, ki v trgovinah odštejejo za liter mleka precej več, kot je zanj odkupna cena.

Foto: D. M.

Vsi so tu: Anton in Majda Čeč, pa mama Milka in oče Ferdo. Njegova družina je bila med vojno vsa izseljena v Nemčijo.

MEHANIZACIJA V ZASEBNEM KMETIJSTVU

DOBER PREMISLEK – DOBER NAKUP

Zvone Tanc iz KZ Celje v nekaj nadaljevanjih svetuje

POPRAVEK

V prejšnjem prispevku se nam je vrnila neljuba pomota: piše, da bi moral imeti traktor, ki naj vleče devetbrzdni plug in krožne brane 30 KM. To je vsekakor premalo. Pravilno je 300 KM, kar je seveda desetkrat več.

Največkrat se pri delu s traktorjem srečujemo z majhnimi obračalnimi pasovi, obračalni krog traktorja brez uporabe deljene zavore mora biti 4,26–7,2 m.

Uporabnost traktorja določa tudi njegov klirens (prosta višina pod trupom). Poljedelski traktor lahko ima višji klirens (posebno za dela v okopavinah). Še posebno vlogo pa ima klirens pri določanju stabilnosti traktorja. Za delo v strmini naj bo traktor nizek, da bo bočna stabilnost večja. To se pravi čim večja razdalja med zadnjimi kolesi, nižji klirens, varnejša obdelava površin v strmini.

Traktor mora imeti normalno število obratov, priključne grede po možnosti dve stopnji – 540 in 1000 obr/min.

Pomemben del traktorja je tudi kabina, ki mora biti takšna, da okvir ob morebitni zvrtnitvi zavaruje voznika. Njen namen ni, da ga s svojo lepo obliko zavaruje pred dežjem, prahom in soncem, ne pa pred zvrtnitvijo. Nesreč je na žalost v zadnjem času s traktorji vedno več. Zato mora imeti kovina test, ki potrjuje njeno primernost.

Naštel sem le pomembnejše značilnosti traktorja. Seveda mora traktor ustrezati še drugim normam. Motorja sploh nismo omenili. Ustrezati mora menjalnik, poraba goriva, diferencialna zapora, pa oprema (paralelogramski nihajni sedež, blatniki, traktor, zadaj žarometi, kompresor itd.). Prepričan sem, da se marsikateri po kratkotrajni rabi traktorja ne bo jezil na »svojega konjička«, če bo pri nakupu upošteval vsaj del tega, kar je omenjeno.

Osnovna načela, ki veljajo pri nakupu traktorja, drže tudi za nakup priključnih strojev:

– za osnovno obdelavo pride v poštev dvobrazdni plug. Za oranje težjih glinastih tal in ledine je najboljša zavita, položna, dolga pluzna deska, za lažja in peščena tla valjasta, kratka in strma pluzna deska, za srednje težka pa valjasta, dolga in položna pluzna deska,

– za trosenje gnojil imamo na voljo trosilnike domačih proizvajalcev. Za trosenje na njihah so trosilniki z vodoravnimi trosilnimi valji, za gnojenje travnikov pa pokončni trosilni valji,

– za ureditev setvenega mrvišča potrebujemo t. i. kenbrič valje, ki jih v zadnjem času precej zanemarjamo,

– pri stroju za setev ni bistvenih novosti. Z obsegom pridelovanja žita se bomo odločili za 18 ali 24 redno sejnalnico. Za setev kornice za naše kmetije predvsem 2 vrstno ali 4 vrstno za kmetije, ki sejejo več kornice kot 2 ha in je primerna za skupnost. Za krompir ustreza 2 vrstni polavtomatski vlagalni predalčni sadilnik,

– izbira škroplilnika spričo ponudbe ni vprašljiva. Paziti moramo na pravilno regulacijo škroplilnih šob, predvsem ko uporabljamo pesticide in da škroplilnica ustvari do 15 atm. pritiska,

– pri spravilu pridelkov pridejo pri nas v poštev predvsem stroji za spravilo sena: prstne kosilnice točno prigrinjene na traktor s prirejenim grebenom za srednji vez (50,8 mm). Za večje površine ni! Če imamo močnejši traktor pa ustreza rotacijska kosilnica bobenske izvedbe

z večjimi rotorji, za trosenje, obračanje in grabljenje krme so tračni obračalniki in zgrabljalniki,

– samonakladalna prikolica je pri spravilu sena nepogrešljiva. V poštev pridejo srednje velike (okrog 20 kubičnih metrov) z normalnim kolotekom in s širokim kolotekom, nižjim klirensom in manjšim prostornim kesonom (15 kubičnih metrov). Prva je primerna za naše ravne predele, druga pa za višinska nagnjena pobočja.

– za spravilo silažne kornice je nepogrešljiv silo kombajn. Za potrebe domačega kmečkega pridelovanja ustreza enovrstni nošeni kombajn z zmogljivostjo okrog 10 t silažne kornice na uro. Zelo dobre rezultate je dal domači kombajn SK-80, ki ga izdeluje SIP Šempeter.

To so le važnejši priključni stroji, ki pridejo v naših razmerah najbolj v poštev.

Nadaljevanje prihodnjic

**STE ŽE
POMISLILI
NA OBJAVO
V RADIU CELJE**

JOŽA VRŠNIK

PREPROSTE ZGODBE S SOLČAVSKIH PLANIN

Vsak solčavski kmet ima svoje njive ograjene s plotom. Prav tako so plotovi tudi za meje med sosedi, da nadomeščajo pastirje. Če so v redu, ne more nikomur uhajati živina na njive, ne njegova, ne tuja. Vsako pomlad plotove popravijo in je mir vse poletje.

Nekaterim živalim pa tudi plot ni ovira, da ne bi šle po svojih potih. Mednje spada npr. svinja, ki po svoji brihtnosti prekaša celo psa. Seveda taka, ki je zmeraj zaprta v hlevu, svojih zmogljivosti ne more razviti in ne pokazati. Svinja pa, ki preživi dve poletji zunaj, na pašniku, se nauči odpirati vrata in pritake (lese) tako spretno, da jo obdrži samo še z verigo zaprta pritaka. Tudi poldrug meter visok plot preskoči, če se tega navadi. Vzpenje se pokonci in če s sprednjimi parklji lahko seže na plot, se potem z njimi po njem dviga, z zadnjimi pa opira, dokler se ji ne posreči, da se prekune čez.

Pri tem cvili in stoka, večkrat pade nazaj, končno doseže svoj namen. Svinje se učijo tega plezanja druga od druge in če ni plot brezhiben jih ne zaždi. Tudi če svinja najde še tako majhno luknjo v

plotu, zleze skoz, ker jo z močnim rilcem razširi.

Da bi mu svinje ne uhajale skozi luknje v plotu ali čez plot pašnika v Rebreh, si je pokojni Rogar izmislil zanimivo zavoro. Lesko, ki se je razrasla v dva vrha, je odsekal za dobro ped pod koračkami, oba vrha pa je odsekal za komolec nad koračkami. Takih koračk ali kobalic, kakor pravimo pri nas, je nasekal toliko, kolikor je bilo svinj in še nekaj za zalogo. Koračke je nataknil svinjam na vrat od spodaj gor, nad tilnikom je oba kraka nekoli-ko stisnil in nanju dal trto, zvito iz smrekove vejice. Nato je kraka spustil narazen in trto potisnil svinja do vratu. Koračke se svinja ni zlahka otrsela. Niso je ovirale pri hoji in paši, skozi plot pa ni mogla več.

Pokojni Aleš pa je pravil, kako se je zvečer vračal s svinjami s paše domov. Odrasle živali so krepko stopale v strmino, da so morali mali prasci že kar teči za njimi in še so zaostajali. Svinje so jih s svojim nizkim glasom bodrile: »Le gremo, je pozno, le gremo, je pozno!« Prasci pa so se cvileč jezili: »Hudič, hudič, hudič!«

PD ZABUKOVICA: OBISK V SAMOBORU

Planinsko društvo Zabukovica letos sistematično organizira izlete na posamezne transverzale. Po skupnem pohodu po »Kurirskih poteh čez Polhograjske Dolomite« in po skupnem pohodu po transverzali »Gebengrad« pri Varaždinu, so se v začetku meseca avgusta napotili na »Krožno planinsko pot čez Samoborsko hribovje«. Po ogledu muzeja v Samoboru se je 42 planincev napotilo na 13 urno pot. Pod vodstvom prijaznih vodičev Planinskega društva »Japetič« Samobor so se povzpeli na posamezne vrhove v okolici Samobora in tako spoznali del sedanjih republike, ki slovi po lepotah srednjegorja. Kljub utrujenosti, ki jo je povzročila celodnevna hoja po poti, so bili udeleženci pohoda zelo zadovoljni, spoznali so novi del naše domovine, utrdilo se je njihovo prepričanje, da ni planinstvo samo obisk Triglava, Julijskih, Savinjskih Alp in da tudi obiski drugih predelov lahko nudijo veliko lepega, veliko planinskih užitkov. Okolica Samobora slovi po svoji lepoti, k temu je potrebno dodati še pripravljenost vodičev domačega društva, da planince vodijo, sproti

opozarjajo na posamezne znamenitosti in skupine varno pripeljejo do zaželenega cilja.

FRANCI JEŽOVNIK

SAVINJSKA POT DOBRO OBISKANA

Da zanimanje za Savinjsko planinsko pot ne popušča, dokazuje tudi 566. značka, ki jo je prejel Krešimir Ormanec iz PD Željeznica Zagreb. 566. podeljenih značk je lepa številka za čas od 15. oktobra 1972, ko so odprli pot, pa do danes.

Krešimir Ormanec predlaga spremembo tra-

Kmalu bo leto dni naokrog, ko so v Loki pod Raduho odprli novo planinsko kočjo in hkrati proslavili dan slovenskih planincev. Od takrat naprej je dom obiskalo na tisoče planincev iz vse Jugoslavije. Posnetek pa je z lanskoletne slavnosti.

foto: EDI MASNEC

se na Tolstem vrhu in Dobrovljah. Pravi, da je škoda, ker pot ne vodi mimo spomenikov Veri Slander in Dušanu Kraigherju pod Tolstim vrhom. Razveseljiva pa je tudi pripomba, da so markacije dobre in da so žigi na označenih mestih. Krešimir Ormanec je doslej opravil tri republiške transverzale in 27 lokalnih.

FRANCI JEŽOVNIK

ŠOŠTANJČANI NA VRŠIČ IN MANGRT

Planinsko društvo Šoštanj slavi letos 75-letnico svojega obstoja in plodnega delovanja. V počastitev tega visokega jubileja so letos izvedli že več izletov tudi v bratske republike.

Za soboto, 11. in nedeljo, 12. avgusta pa so pripravili izlet na Vršič in okoliške vrhove ter Mangart. Izleta se bo udeležilo 45 planincev. Prijave sprejema Viktor Koje, ki bo izlet tudi vodil.

ZA VAŠ KRATEK ČAS

NOVI TEDENIK	ATAKA KI SRAČE	CIRKOLA ATAKA	ITALIJA, PERNIK (Platno)	PEVNA OPINOKA	DAJNICA	ISKARICA KRAVICA	NOVI TEDENIK	NAJZDAJ, VOKALNA DOLGOPLA- NA	VESTA METSE	NIKARAGUA DOLGO	ISKARICA PATRIARH (Rajsko)	ISKARICA PATRIARH (Rajsko)	ISKARICA PATRIARH (Rajsko)
JUGOSLAVIJA TOLSTO (Peta)							NOČAR MOČAR						
ROMA KRAVICA							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
PEVNA PENTONČE							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
VEŠTJE SLUTNICE							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
CIRKOLA AVTO							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
POKOLNI KRAVICA MAJAL (Peta)							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
OSKARICA MESA							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
KALCIZ							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
NOVI TEDENIK							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
OSKARICA JURA IZ MESA							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
DOLGOPLA MESA							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
ISKARICA MESA							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
ONČO							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
TOLSTO MESA V KOLČO DIZI							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
ISKARICA MESA VARA							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						
ISKARICA (Zak.)							ISKARICA PATRIARH (Rajsko)						

REŠITEV KRIŽANKE, OBJAVLJENE V 30. ŠT. NOVEGA TEDNIKA

Vodoravno: ŽAMET, ATAKA, AREKA, ENOTA, NERON, BORAT, LADA, PETELIN, DORE, ERA, ŽE, SAMARITAN, ZH, KATAR, RAVAN, BT, NIKARAGUA, OC, CIA, IZID, KADAVAR, KENT, CELAN, VARAN, JANKO, AMARO, ARENA, OLTAR.

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

Ekspeditivnost in usklajenost naših storitev, najvišje možno obrestovanje, posluh za vaše želje - to so prednosti, ki zagotavljajo, da boste z našim servisom zadovoljni.

JANKO KAČ

GRUNT

23

»Mline pojdiva delat!« je prijel Tonček bratca za roko in ga vedel po viseki, gosti travi v gmajno, kjer so žuboreli čez pota drobni in nagli potočki. Tonček je potegnil iz žepa rumen zaklepič, urezal dve vrbovi rogovilici in zataknil ob vodi na vsak brežič eno.

»Na teh bo ležalo vreteno,« je razlagal Tonček bratcu in meril vzdaljo, da ne bo vreteno prekratko. Ko je naperil vanj še lopatice, je položil mlinsko kolo na rogovili. Veselo se je zasukal mlin in čofotal v vodi.

Anžek je od veselja zaploskal z rokami:

»Kdo te je naučil delati mlin?«

»Košmrljev študent!«

»Kje pa je sedaj?«

»Daleč v šolah. Pa pride kmalu domov. Potem pa napravi velik mlin, takega, da bo klopotal, mi je obljubil. On zna vse,« našeno pripovedoval Tonček.

»Več pa ne zna, kakor stari ate,« je brzo oponesel Anžek.

»Zna!« je poudaril Tonček.

»Čebel pa le nima,« je hotel ugnati Anžek brata in rešiti čast svojega starega očeta.

»Ima pa knjige s čudnimi živalimi in ptiči,« se je zavzel za svojega prvega učitelja Tonček.

»Jih bo meni tudi pokazal?« je vprašal Anžek.

»Če mu bom jaz rekel,« se je sponosil Tonček.

»Reci mu no, Tonček,« je zamoledoval bratec tako iskreno da mu je Tonček moral obljubiti.

Jagnjedovje, jelše in vrbovje je medlelo v opoldanski pripeki in utrudilo bratca, da sta trudna zadremala ob potočku. Tedaj se je z griča oglasil zaskrbljen glas: »Tonček, Anžek.«

Tonček je planil iz sna in se odzval: »Tukaj sva,« da se je še bratec zbudil ter sta jo ubrala domov. Tako je že vršil Tonček prvi del svoje službe, kakor je menil Matija: Od kraja bo za varuša, ko odrepi, za pastirja, pozneje pa za hlapca. Na dom bo gledal...

VII.

Mirno je teklo življenje po svoji uglajeni strugi, ko je šlo stolejte v zaton. Dobre letine in zdravja so se držale doline in je rastla hmeljeva cena. Nenadno pa je posegla po štiri-desetletnem odmoru spet smrt na Kočencevino.

Topel oktober 1898, leta se je poslavljaj in so bili vsi svetniki pred pragom. Sonce je pravkar zašlo, ko se je vračala nerazdružljiva trojica Matija, Tonček in Anžek od popoldanskega kramljanja na vrtu. Micika je nesla naročje drv v kuhinjo in sta se zagnala otroka za njo, da je ostal Matija sam, ko je zapiral vrt, da ne bi udrle drugo jutro kure notri in po svojem zagospodarile po gredah.

Ko je stopal starček mimo hleva, je videl, da je dekla pri večerni molžnji. Stopil je na prag in gledal, kako se peni pod krepkimi rokami v močnih curkih mleko v zlehtarju.

»Se pozna paša?« je vprašal, da je kaj rekel.

»Vse so lepo pribrale. Se celo ozimka Dima ga dá po tri litre,« je menila dekla in prestavila stolek pod Sivko, ki je stala prav v kotu.

Starček je dvignil pogled proti stropi. Kakor v cerkvi se je dvigal od mogočnih opornikov v kotih enakomeren obok in so se vezali na sredi štirje grebeni v nekaj kameniti popek. Omet je že na več krajih popustil in so se črnile velike lise sivega kamenja kakor morja na zemljevidu. Tu in tam je že manjkalo kakšen kamen.

»Že lani sem prigovarjal Tonu, naj dá popraviti strop, če ne mu zgriji nekoč na živino. Pa ne popravi. Pri konjih je podršil še močen kameniti obok, obokal strop na traverzo in napravil tla nova iz jelševih krceljev. Za goveji hlev pa se ne briga, kakor da ni njegov.«

Prav nad Dima je videl iz obokanega rebresa velik kamen. Pa je stopil Matija v hlev.

»Se komu na glavo pade, kadar se odluči,« je zamrmral in dvignil palico, da ga spodere.

»Lej, pa se še tako drži, kakor bi res kaj zlega nameraval,« mu je šlo po glavi, ko je močno uprl s svojo še krepko desnico palico ob kamen in ga majal... - Iz hleva je votlo udarilo. Krave so grozno zabokale, debel oblak sivega prahu se je privaril med podboji in dekla je planila iz hleva vsa siva groze in zavpila:

»Oče!« Kakor iz uma je vila roke.

Na njen grozni krik so pritekli iz vseh vrat ljudje.

»Ogenj!« je kriknil Šimen, ko je videl sivi oblak, in stekel proti hlevu, da reši živino. Prehitel ga je Tona in z je kriknil iz prahu: »Velb je padel!« »Oče!« je špet viknila dekla.

Vsi so jo osupli gledali; Polona, ki je prav tedaj pritekla iz gornje sobe, jo je pa potresla za rame:

»Kje je Matija?«

V nemi grozi je pokazala dekla na hlev. Kakor bi jih bil pogljal z bičem, so vsi planili v prašno meglo, le dekla je bila roke pred hišo. Tudi otroka sta stekla za drugimi, vendar se nista upala v gosti prašni val.

»Luč!« je zaklical Tonov glas iz megle in streznil deklo, da je stekla v kuhinjo po leščerbo. Komaj se je pokazala spet na pragu, že je stegnil Šimen roko iz hleva in zagrabil leščerbo. Le slabo je osvetljevala brleča luč razvaline, iz katerih je štrlelo nekaj črnega.

»Skorenj!« je kriknila Polona. Deset rok je brž odgreblo kamenje z Matija. Brez zavesti je bil, a je še dihal. Iz rane na glavi mu je tekla v tankem curku kri. Pod rame ga je zagrabil Tona, Šimen pod koleno in sta ga odnesla v hišo. Ko sta videla otroka svojega ljubega varuha krvavega, sta se z brdkim vekom pridružila Poloninemu zavijanju.

V hlev so pritisnili še sosedje in izkopali izpod podrtije Dima in Tdečko, ki sta bili stali na sredi, obe z polomljenimi križi, dočim sta bili Lisa in Sivka vrženi ob steno in ju je pobilo kamenje le po rebrih.

Zenske so brijale Matija, ki je venomer ječal, Tona pa je zaklical Šimnu: »Zaprezi!« Preden je minilo pol ure, sta že pripeljala zdravnika in mesarja. Zdravnik je pogledal poškodbo na glavi in ugotovil: »Ni huda!« Vsi so se oddahnili in tudi Polona je zadržala jok. Tedaj je zdravnik privzdignil srajco in se dotaknil bolnikovih prsi.

Matija je glasno zastokal. Zdravnik je namršil obrvi in zamrmral med zobmi: »Vdrt koš in notranje poškodbe,« na glas pa je pristavil: »Po gospoda pošljite, pa nikar ne odlašajte.«

Polona je zarigala, z njo so potegnili otroka, Micika in sosedje.

Zunaj pred orehom sta ležali kravi in stokali, ko so jima spirali prah s telesa. Mesar je otezel na močno vejo dvoje dolgih pluznih vag, da bodo lahko nanju obesili in razdelili kravi.

Ko je peljal Tona zdravnika spet domov, ga je vprašal: »Ni pomoči?«

»Ne!« je odvrnil zdravnik odločno kakor sodnik in pripravljen: »Take poškodbe in pri tej starosti - popolnoma izključeno. Koliko je pa star?«

»Tri manj ko sto,« je odvrnil Tona. »Najstarejši je v desetih farah doline.«

KS TEHARJE:

NAČRTI SO ZAHTEVNI

Kako rešiti vprašanje šolstva?

KS Teharje je ena mlajših KS v celjski občini. Ustanovljena je bila februarja letos z referendumom ob razcepu KS Store.

V Slancah, Bukovžlaku, na Teharjih in na Vrheh, ki so obenem tudi stalna območja krajevne skupnosti, živi okrog tisoč tristo ljudi, od katerih se jih le osemnajst ukvarja s kmetijstvom. Vzrok za takšno stanje je prav gotovo neposredna bližina Cinkarne, ki s svojimi izpušnimi plini kvarno vpliva na poljski pridelek in rejo domačih živali.

Tudi sicer je Cinkarna že dolgo pereč problem Teharj. Zato ni čudno, da krajani s polno mero optimizma pričakujejo izgradnjo in pričetek obratovanja nove tovarne žveplene kisline, ki naj bi znatno zmanjšala stopnjo onesnaženosti celjskega okolja nasploh.

Za prihodnje srednjeročno obdobje imajo v KS Teharje velike načrte. Urediti nameravajo cesto na pokopališče ter asfaltirati odsek proti Bukovžlaku, preurediti železarski dom Mlinarjev Janez v športno rekreacijski center, zgraditi novo samopostrežno trgovino, predvsem pa se nameravajo posvetiti vprašanju osnovne šole. Mnogi na-

mreč zatrjujejo, da je sedanja šola, v kateri še delujeta dva oddelka, že zdavnaj odslužila in da bi bila adaptacija brez pomena. Drugi spet se zavzemajo za prenove in ponovno ožvitev teharske osemletke.

Moram reči, da so na krajevni skupnosti veliko bolj navdušeni nad drugim predlogom, saj je šolsko poslopje na videz navdušeni nad drugim predlogom, saj je šolsko poslopje na videz neuporabno le z zunanje strani, medtem ko je njegova notranjost še vedno v dobrem stanju in bi se jo dalo z malo sredstev prilagoditi zahtevam sodobnega načina pouka. Pomembna pridobitev za kraj bi bila že, če bi sedanja dva razreda osemletke razširili na štiri, ker v tem primeru ne bi bilo treba hoditi po učnost v Store, na Polule in v druge celjske šole vsaj najmlajšim osnovnošolcem. O rešitvi tega problema bodo v KS Teharje še razpravljali.

Teharje ležijo na gričevnem območju. Zato je povsem razumljivo, da prevladujejo v kraju nižje eno ali več stanovanjske hiše. Tudi v prihodnje se stanje ne bo bistveno spremenilo, čeprav predvidevajo v novem srednjeročnem načrtu precejšnjo

razširitev naselja. Kot je povedala voditeljica planskega oddelka v KS Teharje Alja Stefančič, bodo še naprej ostali zvesti individualnim gradnjam, saj občani odločno odklanjajo gradnjo visokih stavb.

Seveda bo treba z razširitvijo zazidalnega okoliša zgraditi tudi nove komunalne objekte. Ti namreč že sedaj ne ustrezajo popolnoma potrebam občanov. Pa vzmimo za primer križišče v središču Teharj, ki kljub svoji pomembnosti nima niti enega označenega prehoda za pešce, kaj šele semaforja, čeprav bi bil ta več kot potreben.

Na Teharjih imajo problem tudi s preskrbo z živili. V kraju je sicer samopostrežna trgovina, ki pa je zelo slabo založena in zato morajo krajani čestokrat po nakupih v Celje in Zalec. Predvidevajo, da se bo stanje bistveno izboljšalo, ko bodo zgradili novo trgovino, ob kateri bo tudi velik parkirni prostor.

Verjetno bodo v KS Teharje zgradili in izboljšali še marsikaj, seveda v kolikor jim bodo to dopuščala denarna sredstva.

IRENA FERME

Lestvico zabavnih melodij vam poklanja **TTG Celje – Turistična poslovalnica**, Titov trg 1, ki vas vabi na letovanje: zlasti izven sezone.

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. HOORAY, HOORAY – BONEY M
2. CHIQUITITA – ABBA
3. ZASIDRAN – PRIZMA
4. TO JE DALMACIJA – PEPEL IN KRI
5. HONDOIDI – TOMAŽ DOMICELJ

KUPON

za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

Nagrajenca: Martina Podvršnik, Hramše 14, Zalec
Karmen Zupanc, Rožna 5, Celje

Pišite na naslov: Novi tednik – Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak torek ob 17.15,
lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.45.
Vsakič nagrada mala plošča.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. MAMINA LJUBEZEN – FLERE
2. KRKA SANJAVA – SLAK
3. PRAZNIK NARCIS – VESELI PAŠTIRJI
4. VESELI SLOVENC – KREŽE
5. RDEČI DEŽNIKI – ALPSKI KVINTET

KUPON

za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem

izvajalec

Ime, priimek, naslov

S POTI PO ANGLIJI (2)

HIŠE SO HIŠICE...

Iz popotne beleške po Angliji sem iztrgala še en list. Tokrat vas bom popeljala na sprehod, v trgovine in restavracije.

V dobre pol ure se da prehoditi Stratford ob reki Avon po dolgem in počez. Le preveč se ne smete zadrževati ob izložbah, ki so marsikje polne kiča, spet druge pa so res okusno in prijetno urejene in že si obste naredili prve popotne vtise iz tega mesta. Angleži so, kot sem enkrat že zapisala, zaljubljeni v brodovje in ladje. In kako kot »otočani« tudi ne bi bili! Reka Avon ki se leno vije skozi Stratford ni nič posebnega, pa vendar po njej kar naprej vozarijo ladje, ki so na voljo tudi turistom in tamkajšnja marina je komajda zadosti velika, da lahko nudi zavetje vsem domačinom in turistom, ki imajo v njej zasidrane svoje barke. Reka je kalna, menda da zaradi mivke in peska, a vendar je zaradi svoje obiljnosti mična. Čez dan in če je seveda sončno, Angleži radi sedajo v čolne in čolnice ali pa se sprehajajo in sončijo ob počasni reki. In s svojim početjem so pritegnili tudi turiste, ki bi radi videli in spoznali v čem Angleži tako uživajo.

Prijetneje, vsaj tako se mi je zdelo, pa se je sprehajati po ulicah Stratforda, seveda brez nakupovalne mrzlice in si ogledovati pročelja ljub-

kih hiš. Les je glavni in nosilni material starih hiš, ki ohranjajo podobo življenja iz 15. stoletja in še od dlje. Okna so polna rož. Pročelja hiš domačini z veliko ljubeznijo kar naprej obnavljajo in prenavljajo, pleskajo in lenšajo in občutek imam, da ne zaradi turizma, ampak res zaradi tradicije, ki so ji Angleži v vsakem pogledu tako zvesti.

PIŠE: MATEJA PODJED

Stratford je poln tudi majhnih, zares lepo urejenih lokalov, v katerih se je še najbolje odležati z vrčkom hladnega piva. In če boste go-

stilničarju dali vsaj peni na pitnine, bo z vami na moč prijazen in gostoljuben. Tudi njihove krčme so polne Shakespearovih glav in prosepkov, tako, da so večasih s tem že kar malo sitni. Pa nič zato. Turizem je turizem.

In nič drugače ni v trgovinah, ki po svoji izbiri niso nič posebnega. Marsikatero stvar, ki so ji visoko navili ceno, je moč boljše dobiti pri nas doma v vsaki samopostrežni trgovini. Kar pa me je prijetno presenetilo, je to, da imajo mnoge igrače nalepke prvovrstnosti, na kar pri nas že tako dolgo čakamo. Ni vse in tistih vam prodajalec tudi ne bo ponujal ali vsiljeval.

Osnovna šola Teharje. Notranjost ni tako kritična kot zunanost.

ŠTORE

NOVA EPIDEMIJA GRIŽE

Ob nalivih kalna voda v ceveh

V zadnjih dneh julija se je v Storah pojavila epidemija griže. Za to nevarno boleznijo je sprva zbolelo okrog petdeset ljudi, med katerimi so morali pet otrok poslati celo na zdravljenje v bolnišnico, nato pa se je število obolelih povzpelo nad sto.

Strokovnjaki Zavoda za socialno medicino in higieno iz Celja so najprej domnevali, da je epidemija posledica okužbe s hrano, nadaljnje raziskave pa so pokazale, da je prišlo do okužbe zaradi prodora površinske vode v zbiralnik na Pečovju. Ker je ta rezervoar že zdavnaj zastarel in premajhen za preskrbo s pitno vodo tako velikega območja, seveda ni mogel kljub velikim količinam kloriranja prečistiti umazane vode, ki je vsebovala klice griže in tako se je v nekaj dneh bolezen razširila po celotnem na-

selju in še izven njega. Verjetno ni treba posebej poudarjati, da bi lahko bile posledice še mnogo hujše, saj bi lahko bile v vodi tudi klice tifusa, paratifusa in drugih težko ozdravljivih, če ne že smrtonosnih boleznih.

Pravzaprav bi se kazalo nad vso zadevo globlje zamisliti. Podobna epidemija, le da se je pokazala v lažji obliki, je razsajala v Storah namreč že junija lani, pa se potem ni stanje nič izboljšalo. Še naprej je tekla po vodovodnih ceveh po vsakem večjem nalivu kalna voda, ki je bila uporabna le prekuhana, in verjetno bo ostalo tako še vnaprej, vsaj dokler ne bo pritekla voda iz novega zbiralnika, ki naj bi ga v kratkem pričeli graditi poleg starega. Do takrat pa ne preostane prebivalcem ogroženega območja nič drugega, kot

da še naprej pijejo prekuhana vodo in na tihem upajo, da se epidemija ne bo več ponovila.

IRENA FERME

ŠENTJURSKÉ CESTE OBNAVLJAJO

Po neurju, ki so bila v prejšnjem mesecu in so močno načela vse makadamske ceste v Krajevni skupnosti Šentjur center in okolica je sedaj v teku sanacija cest s ponovnim gramoziranjem. Krajevni skupnosti prispevata gramoz, krani pa prevoze in delovno silo.

V Krajevni skupnosti Šentjur okolica so asfaltirali cesto v Vrbenem v dolžini enega kilometra od regionalne ceste do Voglajne na Podplat do mlina. Prav tako so asfaltirali približno 600 m ceste od Moškotevčeve gostilne v Šibeniku na Rifnik – predvidevajo, da bi v daljšem časovnem presledku asfaltirali vso dolžino ceste do vrha Rifnika, kjer so arheološka najdišča. Tečejo tudi pripravljala dela za asfaltiranje ceste od Kmetijske šole do naselja Bezovje.

E. R.

V Stratfordu je les glavni in nosilni material starih hiš, ohranjajo podobo življenja iz 15. stoletja in še od dlje

POGOVOR Z ZLATIMA KOŠARKARJEMA

ENKRATNO V DAMASKU

Veliki načrti Mateja Janžka in Robija Medveda

Že v prejšnji številki Novga tednika je naš stalni sodelavec Karel Jug poročal o zadnjem velikem uspehu dveh mladih celjskih športnikov, košarkarjev celjske Libele Mateja Janžka in Robija Medveda, ki sta v že tako bogato zakladnico športnih odlikovanj v Celju pridala še dve zlati medalji. Le-ti sta osvojila na pred dnevi končanem evropskem mladinskem prvenstvu v daljnem Damasku kot člana jugoslovanske reprezentance.

Odlučitev je bila kratka: oba mlada športnika moramo predstaviti še v Radiu (to smo tudi storili) in seveda obširneje v NT, saj si to tudi nedvomno zaslužita.

Matej Janžek je star sedemnajst let in dijak celjske gimnazije, visok 193 cm, za državno reprezentanco pa je oddigral že 20 tekem.

Robi Medved je tudi star 17 let, hodi v Tehnični šolski center, visok je 202 cm, za reprezentanco SFRJ pa je oblekel dres že dvaindvajsetkrat.

Zanimivo je, da sta vsak vsaj nekaj časa sprejemala prve črke košarkarske abecede iz rok športnega strokovnjaka in nekoč odličnega košarkarja Mileta Čepina, danes pa jim daje v domačih vrstah znanje ambiciozni in perspektivni trener Zmago Sagadin. Janžek in Medved sta lahko rečemo plod in tudi že sad z domačega, dobro vzgojenega košarkarskega vrta.

Kako je bilo v Damasku? Janžek: »Enkratno! Vse tekme smo dobili in osvojili zlato medaljo. Moja najboljša tekma je bila proti SZ, kjer sem tudi dal 31 košev, sicer pa sem jih na vseh tekmah dosegel nekaj čez 80 in

Robi Medved

Matej Janžek

bil tako drugi najboljši strellec v naši reprezentanci.

Medved: »Oba z Matejem sva igrala vse tekme, kar jih je igrala naša reprezentanca in vedno tudi pridala krepak delež k končnemu uspehu. Najtežje je bilo s Španci pa tudi Italijani v finalu, ki smo ga dobili s 103:100. Sam sem dal nekaj več kot 50 košev in bil s tem v prvi polovici naših reprezentantov. Uspeh je skupno delo in vsi smo ga bili zelo veseli.

Janžek: »Igrali smo v dveh dvoranah. V naši je bilo nekoliko manj ljudi, vendar so se tekme normalno odvijale. Domačini in okoli 20 predstavnikov naše ambasade so bili dobri »navijači«. Finalno tekmo pa smo igrali v dvorani, kjer so prej igrali domačini in ostale ekipe. Dvorana je bila lepa, vzdušje dobro. Finalno tekmo je tudi prenašala domača televizija.

Medved: »Hrana je bila bolj enolična, riž, »pomfri«, meso... Ljudje so prijazni, hotel, kjer smo stanovali, je bil v redu. Veliko smo videli zgodovinskih zanimivosti. Žal pa je na cestah vse preveč vojakov, kar daje vtis »utesnjenosti« in nekega čudnega strahu.

Načrti?

Janžek: »Najprej malo morja. S starši. Dobil sem dovo-

ljenje trenerja Sagadina, saj sva z Robijem trenirala krepko takrat, ko so drugi lahko počivali. Potem pa delo. Ostro, resno. Želim se ustaliti v prvi postavi Libele, ki nastopa v II. zvezni ligi in želim igrati v mladinski državni reprezentanci, ki bo proti koncu leta odpotovala v »kraljestvo« te dinamične igre ZDA.

Medved: »Imam podobne želje, kot Matej, samo da jaz bom s pripravami oz. treninji kar nadaljeval. Brez odmora! Košarkarji Libele že treniramo za novo sezono. Komaj čakamo start v II. zvezni ligi oz. I. B.»

Tako mlada celjska košarkarja, katerim naj velja za lep dosežek še enkrat naše čestitke z željo, da se njune želje uresničijo ter da med drugim zaigrata tudi prihodnje leto v državni reprezentanci, saj bo evropsko mladinsko prvenstvo pri nas v Celju. To bo nova priložnost za potrditev dveh mladih košarkarjev pa seveda celotnega kluba, ki je ogromno napravil v zadnjih letih za kvaliteten dvig te športne panoge.

STONE VRABL

Foto: FRANCÉK PUNGERČIČ

REKORDI
NUMANA
UKIČA

Numan Ukič, atlet Kladivarja, ki nas je v letošnji sezoni že večkrat razveselil s svojimi prav dobrimi izidi in uvrstitvami v tekih na dolge proge, zlasti v maratonskih, je v soboto na atletskem mitingu Kladivarja presenetil vse ljubitelje atletike. V enem nastopu je dosegel kar 3 državne rekorde, ki so imeli že dokaj častitljivo starost. Progo 15 km je pretekel v 45 minutah, 53 sekundah in dveh desetinkah sekunde in s tem popravil stari rekord Franja Mihaliča kar za 43 sekund! V enournem teku je padel še drugi državni rekord, ki ga je doslej imel v svoji posesti Franc Červan. V tem času je namreč Ukič Numan pretekel 19 km in 599 m. Od prejšnjega rekorda je bil Ukič boljši za 205 metrov! Tudi v teku na 20 km je Numan Ukič popravil stari rekord Franca Červana za 39 sekund in 6 desetink sekunde. Znamka novega rekorda je sedaj ena ura, ena minuta in 11 sekund. Ob tem podvigu lahko Numanu Ukiču le čestitamo, saj je dokazal, da je v odlični formi.

K. JUG

PLAVANJE

ZIMSKI BAZEN!

Mladi še držijo korak

Odprto prvenstvo Celja je pokazalo, da imajo Celjani dovolj mladega kadra pri plavanju. Ko je nastopilo na plavalšču Neptuna preko 150 mladih plavalcev iz Velenja, Maribora, Krškega, Ptuj, Ljubljane in Celja, pa smo videli, da se je prva in boljša deseterica celjskih plavalcev težko kosala z najboljšimi plavalci ostalih klubov, ki so se pred desetimi leti bili mnogo slabši od celjskega Neptuna.

Toda sedaj je podoba popolnoma drugačna. Vsi plavalni klubi, ki imajo zimske bazene, so napravili ogromen skok naprej. Celjani pa stojijo na mestu. Se več, kljub najboljši vadbi, telovadbi in suhem treningu, se v zimskih mesecih ne more nadoknaditi delo v bazenu. Finančno pa Celjani ne morejo zagotoviti rednega treninga vsem plavalcem Celja v Velenju.

Torej celjski plavalni klub Neptun stagnira. Žal! Toda, že nastop številnih mladih plavalcev, tistih do osem let, ki so komaj končali plavalni tečaj in pridno vadijo le nekaj dni, so držali korak s svojimi vrstniki iz drugih močnejših (vsaj trenutno močnejših) društev. To pa je

znak, da bo Celje z zimskim bazenom dobilo vse pogoje, da bo velika skupina mladih plavalcev napravila velik korak naprej.

To pa bo šele prihodnje leto, ko bo pokriti bazen na Golovcu gotov. Žal nam je lahko samo za številne plavalce, ki so v zadnjih letih pridno vadili v skromnih pogojih in niso mogli pokazati svojega pravega talenta!

Današnja trenerska trojka Jože Tanko, Peter Podsenšek in mladi Hrašovec so delavni. Mladih plavalcev je dovolj in zato upamo na vse najboljše. Potrebno pa je temu marljivemu in skromnemu športnemu kolektivu dati pogoje za še boljše delo. Mimo tega pa imajo pri celjskem Neptunu dobre plavalce. S svojimi rezultati držijo korak z srednje kakovostnimi plavalci v Sloveniji Sabina Logar, Bervar, Tanko in drugi.

Eno zimo bo potrebno še potrpeti. Potovati v Velenje in pridno vaditi. Omogočiti pa bo potrebno delo in vadbo tudi mladim, najboljšim pionirjem, ki kažejo napredek in so letos imeli stik z vodo samo v poletnih mesecih.

J. KUZMA

NOGOMET

CELJANI V CONSKI LIGI

Spet korak nazaj pri celjskem nogometu

Maloštevilni ljubitelji nogometa v Celju so te dni znova presenečeni. Nogometaši Kladivarja v novi sezoni ne bodo nastopili v

enotni nogometni ligi, v kateri pa so predstavniki Uniorja iz Slovenskih Konjic in ekipa Šmartnega ter še preostalih deset moštev.

Kaj je torej vzrok za tak sklep osrednje nogometne zveze v Ljubljani smo vprašali ob obisku tehničnega vodjo NK Kladivar Branka Dupalo. Tudi sam je precej razočaran:

»To je zadnji padec našega, celjskega nogometa. Na konferenci je bilo več predlogov in inaic za novo enotno prvo ligo. Toda nas so »odredili« v vzhodno consko ligo, v najnižji rang tekmovalne v zgodovini celjskega nogometa, ki bo prihodnje leto praznoval 60-letnico v mestu ob Savinji. Vzrok pa je v tem, da osrednja zveza zahteva, da ima vsako društvo 14 trenerjev za vse selekcije. Teh pogojev pa niti daleč nismo mogli zagotoviti. Trenutno imamo v Celju štiri trenerje z diplomami in tri inštruktorje. In ravno v tem je vzrok, da bomo morali jeseni štartati skupaj z Aluminijem, Kamnikom, Koroško,

Litijo, Mozirjem in Domžalami v conski ligi.

Dobro in kaj sedaj?

»Ta udarec nas je precej prizadel. Toda z novim trenerjem bomo resno delali z vsemi igralci. Poizkusili bomo osvojiti prvo mesto v tej ligi. Toda tudi prvo mesto nam ne zagotavlja mesta v enotni republiški ligi, če ne bomo imeli 14 trenerjev. Zato bomo že v naslednjih mesecih pripravili več trenerjskih seminarjev vse selekcije in poizkušali pridobiti vse pogoje za nastop v prvi ligi.

Torej čez leto dni v I. ligi?

»Sigurno. Sicer pa dvomimo, če bodo vse ekipe iz I. lige imele vse pogoje glede števila trenerjev. Toda njihove izjave, da imajo vse pogoje, so bile dovolj utemeljene, da je lahko peta selekcija nastopila v I. ligi.

To je torej novo pri Kladivarju. Sedaj, ko so Celjani dejansko v najnižji ligi pa je čas, da z načrtnim delom, ob pomoči vseh ter z novimi močmi stopijo na novo pot napredka.

J. KUZMA

TRIJE CELJANI V TORINU

Zadnjo soboto in nedeljo je bilo finale A skupine za atletski evropski pokal v Torinu v Italiji. V reprezentanci Jugoslavije, ki si je po zmagi v PF v Karlovcu presenetljivo priborila pravico nastopa med izbranimi ekipami Evrope, so nastopili tudi trije Celjani. Največji uspeh je dosegel Rok Kopitar na 400 m ovire, kjer je izenačil svoj letošnji najboljši dosežek s 50.20 ter dosegel odlično četrto mesto. Tokrat je imel v družbi z najboljšimi evropskimi tekači čez ovire izredno priložnost za čas pod 50 sekundami, žal pa je bil zaradi pogostih nastopov in še nezaceljene poškodbe pretrujen za takšen podvig. Peter Svet, ki se je po večletnem zdravljenju ponovno vrnil na atletsko stezo in letos ponovno oblekel dres z državnim grbom, je prav tako dobro opravil svoj nastop. Bil je sicer sedmi, vendar je treba upoštevati, da so vsi nastopajoči atleti imeli v letošnji sezoni daleč boljše rezultate. Stanko Lisec je nastopil na 5000 m, kjer je prav na tej progi pred dnevi presenetil z odličnim izidom in uvrstitvijo v Karlovcu. V Torinu ni pokazal vsega svojega znanja. Počasi tek osmih tekmovalcev tokrat ni bil po njegovi meri, saj je bilo med njim polno taktiziranja. Dolgo se je držal vodilne skupine, potem pa mu je nekaj krogov pred ciljem ob spreminjanju ritma in hitrosti teka drugih tekmovalcev zmanjkalo moči.

K. JUG

K. JUG

KOŠARKA

VELIKA POMLADITEV MOŠTVA

Dobre priprave košarkarjev KK Libela

S pripravami za novo tekmovalno obdobje so pričeli tudi košarkarji KK LIBELA. Trener Zmago Sagadin je tokrat nanizal vrsto zanimivih podatkov, ki nas navdajajo z velikim optimizmom o nadaljnjem uspešnem razvoju celjske košarke.

Trening kar 9-krat tedensko

»Z vadbo izbrane ekipe smo pričeli 30. julija, pa čeprav se bo letos za nas pričelo prvenstvo šele 17. novembra. Z vadbo smo se preselili v dvorano Golovec, kjer bomo letos nastopali. Tu vadiamo šestkrat tedensko, trikrat na stadionu Boris Kidrič. Gre predvsem za kondicijske treninge, za pridobivanje osnovne fizične pripravljenosti. K vadbi izbrane ekipe pripravljenosti kar 16 košarkarjev.

Spremembe v moštvu

»Ogrodje izbrane članske ekipe bo v glavnem isto kot lani. Z igranjem bo prenehal naš zaslužni član Tone Sagadin, v JLA je odšel Kuljad, tudi Pongrac ne bo. Vendar so tu novi mladi igralci, ki so že doslej izredno uspešno nastopali v mladinski in kadetski ekipi. Tudi vrnitev Aleša Pipana bo pomnila za nas veliko okrepitev. Tu so še novi mladi center Prodan z 204 cm telesne višine, mladi dvometraš Vukčević, pa perspektivni igralci Unverdorben iz Rogaske Slatine, Dobrovski iz Slovenskih Konjic in Krofi iz Trbovelj.

Številni igralški kader

»Zadnje pri sestavljanju izbranega moštva tokrat ne bo. Imamo na voljo

dovolj branilcev - visoke igralce Pipana, Janžeka iz Krof, pa po telesni rasti nekoliko nižje kot Miloša Sagadina, Štefana in Hauptmana. Pripravljamo tudi 5 centrov - Polanca, Prodana, Medveda, Kralja in Vukčevića. Tu so še štirje igralci, ki bodo nastopali na krilih - Golc, Tovornik, Dobrovski, Unverdorben in Valantenim, da bomo tokrat predstavili kvalitetno ekipo, ki se bo dobro uveljavila v prvenstvenem tekmovalstvu.

Okrepitev strokovnega štaba

»Tudi v strokovnem štabu bo nekaj pomembnih sprememb, ki bodo prispevale še k večji učinkovitosti v našem strokovnem delu. Pričakujemo povratek priznanega strokovnjaka prof. Milana Čepina. Pritegnili bomo kot drugega trenerja Borisa Zrinskega iz Podčetrčka, ki je absolvent VSTK v Ljubljani in je usmerjal pri svojem študiju košarko. Tu so še inštruktorji in trenerji, ki so doslej skrbeli za vadbo članic, kadetov in pionirjev ter pionirk kot Zdravko Novak, Marko Zorko, Miloš Sagadin. Želimo pa še izšolati vsaj 9 novih inštruktorjev, ki jih bomo nujno potrebovali za delo v SSD in selekcijah.

Načrt priprav

»Ta mesec bomo vadili še v Celju. V septembru načrtujemo 10 dni višinskih priprav na Kapi na Pohorju, nato še teden dni v Poreču, potem pa se ponovno vračamo na domač teren. Vmes bomo nastopili na dveh turnirjih na Madžarskem, doma pa bomo v

oktobru pripravili vsem ljubiteljem košarke kvaliteten turnir z nastopom naših zveznih ekip in državnimi reprezentanti. Nastopili bodo klubi - Bosna, Cibona, Partizan in Libela. Sicer pa bomo v obdobju do pričetka prvenstva odigrali kar 22 prijateljskih tekem, da bo naša ekipa uigrana in sposobna za prvenstveni ples.

Skrb za množičnost

»Poleg članskega moštva pa skrbimo tudi za razvoj ostalih ekip. Mladinci, ki so bili lani drugi v republiki, bodo letos jurišali na 1. mesto v SRS. Cela peterka dobrih mladincev že sedaj igra v članskem moštvu! Pri kadetih imamo dve ekipi, ki jih vadiata Marko Zorko in Hinko Žohar. S 1. septembrom bomo pričeli z delom s pionirjem v osmih SSD s 13-14 letnimi igralci, od januarja 1980 pa prav tako še na osmih solah s pionirji od 11-12 let. Izmed vseh teh igralcev bo izbranih v občinsko selekcijo 20 nadarjenec, ki bodo nastopali na območnem prvenstvu. Enaka skrb bo tudi za pionirke. Pri članicah imamo dve ekipi, ki jih vadiata Zdravko Novak in Marjan Zalesnik. Za zaključek pa še ugotovitev, da delovna organizacija LIBELA, katere ime nosi naš košarkaški klub, izredno skrbi za naše delo. Ta pomoč se ne odraža le v materialnem smislu, pač pa tudi v organizacijskem in pri uspešnem premagovanju vseh drugih problemov in težav, s katerimi se spoprijemamo pri našem delu.

ZDRAVILA, OH TA ZDRAVILA...

Zdravila so snovi ali zmesi snovi, ki v določenih količinah in pod posebnimi pogoji služijo za preprečevanje, odstranjevanje, zdravljenje bolezni in njihovih posledic v človeškem in živalskem organizmu. Tako pravi jugoslovanska farmakopeja, to je knjiga o zdravilih in snoveh, ki se lahko uporabljajo za izdelovanje zdravil. Seveda je že sam pojem zdravilo težko določljiv, ker so mnoge snovi zdravilne pod določenimi pogoji in delujejo v spremenjenih pogojih kot hrana ali strup, ali pa so popolnoma indiferentne.

Uporaba zdravilnih pripravkov je stara kot je staro človeštvo. Pojavila se je s prvimi boleznimi človeka in je bila pogojena z nagonom samohranitve, materinstva in s skrbjo za svoje ranjene in bolne člane: že pri primitivnih narodih je znana uporaba številnih zdravilnih snovi rastlinskega, živalskega in rudninskega porekla, seveda povezano z magično-religioznim poudarkom.

Zdravila v današnji dobi morajo po kakovosti in zunanosti ustrezati predpisom o zdravilih. Prepovedana so zdravila in zdravilne mešanice, ki imajo škodljive stranske učinke. Vsa zdravila morajo imeti natančne oznake in sicer: izdelovalec, vsebina, oblika zdravila, način uporabe, nekatera pa še datum, ko zdravilo preneha uporabnost. Pri nas imajo zdravila veljavnost pet let, če ni drugače označeno na škatlici. Pri nas veljavna zdravila so vpisana v posebnem registru, kjer je za vsako zdravilo opisano njeno kemično ime, nato njeno mednarodno ime, delovanje in uporaba zdravila, njeni stranski učinki ter opozorila s katerimi zdravili se ne sme kombinirati zaradi škodljivih učinkov itd. Kartice se v registru pogosto menjujejo ter se tako dobi vse natančnejši vpogled v delovanje zdravila.

Zdravila se lahko prodajajo le v lekarni. Poleg zdravil v prosti prodaji, npr.: razne čajne mešanice, obvezilni material, vitaminski pripravki, so v lekarni zdravila večinoma na zdravniški recept. Na novo registrirana zdravila se prva tri leta načelno izdajajo le na zdravniški recept. Nato šele sledi odločitev, ali se smejo izdati brez recepta, in to le tista zdravila, ki se potrebujejo za lajšanje kroničnih obolenj.

Zdravila izdelujejo glede na njihovo uporabo v raznih oblikah. Za notranjo uporabo so tablete, dražeje, kapsule, praški, svečke, kapljice, injekcijske raztopine in čaji. Za zunanjo uporabo pa služijo mazila, praški za posip, ter vodne ali alkoholne raztopine kot obkladki.

Običajno dajemo zdravila skozi usta – to je oralno dajanje zdravila. V prebavnem traktu zdravilo razpade na aktivno snov in pa na razne dodatke, ki so potrebni, da zdravilo pride na svoje pravo mesto delovanja; nato pride do resorpcije aktivne snovi skozi steno črevesja v kri. To pa je odvisno od mnogih fizikalnih in tudi kemičnih lastnosti zdravila. Tako imamo glede na resorpcijo zdravila s hitrim in s počasnim delovanjem. Aktivna snov po resorpciji pride s krvjo v jetra, kjer se kemično spremeni (biotransformacija) in razpade na zdravilne učinkovine ali pa se popolnoma razkroji ter se nato izloči iz telesa. Kadar je zdravilo takšno, da ne učinkuje, če gre skozi jetra, mora imeti takšno obliko, da je to možno. Zato so takšna zdravila v obliki injekcij, svečk ali pa tablet, ki razpadejo pod jezikom, kjer se sprošča tudi aktivna zdravilna snov in se vpija skozi sluznico v ustih.

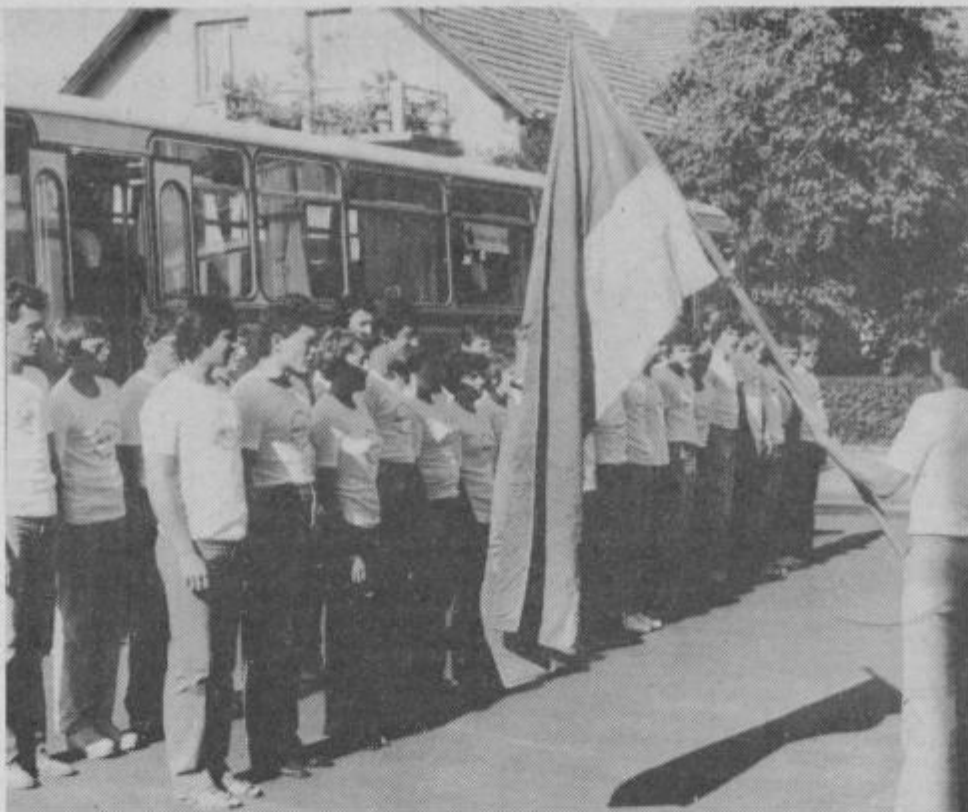
Po učinku na obolen organu se aktivna zdravilna snov razkroji v neučinkovite snovi, ali pa se izloči v nespremenjeni obliki s sečem, blatom, pa nekoliko s potenjem, dihanjem in tudi z materinim mlekom.

Vsako zdravilo ima natančno določeno količino zdravilne snovi. Posamezni odmerek katerega zdravila je količina, ki jo je treba zaužiti naenkrat (npr.: ena tableta). Dnevni odmerek je vsota posameznih odmerkov na dan. Tako lahko delovanje zdravila omejimo na zdravilni odmerek (dozo), ko zdravilo že deluje in na strupeni odmerek (toksična doza), ko se že kažejo neželjeni stranski učinki. Pri smrtnem odmerku (letalna doza) pa je teh stranskih učinkov zdravila že toliko, da povzroči smrt. Ta razmik med zdravilnim in smrtnim odmerkom katerega zdravila je njegova terapevtska širina. Čim večja je ta tem varnejše in uporabnejše je takšno zdravilo.

Posamezne in dnevne doze zapisuje zdravnik. Za večino zdravilnih snovi so določene največje količine, ki so zapisane v posebni tabeli. Kadar zdravnik po svoji presoji prekorači to največ dovoljeno količino zdravila, to tudi označi posebej na receptu. To je pomembno pri tistih zdravilih, ki imajo majhno terapevtsko širino. Pri doziranju zdravila je pomemben tudi čas, v katerem zdravilo razpade oziroma se izloči iz telesa. Čim hitreje se kako zdravilo izloči oziroma razkroji, tem pogostejši so posamezni odmerki takega zdravila. To je odvisno od mnogih činiteljev in sicer od bolnika samega, njegove starosti ter tudi od poti po kateri je zdravilo prišlo v telo. Ta hitrost je največja pri vbrzganju zdravila v žilo (venski obtok), vse manjša je pri vbrzganju v mišice, pod kožo, pri inhalaciji zdravila, pri dajanju zdravila skozi črevesno steno ter skozi usta. Po tem vrstnem redu se manjša hitrost delovanja zdravilne snovi in s tem se večja tudi odmerek zdravila. Poleg teh splošnih določil je pomembna tudi telesna konstitucija bolnika, spol bolnika, starost in pa telesna odzivnost na zdravilo. Zato so maksimalne doze le nekakšen varnostni ventil, ki imajo nalogo preprečiti nesreče.

Posebnost pri odmerku zdravil so otroci, ki so drugačni od odraslih po presnavljanju tekočin in je pri njih doziranje glede na težo drugačno kot pri odraslem človeku. Otroci se tudi močno razlikujejo med seboj po telesnem in duševnem razvoju. Zato bi bilo še najboljše merilo za doziranje zdravil v otroški dobi otrokova telesna površina.

BORIS JAGODIC

BRIGADA V. VLAHOVIĆ V NIŠ

Med tem, ko brigadirji v Sloveniji marljivo vihtijo krampe in lopate v Posočju, Brkinih, Beli krajini, Slovenskih Goricah in Kozjanskem, je v nedeljo odpotovala na zvezno mladinsko delovno akcijo NIS 79 brigada Veljka Vlahovića iz Celja. Sestavljajo jo brigadirji iz celjske in žalske občine. Tam bodo ostali mesec dni, opravljali pa bodo dela pri regulaciji Nišave.

T. TAVČAR

MI IN ZDRAVJE (5)

VPLIV ZRAČNIH ONESNAŽENJ NA ZDRAVJE

Zagotovo sta SO_2 in lebdeti prah v prvi vrsti indikatorja za onesnažen zrak, vendar jima lahko pri akutnih situacijah z vso pravico priznavamo vzročno zvezo za dvig obolevnosti in umrljivosti, pri čemer pa moramo vedno znova upoštevati katalitično razgradnjo SO_2 v SO_3 in s tem nastanek aerosolov H_2SO_4 pri istočasno prisotni visoki vlažnosti zraka.

Ko so proučevali kratak čas skupine bolnikov z kroničnim bronhitisom, so ugotovili, da so pri koncentracijah aerosolov, ki so višje od 350 mikrogramov (kubni meter in SO_2 nad 250 mg/m^3 dihalne motnje izrazitejše, koncentracije izpod teh vrednosti pa niso povzročile drugih motenj, kot občasno le zmanjšanje nekaterih dihalnih funkcij. Drugo vprašanje pa je, kako je z vplivi dolgotrajnih učinkov nizkih konc. zračnih onesnaženj, torej tudi SO_2 , ki smo jim danes v urbani sredini več ali manj skozi vse leto izpostavljeni. Na žalost imamo tu v večini primerov na razpolago le retrospektivne študije, prospektivnih je le malo. Pri na pljučno funkcijo manj razvitih dečkov do njihove višine 150, včasih tudi 160 cm, poem pa ti vplivi počasi izginejo.

Kot vse kaže, bo treba v bodočih študijah o vplivu zračnih onesnaženj, zlasti SO_2 tudi pri otrocih kot odraslih bolj kot dosedaj upoštevati socialno ekonomske razmere, kajenje, zlasti pa še kompleksnost zračnih onesnažiteljev in njih medsebojne vplive.

V ozračju naših mest se lahko nahajajo tudi različne oblike dušikovih oksidov ali kratko NO_x imenovani. V problematiki zračnih onesnaženj pa igra vlogo predvsem njegov monoksid NO in dioksid NO_2 , deloma pa še oksidul N_2O . Velike količine NO_2 nastajajo vsled procesov v naravi, vendar te koncentracije pri obravnavanju

imisijskih koncentracij NO_2 lahko zanemarimo. Najvažnejši del $NO - NO_2$ imisij nastane kot NO , ki se pa pozneje v zraku oksidira do NO_2 .

NO_2 se v atmosferi zraka nahaja v skoraj konstantni koncentraciji 0,45 mg/m^3 in nastaja predvsem radi razpada dušikovih spojin z delovanjem bakterij v zemlji, kakor tudi zaradi reakcij med oviskom in kisikom v zgornji atmosferi. Plin, ki nastane, ima pa zelo majhno reakcijsko sposobnost in srednjo življenjsko dobo več kot 4 leta. V večji koncentraciji se uporablja kot narkotik in anestetik v medicini.

NO monoksid nastaja v naravi vsled delovanja bakterij, tako tudi v nenasejenih predelih lahko ugotavljamo koncentracije okoli 0,002 mg/m^3 , dočim neprimerno večje koncentracije v v svrhu pridobivanja energije in toplote. Z dvigom temperature teh procesov prihaja do živahnejše reakcije med

NO pri skoraj vseh procesih zgorevanja in pri reakcijah NO z O_2 ali ozonom v zraku. Del te reakcije se odvija že pri emisiji še toplih plinov pri visoki koncentraciji reakcijskega partnerja.

Jasno pa je, da v prisotnosti drugih onesnaženj v zraku kot npr. ogljikovodikov ali SO_2 pride do razgradnje NO in do številnih novih spojin, od katerih jih je zaenkrat le malo znanih, še manj pa je znanega o njih strupenem delovanju.

Dovoljene koncentracije NO v atmosferi delovnih mest po naših predpisih lahko znašajo največ 30 mg/m^3 , za NO_2 pa 9 mg/m^3 . Vrednosti maksimalnih imisijskih dovoljenih koncentracij v zraku za NO znašajo 0,2 mg/m^3 , za NO_2 pa 0,1 mg/m^3 za 24-urna poprečja. Poprečne polurne maksimalne imisijske dovoljene koncentracije za NO znašajo 0,6 ter za NO_2 0,3 mg/m^3 .

Podatke o izoliranem delovanju NO oksidov imamo iz poskusov na laboratorijskih živalih. Toksičnost plina NO_2 pri visokih koncentracijah je že dolgo znana, pri konc. nad 60 mg/m^3 pride do vnetij in okvar celic alveol, do infiltracije tkiva okoli ožilja in do širjenja žil, pogosto tudi do pljučnega edema. Pljučni edem se pa ne pojavlja več pri večurnem dajanju NO_2 izpod koncentracije 20 mg/m^3 . Pri ljudeh, ki so se prostovoljno javljali za proučevanje vplivov nizkih koncentracij NO v komorah, so pri 10 minutnem vdihavanju koncentracije 10 mg/m^3 opazovali večji odpor zračnih poti na vdihan zrak. Ugotovili so tudi, da tako zdrave osebe kot tudi bronhitiki po 15 minutni inhalaciji 5 ppm (pars pro milion) NO_2 reagirajo z zmanjšanjem parcialnega arterijskega pritiska kisika, inhalacije 5 ppm NO_2 preko 15 minut pa dovede do izrazitega zmanjšanja difuzijske sposobnosti pljuč za CO .

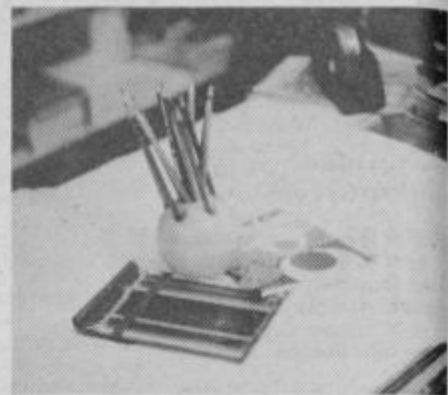
PIŠE: MAG. B. HRAŠOVEC

N in O_2 v zraku. Glavni viri teh onesnaženj atmosfere so velike kurilnice in naprave za proizvodnjo energije kot tudi sam promet. Čeprav na ta način pride v zrak le do 10% celotne mase NO , ki se tvori iz reakcij v naravi, lahko v naseljenih področjih vsled kopičenja raznih emitensov na ozkem področju pride do večjih koncentracij kot v nenasejenih predelih. Tako so v ZRN izmerili v mestih poprečne letne koncentracije 0,04 pa do 0,12 mg/m^3 . V izpušnih plinih tovornjaka so izmerili koncentracije do 5000 mg/m^3 , v tovarnah, ki so bile ogrevane s premogom, pa do 1500 mg/m^3 NO .

NO_2 nastaja praviloma vsled pretvorbe primarnega

T PRIPOROČA

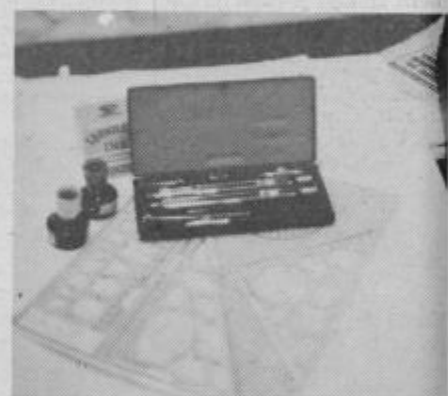
Tokrat smo obiskali oddelke šolskih potrebščin v Veleblagovnici T, ki je že mesec dni pred pričetkom pouka izjemno dobro založen. To velja tudi za različne svinčnike, nalivna peresa, flomastre in kemične svinčnike.

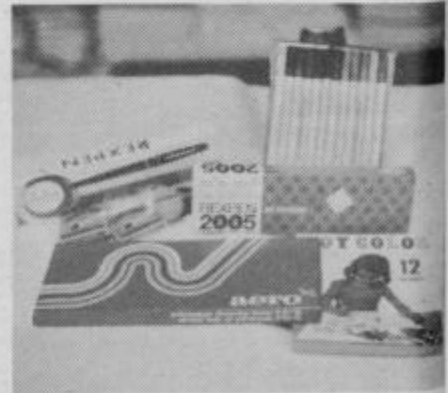
Na voljo je tudi precej žvezkov. Še zlasti posrečeni so ovitki žvezkov za glasbeni pouk.

Trikotniki in šestila... Nujno potrebne stvari za šolarje v osnovnih šolah in srednjih, pa tudi na drugih šolah...

Barvice seveda ne pridejo prav le v šol. Tudi doma in med počitnicami. Še zlasti za tiste, ki radi rišejo in barvajo.

Ob vsem skupaj seveda ne gre pozabiti šolskih knjig za vse razrede.

Boris Serdoner
»TRAKTORSKE SPRETNOSTI«

Alojz Četina

Marinka Vasle

Stefan Pavlič

TUDI DEKLETA S POLZELE DOBRA

Udeležba ni bila najboljša. Ponagajalo je vreme.

–V soboto je bilo na Polzele štirinajsto regijsko traktorsko tekmovanje aktivov mladih zadružnikov. Nanj se je tokrat prijavilo štirinajst ekip, zaradi slabega vremena pa se je tekmovanje v spretnostni vožnji in oranju ter poznavanju teorije udeležilo le osem ekip iz žalske in konjske občine. Na tem zanimivem tekmovanju je nastala tudi ta anketa med udeleženci.

BORIS SERDONER, Sempeter: »Star sem šestnajst let in letos prvič tekmujem. Do sedaj je vse še kar dobro šlo, čeprav sem pričakoval, da bom dosegel še boljše rezultate. Doma imamo kmetijo, ki je dobro mehanizirana, mislim pa, da tudi s takšnimi tekmovanji marsikaj pridobimo. Predvsem mi mlajši.«

ALOJZ ČETINA, Podlog: »Tudi jaz letos prvič tekmujem. Najtežje zame je

bilo tekmovanje v spretnostni vožnji z dvoosno prikolico. Odločil sem se, da bom ostal doma na kmetiji, saj je kmetovanje po svoje lepo. V Mariboru obiskujem srednjo kmetijsko šolo. Današnje tekmovanje so kar dobro pripravili.«

MARINKA VASLE, Polzela: »Na današnjem tekmovanju nastopa le ena ženska ekipa. Smo predstavnice aktivov mladih zadružnikov s Polzele. Najtežje za nas je bilo oranje. V Medlogu obiskujem vrtnarsko tehniško šolo, kje pa se bom zaposlila, zaenkrat ne vem.«

ŠTEFAN PAVLIČ, Slovenske Konjice: »Doma sem na kmetiji, kjer imamo tudi traktor, zato sem si današnje tekmovanje predstavljal lažje kot pa se je sedaj izkazalo. Obiskujem srednjo kmetijsko šolo v Sentjurju. Takšna

tekmovanja kot je današnje pa so tudi posrečena oblika spoznavanja mladih kmetov, pa še marsikaj se naučimo.«

Ob koncu zapišimo še to, da je med moškimi zmagal **Marjan Mešič** s Polzele, drugi je **Alojz Rojnik** iz Sempetra in tretji **Ivan Povše**, prav tako iz Sempetra. Med dekleti se je najbolj izkazala **Zofka Blagotinšek**, drugo mesto je osvojila **Marinka Vasle**, tretje pa **Jožica Zabukovnik**. Vsa dekleta so s Polzele. Prvo mesto ekipno je pripadlo ekipi Sempeter-Grušovlje, drugo Slovenskim Konjicam in tretje Polzele. Vsi najboljši bodo nastopili tudi na republiškem tekmovanju, ki bo od 24. do 26. avgusta v Kočevju.

Besedilo: JANEZ VEDENIK
Slike: TONE TAVČAR

NA KRATKO PREBOLD – GORNJA VAS

TRI REGATE

Po skoraj dvomesečnem zatišju je Sekcija za jadranje na deski, ki deluje v okviru Društva za šport na vodi NIVO Celje ponovno pripravila regato na Šmartinskem jezeru. V drugi polovici avgusta bosta dve regati in sicer 18. in 25., 1. septembra pa bo peta in zadnja klubska regata, ki bo ob enem tudi štela za pokal VRTNICA. Člani sekcije, ki bodo na klbskih regatah zbrali največ točk se bodo udeležili tudi mednarodnega državnega prvenstva, ki bo 9. 9. v Katoru, za 15. septembra pa prizadevni člani Sekcije za jadranje na deski pripravljajo maraton v jadraniu od Poreča do Portoroža.

DVA POKALA VRTNICA

Sportniki in ljubitelji športa, ki se zbirajo v znamenitem celjskem bistroju VRTNICA bodo tudi letos pripravili tekmovanje v tenisu in jadraniu na deski za pokal VRTNICA. Zaradi zasedenosti objektov in dopustov bosta obe tekmovanji v dneh od 30. avgusta do 1. septembra. Za razliko od tekmovanja v smučanju sta ti dve tekmovanji odprti, tako da se ga lahko udeleži kdor hoče. Po tekmovanjih bo v soboto, 1. septembra na Šmartinskem jezeru tudi piknik.

F. P.

PONGRAC TRETJA

Celjska šahistka Lojzka Pongrac je letos sodelovala na republiškem šahovskem prvenstvu v Ljubljani. V devetih kolih je zbrala pet in pol točke ter osvojila odlično tretje mesto. Zlasti uspešna je bila v zadnjih dveh kolih, ko je remizirala proti Gorjančevi in premagala Peklajevu.

J. KUZMA

DOSEGLI SO SVOJE

Nova delovna zmaga prizadevnih gasilcev

V spomin na veliko stavko tekstilcev Slovenije, ki je bila leta 1936 in v kateri so sodelovali tudi preboldski tekstilci, praznujejo krajani te krajevalne skupnosti svoj krajevni praznik. Letos bo to praznovanje potekalo v Gornji vasi, kjer deluje zelo aktivno gasilsko društvo, ki ravno v tem času slavi tudi svojo 60-letnico delovanja. Ta njihov jubilej in krajevni praznik pa jim bo poleg ostalih komunalnih in drugih pridobitev prinesel tudi prenovljen in dograjen gasilski dom, ki pa ne bo služil samo gasilcem, ampak tudi vsem ostalim družbenopolitičnim in kulturnim dejavnikom tega kraja.

O novi pridobitvi, ki bo omogočila še plodnejšo dejavnost posameznih organizacij, predvsem pa gasilskega društva, smo se pogovarjali s predsednikom gasilskega društva Golič Francem, tajnikom Herodež Milkom in blagajnikom Kajba Friderikom. Povedali so nam:

Golič Franc »Za adaptaci-

jo in dograditev že obstoječega gasilskega doma smo se odločili predvsem zaradi utesenjenosti. Najprej smo sicer imeli v načrtu le dozidavanje garaže, s čimer bi razbremenili dvorano, ki smo jo uporabljali še za orodjarno ter najrazličnejše zabavne in kulturne prireditve, vendar kasneje smo se odločili za celotno obnovo doma. Zavežali smo se, da bo potrebno vložiti za to znatno več napora, vendar kot lahko ugotovljamo danes, se je veljalo potruditi, saj bo dom funkcionalen.«

Herodež Milko »Kot večina gasilskih društev smo se tudi mi odločili, da opravimo čimveč dela sami ter si tako prihranimo finančna sredstva izključno za tista opravila, ki jih bomo morali plačati. V začetku smo se soočali z najrazličnejšimi težavami, ki pa so bile predvsem administrativnega značaja. Dejstvo je, da smo z deli začeli pozneje kot smo predvidevali, vzrok temu pa je bilo zavlačevanje glede prepisa zemljišča. Ko smo to uredili in do-

bili vsa potrebna dovoljenja, smo začeli z delom. Od leta 1977 pa do danes je bilo pri domu opravljenih okrog 7000 prostovoljnih ur. Največ ur smo opravili gasilci, v zadnjem času pa se precej trudijo tudi ostali vaščani!«

Kajba Friderik »Čeprav smo bili še tako zagnani, smo vedeli, da je to premalo. Nujno je bilo zato začeti tudi z zbiranjem finančnih sredstev. Sprva smo mislili, da bo zadoščalo 20 milijonov starih din, vendar kmalu se je pokazalo, da teh sredstev ne bo dovolj. Potrebna sredstva smo zbrali iz prispevkov krajevalne skupnosti, organizacij združenega dela, obrtnikov, občinske gasilske zveze in od vaščanov, ki so se pri tem zelo izkazali. Do sedaj je bilo v dom vloženih že preko 30 milijonov starih din.«

Svojemu namenu bodo gasilci izročili objekt 2. septembra, ko bodo praznovali 60-letnico delovanja in ko bo v njegovih prostorih slavnostna seja skupščine krajevalne skupnosti.

DARKO NARAGLAV

Franc Golič

Milko Herodež

Friderik Kajba

PROMETNA PREVENTIVA

PIŠE: STANE ZUPANC

ODNOSI NA CESTI SO PREDPISANI Z ZAKONOM

Ze ustavni amandmaji, posebej pa še nova ustava SFRJ je narekovala tudi na področju cestnega prometa na novo uzakoniti odnose med udeleženci v prometu in predvsem razmejiti pristojnosti med federacijo in republikami oz. avtonomnimi pokrajinami.

V skladu s to ustavno zasnovno je bilo zvezni zakonodajni prepuščeno, da določi temelje v urejanju odnosov na naših cestah. Zvezni predpisi, ki so vsklajeni z mednarodnimi sporazumi in veljajo enotno na vsem območju SFRJ, so dokaj izčrpni in temeljiti pri razlaganju prometnih pravil ter pri obravnavanju motornih vozil in njihovih voznikov. Na ostalih področjih pa so podani temelji in načelne rešitve, za podrobnejšo ureditev odnosov pa so pooblašeni republike, oz. avtonomne pokrajine glede na njihove posebnosti v prometu.

Spominjamo se še, da je začel že prvega oktobra 1974 veljati zvezni Zakon o temeljih varnosti cestnega prometa in kasneje tudi podzakonski predpisi, kot na primer: Pravilnik o prometnih znakih in znakih, ki jih dajejo udeležencem v prometu pooblaščen osebe: Pravilnik o napravah, opremljenosti, dimenzijah in skupnih težah vozil v cestnem prometu itd.

S tem je bila zvezna zakonodaja na področju cestnega prometa zaokrožena in zaključena in je bila dana možnost republikam in pokrajinam, da z lastnimi predpisi uredijo specifičnosti glede na posebnosti njihovih prometnih razmer.

Več kot eno leto po uveljavitvi zveznega Zakona o temeljih varnosti cestnega prometa smo tudi Slovenci dobili novi republiški Zakon o varnosti cestnega prometa, ki je začel veljati 19. novembra 1975.

Po uveljavitvi zakona so bili izdani tudi republiški podzakonski predpisi in lahko trdimo, da so odnosi na naših cestah zakonsko urejeni. Kljub temu pa se že kažejo težnje po spremembi nekaterih predpisov, saj smo zelo razgibana družba, ki narekuje spremembe odnosov. Te spremembe v večjem obsegu doživljamo tudi letos in jih bomo tudi v prihodnje.

Ze ob površnem ocenjevanju naše prometne zakonodaje lahko ugotovimo, da so pri strogosti predpisov in sankcij v zvezi prekrški dokaj iznačeni vsi udeleženci v cestnem prometu, ne glede na to, v kakšnem svojstvu nastopajo.

Ugotovimo lahko tudi, da naša zakonodaja nalaga večjo odgovornost delovnim organizacijam, ki gradijo ceste in skrbijo za njihovo vzdrževanje, kar se kaže v zahtevah poboljšane opremljenosti in vzdrževanih cestah.

Podana je tudi večja odgovornost delovnih organizacij pri notranji kontroli vozil in voznikov ter njihovimi pogoji dela.

Prometna in druga pravila so taka, da bi se z maksimalno angažiranostjo vseh dejavnikov prometne varnosti kot so človek, vozilo in cesta, zmanjšal krvni davek na naših cestah.

Vemo, da samo na slovenskih cestah ugasne življenje več kot 700 ljudem v enem letu, v Jugoslaviji več kot 5000 mrtvih letno, potem je prizadevanje zakonodajalca treba podpreti z doslednim spoštovanjem vseh cestno prometnih predpisov in uveljavljanjem istih moralnoetičnih kvalitet, ki bodo odnose med udeleženci v prometu še oplemenitile.

PRVI TABOR GASILCEV PIONIRJEV NA ŠMOHORJU

V dveh izmenah po šest dni bo preko 90 pionirjev in pionirjev nabiralo znanje iz gasilskih veščin in hkrati spoznavalo osnove taborništva in planinstva.

Občinska gasilska zveza Laško se je obločila, da svoje najmlajše člane organizirana vzgaja na taborih, ki bodo tudi naslednja leta. Program izobraževanja je izredno pester in bogat. Planinski dom bo 12 dni gostil pionirje in vodiče, ki bodo pridobljeno znanje pozneje koristili v praksi. Varstvo okolja je osnova za razvoj in kot takega bodo spoznavali na nevsihljiv način udeleženci tega tabora.

O življenju v taboru so udeleženci povedali marsikaj zanimivega. Med njimi je bil tudi Defar Branko-Striček, ki tudi sicer vedno sodeluje z mladimi občine Laško ob pohodih in srečanjih.

TONE JEVŠEVAR, pedagoški vodja tabora: »Tabor je sestavljen iz A in B skupine pionirjev iz Radeč in Vrhovega, v naslednjem pa bodo iz Laškega. Vsako izmeno vodi 5 vodičev – častnikov, medicinska sestra poleg vodje tabora in drugih pedagoških delavcev. Razvoj v pomlajevanju članstva je čutili predvsem v zadnjih starih letih, ko se udeležujemo in organiziramo občinska tekmovanja. Udeležujemo se tudi republiških in medrepubliških tekmovanj. Sedaj imamo v občini že dvanajst desetih pionirjev in mladincev, pra toliko kot je starejših. Imamo že tudi desetino mladink. Ni nam pa še uspelo organizirati članice. Sem sodi tudi pohvala sodelovanja z enotami in občinskimi štabom civilne zaštite.

Letošnji tabor, ki je hkrati prvi, je organiziran z namenom, da se dejavnost nadaljuje čez celo leto, ne samo v spomladanskih mesecih. Sedaj bo verjetno tudi večji uspeh pri organizaciji krožkov na šolah, trenutno deluje samo na radeški šoli. Vsako leto je bilo čutili osip članstva, zato smo se tudi odločili za lasten tabor. Pred leti so namreč pionirji odhajali v republiški tabor na Debeli rtič, kjer pa so kapacitete premajhne, se ga je lahko udeležila le ena desetina, ki je hkrati predstavljala tekmovalno ekipo. Zato je bilo tudi manj zanimanja za sodelovanje v gasilski dejavnosti. Režim v taboru je prilagojen disciplini, ki velja v gasilskih vrstah. Program obsega gasilsko prakso, dovolj časa je še za rekreacijo, glasbeno vzgojo – učijo se pesmi, deluje dramski krožek in organizirana je tudi likovna vzgoja. Igramo še nogomet, namizni tenis, med dvema ognjema, rokomet. V celoten program je še vključena vzgoja v smeri krepitve ljudske obrambe, spoznavanje zgodovine in dogodkov iz NOB v bližnji in daljni okolici. Organiziramo krajše izlete in sprehode in s tem spoznavamo naravo.

Izvedli bomo analizo, ki nam bo pokazala dobre in slabe strani, da se bomo prihodnje leto lažje in boljše pripravili na tabor.

SONJA BLAS, 13 let, iz GD Radeče je predsednica sveta tabora: »Izvolili smo petčlanski svet tabora. Svet vodi samoupravno življenje v taboru. Vsako jutro imamo celoten program vzgoje, vsak dan so določeni dežurni, ki pomagajo tudi pri razdeljevanju hrane.

Učenje gasilske tehnike nam seveda vzame največ časa. Ob tem tudi tekmujemo za bronasto (3. in 4. razred), srebrno (5. in 6. razred) in zlato značko (7. in 8. razred), ki jih bomo dobili na koncu ob opravljenem »izpitu«. Pripravljamo se tudi na zaključno prireditev, ki bo 12. avgusta. Takrat se bomo zbrali vsi udeleženci tabora in prikazali kaj smo se naučili v tednu dni svojim staršem in drugim gostom.

FANIKA LAPORNIK

M

OGLASI

PRODAM

FIAT 750 letnik 1970, registriran prodam. Cena 16.000. Vida Žibert, Cestna baza, Šentjur. Tel. 741-109.

VW dobro ohranjen letnik 1966, ugodno prodam. Telefon 24-135.

PRIKOLICO ADRIA 305 SLB rabljeno tri sezone, prodam. Informacije po telefonu 245-00, popoldne 28-502.

TOVORNI AVTO TAM 5000 v voznem stanju, poleg še šesijo z vzmetmi, po ugodni ceni. Mozirje 3.

ŠIVALNI STROJ »BAGAT« Avtomatik, prodam. Cena po dogovoru. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Neža Žlahtla Vojkova 14, Celje.

AMI 8 l. 1975 beige barve, dobro ohranjen, garžiran, prodam. Dobroteša vas 9, pošta Šempeter na železniški postaji.

KRAVO popolno sivorjave pasme, brejo 8 mesecev, prodam. Ivan Pinter, Vrba 21, Dobrna.

Z-750 prodam po dolih. Marjan Jelen, Kale 11, 63310 Žalec.

ENOSOBNO komfortno stanovanje v centru Velenja prodam. Mazej, Saleška 2 C IX ali Juvan, tel. 851-328.

ZASTAVO 101 1974, karambolirano prodam za 22.000 din. Tel. 26-791.

KLARINET Selmer, skoraj nov prodam. Stanko Goršek, Marija gradec n. h. Laško.

KVALITETNE BRESKVE – namizne in za konzerviranje vam nudimo v breskovem nasadu v Pongracu nad Grizami. Pridite, dobro boste postreženi.

1800 kom strešne opeke, prodam. Franc Spolenak, Nova vas 34, Šentjur.

SPALNICO kompletno prodam. Cirman, Celje, Trubarjeva 22.

BIDE roza barve s pipo, popolnoma nov prodam za 2000 dinarjev, ter samostojno stoječo gugalnico za 500 din. Olga Sakelšek, Podgorje 56 b, Celje.

KOSILNICO BCS z obračalnikom in sedežem, prodam. Jožica Šolinc, Zadobrova 114, 63211 Škofja vas.

DNEVNO SOBO in spalnico prodam. Vprašati pri Antonu Vodusek, Vegova 5 Polule (pri šoli).

KOSILNICO BČE in prikolico za Paskvali, prodam. Zadobrova 71 C.

RABLJENO: streho, vsa štiri vrata in dva pokrova motorja za Zastavo 101, prodam. Ogled mogoč v soboto in nedeljo, Leskovec 63 (spodnji).

VOLAN ŠPORTNI prodam. Informacije: Slovenijales, Zidanškova tel. 23-771.

1 HA bukovega zračenega gozda v Košnici prodam. Informacije Bife Novak, Gotovlje, Žalec.

MOTORNO KOLO Suzuki GT 380 ugodno prodam. Jože Završnik, Prekopa 11 b pri Vranskem. Ogled vsako popoldne.

ZIBKO z opremo in otroški voziček ugodno prodam. Naslov: Smrekarjeva 24, prej Cesta na Dobrovo 53 C.

ZASTAVO 101 staro 3 leta prodam zaradi odhoda k vojakom. Marjan Goter, Rečica 12, Laško.

REZERVNE DELE za NSU 1000-1200 prodam. Jordan, Gotovlje 93, Žalec.

ZASTAVO 101 letnik 1973 prodam. Ogled od 16. ure dalje. Križnik, Lopata 1, Celje.

ZASTAVO 101 letnik 1973, ohranjeno, prodam. Lubej, Čopova 23, Celje.

DIANO letnik 1977 registrirano do julija 1980 prodam. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Vinko Šprohar, Šempeter 38.

ZASTAVO 750 letnik 1965 v brezhibnem stanju prodam. Ogled vsak dan od 14. ure. Branko Starčević, Ribarjeva 3, Celje.

ŠOTORSKO PRIKOLICO novo prodam po ugodni ceni. Možno je tudi na kredit. Ponudbe pod oznako »BRAKO«.

NEDOKONČANI VIKEND na lepi sončni legi, prodam. Kovač, Kompolje 69, Štore.

MZ 250 TS prodam. Pavel Ocvirk, Vegova 17, Polule, Celje.

LESENO GARAŽO, v Celju, ki jo moramo odstraniti poceni prodam. Slobodan Račanovič, Goriška 4, stanovanje 45 Celje, tel. 27-642.

RENAULT 8 l. 1969 v voznem stanju prodam dele – kompletno. Marjan Omahne, Pod Kojzico 12, Rimske Toplice.

ŠKODO letnik 1969, v voznem stanju poceni prodam. (6000) Tel. 710-032 popoldne.

VW 1200 neregistriran, v voznem stanju prodam. Ivanka Novak, Kettejeva 24.

KAVČE, mizo, namizni tenis in peč na trdo gorivo, poceni prodam. Ivanka Novak, Kettejeva 24.

ZDMCEM prodam ugodno novo dvodružinsko komfortno vikend hišico. Ponudbe pod oznako »PRILOŽNOST«.

RAZPRODAJA selekcijskih nesnic, ob sobotah zjutraj na tržnici Kranjc, Slatine, Šmartno v R. D.

AUDI 60 l model 1971, dobro ohranjen prodam. Rajh, Prebold 97.

POLTOVORNI AVTO Borgvard reg. do maja 1980 in R 8, prodam. Ogled na Stranica 30.

ŠKODO letnik 1973 prodam. Poldka Miklavc, Zabukovica 80, Griže.

POSESTVO 17 ha, ali po parcelah, tudi za vikende, prodam. Je opuščen vinograd, lepa razgledna točka, sončna lega. Andrej Tanšek, Košnica 35, Gorica pri Slivnici.

MIZARSTVO
»SKALA« Slovenske Konjice,
PRODA
FIAT KOMBI – 1500,
letnik 1975.

Javna prodaja vozila bo
13. avgusta 1978 ob 8. uri

v prostorih podjetja, v
Tovarniški ulici 3,
Slovenske Konjice.

ZAHVALA
Ob tragični izgubi ljubega sina in brata

MARJANA ZAVRŠNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga v tako lepem številu spremljali na njegovi zadnji poti ter ga zasuli s cvetjem, nam pa v teh težkih trenutkih pomagali in stali ob strani. Hvala tudi obema govornikoma, pevskega zboru za občutene pesmi, NIVO-ju Celje in duhovniku za opravljeni obred. Se enkrat hvala za vse besede sožalja, izrečene v naši bolečini.

Zalujoci:
mama, oče in sestra.

ZASTAVA 750 l. 1976 reg. do 12. julija 1980 prodam za 3500 din. Edi Krauthaker, Ul. Frankolovskih žrtv 15, Celje.

AVTO VW 1300 let. 1970, motor obnovljen, reg. do 30. 6. 1980, prodam. Janko Ahačič, Gubno 16, Lesično.

RENAULT 12 TL, odlično ohranjen, dec. 75, prva registracija junij 76, 56.000 km, prodam za 12 M. Ogled v petek in soboto od 17.-19. ure. Vojko Grabar, Travniška 6, Celje (GOLOVEC-FARAONI).

KUPIM

50 VREČ CEMENTA kupim. Lopata 55, Celje, tel. 27-777.

PROSTOR, ki bi se dal preurediti v stanovanje (podstrešje, del hiše, etaža) kupim. Tel. 26-628, ali oznaka »MLADOPOROČENCA«.

RABLJEN MEŠALEC eno fazni, kupim. Pišite na naslov: Martin Vede, Pečovnik 60, Celje.

MANJŠO PARCELO za vikend ali staro hišico oziroma hram z malo zemlje, kupim. Ponudbe pod oznako »VIKEND«.

NOVEJŠO HIŠO v Celju ali bližnji okolici, kupim. Ponudbe pod oznako »PLAČAM TAKOJ«.

MOTOR EMZ 125 dobro ohranjen kupim. Ul. Frankolovskih žrtv 7, Celje.

STANOVANJA

MATURANTKA MEDICINSKE ŠOLE, nekadilka, išče sobo v Celju. Cenjene ponudbe pod »VESTNA - 02« ali na tel. 830-913.

MEDICINSKA SESTRA išče sobo s kopalnico. Ponudbe pod »SEPTEMBER«.

DVEMA ŠTUDENTOMA oddam ogrevano sobo. Cesta na grad 38.

SOLIDNEMU FANTU oddam sobo. Telefon 226-59.

»ALPOS« ŠENTJUR PRI CELJU TOZD CEVARNA

razpisuje po sklepu Delavskega sveta
JAVNO LICITACIJO
za prodajo naslednjega osnovnega sredstva:

1. Kombi ZASTAVA 430 K,
vozen, letnik 1974, izključna cena 5.000,00 din

Licitacija bo 14. 8. 1979 ob 13.00 uri, pred vhodom v tovarno. Ogled osnovnega sredstva je možen 1 uro pred licitacijo. Interesenti morajo pred pričetkom licitacije položiti kavcijo, v višini 10% od izključne cene (bariran ček ali gotovino). Vse datjave v zvezi s prenosom lastništva poravnava kupec, fizične osebe morajo na izključno ceno plačati pripadajoč prometni davek.

ENOSOBNO opremljeno stanovanje oddam za dobo enega leta. Plačilo za leto vnaprej. Popovičeva 39 (Selce).

MLADA SLOVENSKA DRUŽINA s sedem letnim sinom nujno išče stanovanje v okolici Celja. Ponudbe pod »UREJENA«.

ŠTUDENTU oddam ogrevano sobo. Pismene ponudbe pod oznako »MIREN«.

FANT in dekle pred poroko iščeta garsoniero ali sobo z možnostjo kuhanja v Celju, za dobo dveh let. Ponudbe pod »SOLIDNA«.

ZAPOSILITEV

BRIVSKO-FRIZERSKO POMOČNICO sprejem. Izmenjsko delo, soba poskrbljena, dober osebni dohodek. Salon Poznič, Vransko.

ZA POPOLDANSKI ČAS išče 4 urno zaposlitev pri pospravljanju pisarn. Sem invalidska upokojenka. Pismene ponudbe pod oznako »VESTNA«.

KLJUČAVNIČARJE sprejem v delovno razmerje. Erjavec, Delavska 8, Celje, tel. 22-707.

Potrebujem delavca za pomoč pri montaži in centriranju gum. Interesenti naj se javijo na telefonu 28-206.

RAZNO

VRŠTNI RED za Zastavo 101 oddam. Dobava v septembru. Vlado Cerar, Mariborska c. 110, Celje.

HIŠO vzamem v najem. Pravzamek prevzitarja. Ponudbe na upravo lista pod oznako »DOM«.

PO NAROČILU izdelujem nagrobne spomenike, okvirje, slike, sekanje črk, obnavljanje napisov ter razna popravila. Srečko Sakelšek, Podgorje 56 b, Celje, pri Elektro Selce – levo.

GARAŽO nujno iščem v Celju. Ponudbe pod oznako »PREDPLAČILO«.

Komisija za delovna razmerja
PIONIRSKEGA DOMA »CVETKE JERINOVE«,

CELJE, Ul. 29. novembra št. 14

objavlja prosta dela in naloge:

– ekonom v kuhinji

za določen čas. Delovna obveznost 20 ur tedensko. KV delavec z izkušnjami

– pomivalke v kuhinji

za določen čas (porodniški dopust). NK delavka s polnim delovnim časom. Delo je samo popoldne.

Pismene prijave naj kandidati osebno oddajo v pisarni ustanove. Rok za prijavo je 15 dni.

DELOVNA ORGANIZACIJA VZGOJNO IZOBRAŽEVALNI ZAVOD ŠENTJUR PRI CELJU

TOZD VZGOJNO VARSTVENA ORGANIZACIJA ŠENTJUR PRI CELJU

objavlja prosta dela in naloge za

1 varuhinjo za vrtec Šentjur

1 varuhinjo za vrtec Planina

pogoji: končana osnovna šola, starost 18 let, veselje do dela z otroki, pripravljenost za izpopolnjevanje ob delu

1 delavko za pomoč v kuhinji

pogoji: končana osnovna šola

1 snažilko

s polovično delovno obveznostjo za vrtec Planina (4 ure) za nedoločen čas

1 snažilko

za določen čas 2 meseca od 3. 9. 1979

1 snažilko

za določen čas 3 mesece od 3. 9. 1979

Vloge pošljite najkasneje v 8 dneh po objavi na naslov: Vzgojnovarstvena organizacija Šentjur pri Celju

Osnovna šola

»Franja Malgaja« Šentjur pri Celju

razpisuje prosta dela in naloge

učitelja matematike

– PU ali P za nedoločen čas

učitelja glasbenega pouka

– PU ali absolvent glasbe – za določen čas od 1. 9. 1979 do 31. 1. 1980.

Za učitelja matematike stanovanje po dogovoru.

Pismene prijave z dokazilom o izobrazbi pošljite na svet osnovne šole »Franja Malgaja« Šentjur pri Celju v 15. dneh.

Hmezad DO Notranja trgovina Žalec

Komisija za delovna razmerja objavlja naslednja dela in naloge

V TOZD Maloprodaja Žalec

1. Vodja blagovnice

Pogoji: srednja šolska izobrazba komercialne ali ekonomske smeri s petimi leti ustreznih delovnih izkušenj

2. Pomočnik vodje ekspedita

Pogoji: končana poslovodska šola in dve leti delovnih izkušenj ali končana šola za prodajalce in štiri leta izkušenj v skladiščnem poslovanju

3. Viličarist delavec

Pogoji: končana osemletka in opravljen tečaj za viličarista

V DSSS Žalec

1. Knjigovodja osebnih dohodkov

Pogoji: srednja šolska izobrazna ekonomske smeri in eno leto delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo prošnje in dokazila o izpolnjevanju pogojev v roku 15 dni po objavi kadrovske službi DO Hmezad Notranja trgovina Žalec, Celjska cesta 7

CELJE
Tilov trg 1
tel. 23-448

ŽELIMO VAM PRIJETEN IZLET

zato vas vabimo na 4-dnevne izlete v septembru v:

- BEOGRAD – BAR – DUBROVNIK od 20.–23. 9.
- BEOGRAD – OPLENAC – DJERDAP od 13.–16. 9.
- SARAJEVO – DUBROVNIK od 13.–16. 9. in za konec še
- DUBROVNIK – KRF od 20. 9. do 23. z vlakom in luksuzno ladjo AMBASADOR iz Dubrovnika na KRF in nazaj v Dubrovnik, po ogledu Dubrovnika pa z letalom na Brnik.

KRONIKA

KINO

Union: od 9. do 12. 8. italijanski film »Grozljivi dogodek«
od 13. do 15. 8. italijansko-nemški film »To je res prava ljubezen«
Metropol: od 9. do 15. 8. revija Moravinih filmov
Matineja: 11. 8. ob 10. uri italijanski »Maševanje Bele strele«
Dom: od 9. do 12. 8. ameriški »Garetovo maševanje«
od 13. do 15. 8. italijanski »Maševanje Bele strele«
Mladinski program: od 9. do 12. 8. ameriški film »Sin poglavarja Masajev«

TV SPORED

NEDELJA, 12. 8.

9.10 POROČILA (Lj)
9.15 ZA NEDELJSKO DOBRO JUTRO: POJO FRANKOLOVČANI (Lj)
9.45 625 (Lj)
10.05 S. Stojanović: VEČ KOT IGRA, nadaljevanka TV Bgd (Lj)
11.00 PRILJUBLJENE ZGODBE (Lj)
11.25 MOZAIK (Lj)
11.30 KMETIJSKA ODDAJA (Zgb)
PO SLEDEH BELEGA ŽERJAVA, dokumentarni film (Lj)
VESELI TOBOGAN: Savudrija (Lj)
POROČILA (Lj)
POLETJE NA ADI, zabavno glasbena oddaja TV Bgd (Lj)
OBISK NA ELBI, potopisna oddaja (Lj)
ŠPORTNA POROČILA (Lj)
RIŽ, japonski film (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 D. Kovačević: MED NEBOM IN ZEMLJO, TV nanizanka TV Beograd (Lj)
20.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)

20.45 SLOVENCI V II. AVSTRIJSKI REPUBLIKI, oddaja iz cikla ŽIVE NAJ VSI NARODI (Lj)
21.30 TV DNEVNIK (Lj)
21.45 RISANKA (Lj)
21.55 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Ti)
22.10 ŠPORTNI PREGLED (Bgd)

PONEDELJEK, 13. 8.

17.45 POROČILA (Lj)
17.50 VRTEC NA OBISKU: SLIKAJTE Z NAMI (Lj)
18.05 ZA NAS IN NAŠE VNUKE, sovjetski dok. film (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 MLADI ZA MLADE (Sk)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 Simone de Beauvoir: STRTA ŽENA – TV drama (Lj)
21.35 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.40 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
22.20 TV DNEVNIK (Lj)
22.35 BALKANSKE ATLETSKE IGRE, posnetek iz Aten (Lj)

TOREK, 14. 8.

17.50 POROČILA (Lj)
17.55 FESTIVAL MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV – CELJE 77 (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 POLETNI NOMADI, reportaža (Lj)
19.15 RISANKA (Lj) 19.20 CIKCAK (Lj)
TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 NAJBOLJ ODDALJENI SOŠED, dokumentarna serija ANTIPODI (Lj)
20.48 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.45 H. De Balzac: CESAR BIRTOTEAU, TV nad. (Lj)
BULJBA (Lj)
22.10 TV DNEVNIK (Lj)

SREDA, 15. 8.

18.00 POROČILA (Lj)
18.05 MALA ČEBELICA (Lj)
18.20 NE PREZRITE (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 OD VSAKEGA JUTRA RASTE DAN: Vrh poljane Dobrdo (Lj)

19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 Zürich: MEDNARODNI ATLETSKI MITING, prenos (EVR, Lj)
22.15 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: DOLGE POČITNICE, španski film (Lj)
PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
GLASBENA ODDAJA: JADRANSKE RAZGLEDNICE (Lj)
TV DNEVNIK (Lj)

PETEK, 17. 8.

17.50 POROČILA (Lj)
17.55 LA FONTAINOVE BASNI, otroška oddaja TV Zagreb (Lj)
18.10 PRILJUBLJENE ZGODBE (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 PROCK KONCERT (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 JADRANSKA SREČANJA, prenos iz Crikvenice (Zgb)
21.20 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.25 JUNAKI SERIJSKEGA FILMA: ROCKFOLIES (Lj)
22.15 TV DNEVNIK (Lj)
22.30 NOČNI KINO: REŠITELJ, jugoslovanski film (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:
17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd)
18.15 MALI SVET (Zgb)
18.45 ZABAVNO GLASBENA ODDAJA (Ti)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd)
20.00 KULTURA NEUVRŠČENIH (N. Sad)
21.00 POROČILA (Zgb II)
21.10 LIKI REVOLUCIJE (Bgd II)
21.55 GLASBENI ATELJE – prenos (do 22.55) (Bgd II)

SOBOTA, 18. 8.

14.55 POROČILA (Lj)
15.50 RUMENA PODMORNICA, ameriški film (Lj)
17.15 NAŠ KRAJ (Lj)
17.25 NOGOMET SARAJEVO: PARTIZAN – prenos (Sa) v odmoru PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 RISANKA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 STRANI Z NJEGOVA ŽIVLJENJA (L. N. Tolstoj) (Lj)
20.30 L. N. Tolstoj: ANA KARENINA – TV nadaljevanka (Lj)
21.20 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.35 SRCE JE SAMOTNI LOVEC, ameriški film (Lj)
23.25 POROČILA (Lj)
23.30 625 (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:
18.55 POROČILA (Bgd II)
19.00 NARODNA GLASBA (Zgb II)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd, Zgb II)
20.00 A. Adam: GISELLE, balet – II. del (Bgd II)

Delovna organizacija

Zdravilišča Rogaška Slatina

RAZPISUJE

dela in naloge

direktorja splošno kadrovskega sektorja

POGOJ: visoka ali višja izobrazba pravne smeri s 3 oziroma 5-let delovnih izkušenj v poslih delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

Pričetek dela 1. 11. 1979.

Prijave z dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo na Zdravilišče Rogaška Slatina, Splošno kadrovski sektor, do 23. avgusta 1979.

POLZELA

TOMARNA NOGAVIC/POLZELA

LEA

PROSIMO TANKE SVILENEGA OTIPA

EXKLUZIVNE HLAČNE NOGAVICE

Delovna organizacija

HMEZAD GOSTINSTVO TURIZEM

ŽALEC, Soseska Ložnica 81

Temeljna organizacija združenega dela

HOTEL Prebold

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

1. SKLADIŠČNIK

Pogoj: prodajalec, 3 leta delovnih izkušenj

2. SLAŠČIČAR

Pogoj: poklicna šola, 3 leta delovnih izkušenj

3. UČENCE za izučitev poklica kuhar in natakar

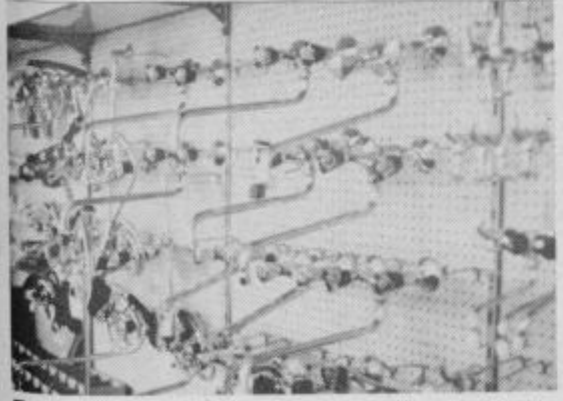
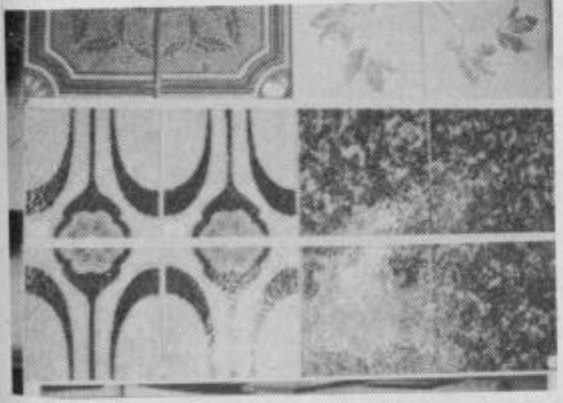
Pogoj: uspešno končana osnovna šola

Delo je za nedoločen čas s poskusnim delom.

Kandidati naj vložijo svoje ponudbe na Komisijo za delovna razmerja tozdr Hotel Prebold v 15 dneh po objavi.

O izbiri bodo obveščeni v 30 dneh.

POIŠČITE V ... GALEBU

Bogata je izbira keramičnih ploščic. Cene so različne, gibljejo pa se od 300 dinarjev na prej za kvadratni meter.

Zanimiv je tudi izbor vodovodnih pip. Ne le za tiste, ki gradijo, pač pa tudi za tiste, ki bi radi obnovili prostore v stanovanju. V kratkem bodo dobili pipe iz Avstrije.

KOVINOTEHNA

TOZD Tehnična trgovina

ČRNA KRONIKA

SPET KRVAVA CESTA!

Samo v ponedeljek: 8 nesreč, 3 mrtvi, 10 poškodovanih

Težko bi našli bolj črn dan, kot je bil ponedeljek, na naših cestah. Bilanca nesreč je grozljiva: v osmih nesrečah so trije izgubili življenje, deset je bilo poškodovanih, materialne škode pa je bilo vsaj za 600.000 dinarjev, od tega pri eni nesreči za 500.000 dinarjev.

Najbolj grozljivo je bilo v ponedeljek zvečer na hitri cesti od Celja do Maribora, kjer je ob 19.45 uri prišlo na 61. kilometru, to je blizu Dramelj, do silovitega čelnega trčenja med volvo avstrijskega državljana Walterja Kowalda in opel-rekordom našega državljana Mirana Praznika iz Sevnice. Da je bila nesreča še hujša, je veliko pripomogla Avstrijskega jaha, ki jo je imel naloženo na prikolici.

Avstrijski voznik Kowald je iz doslej neznanega vzroka zapeljal na levi vozni pas hitre ceste, kar je povzročilo to silovito in tragično trčenje, v katerem sta na kraju nesreče umrli voznik opel-rekorda Miran Praznik iz Sevnice in njegov sopotnik Zdravko Marušič, star 62 let, iz Velike Buhajnice pri Sevnici. V vo-

zilu volvo avstrijske registracije sta bila poleg voznika poškodovana še njegova žena in sin. Verjetno se imajo samo dobri konstrukciji svojega avtomobila zahvaliti, da tudi oni niso ob življenja.

Druga prometna nesreča, ki je terjala življenje kolesarke Marije Zajelšnik iz Zg. Grušovelj, pa se je zgodila tudi v ponedeljek ob 14.10 uri na stari cesti v Novem Tepanju pri Slovenskih Konjicah. Pri tej nesreči je prišlo do trčenja med tovornim avtomobilom, ki ga je vozil Jože Pliberšek, star 38 let, in nasproti vozečo kolesarko, ki je istočasno tudi prečkala

cesto pred tovornim vozilom. Tovornjak je kolesarko zbil na obcestni travnik, kjer je obležala mrtva. Verjetno gre pri tej nesreči za neprevidnost kolesarke in prehitro vožnjo tovornjaka.

Po podatkih republiškega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu SRS je sicer teden med 6. in 12. avgustom najmanj črn. Na slovenskih cestah je v tem tednu umrlo v zadnjih petih letih 55 ljudi, kar je okrog 15 manj kot v drugih poletnih tednih. Vse kaže, da bomo tudi v tem tednu na žalosten način popravili statistične podatke!

MITJA UMNİK

Dvoje življenj, trije poškodovani in razbite pločevine za 500.000 dinarjev – to je žalostna bilanca nesreče, ki se je zgodila v ponedeljek zvečer na 61. kilometru hitre ceste Celje-Maribor.

FOTO: IVAN ROBAČER

PO INDONEZIJI (6)

SMER POTI – BALI

Morda je prav, da nekaj besed zapišemo še o Bogorju, kjer je že leta 1745 bila rezidenca nizozemskega guvernerja. In potem vse, dokler niso sem prišli Japonci leta 1942. Danes ima svojo rezidenco tu tudi indonezijski predsednik Suharto. Povprečna letna temperatura znaša tu okrog 26 stopinj Celzija, ozračje je bolj prijetno kot v okolici Džakarte in tako ni naključje, da imajo tu svoje vile indonezijski veljaki in tujci. Južno od Bogorja je tudi okrog 2000 metrov visok vulkan Salak.

Bogor je tudi največji botanični vrt v jugovzhodni Aziji. Ure dolgo se lahko človek sprehaja v tem tropskem vrtu, kjer je 500.000 različnih rastlin in več kot 10.000 vrst dreves. Zanimivi so nasadi orhidov in z raznimi križanci so jih vzgojili približno 3000 vrst. K botaničnem vrtu sodi tudi živalski muzej in bogata znanstvena knjižnica.

Sprehajali smo se po vrtu in strmeli. Ves čas pa so nas na neprisljen način opazovali mladi fantje, ki tu skrbje

za skoraj vsako rastlino. Predstavljamo si lahko, kaj bi bilo, če bi vsak obiskovalec utrjal le eno orhidejo. Kljub temu, da smo bili na sprehodu prav v opoldanski vročini, pa se nam nikamor ni mudilo. Lahko bi se tu sprehajali ure in ure dolgo. Dobesedno mokri smo potem naš sprehod le zaključili, ob izhodu pa so nas oblegali otroci ter nam skušali prodati metre batika in lepe iz lesa izrezljane figure. Če je kdo kaj kupil, se je obleganje

PIŠE: JANEZ VEDENIK

še bolj nadaljevalo. Otroci so cene za svoje izdelke desetkratno znižali, ko so videli, da nečemo ničesar kupiti in jih ponujali za sramotno malo denarja. To se je ponavljalo povsod v Indoneziji in nemalo krat smo stvari kupili le zato, ker so nas njihove očke mnogokrat bolj prosile kot kdo ve kakšno prigovarjanje.

Le s težavo smo se vkrcali v avtobus, mali prodajalci so

vstopali za nami, ponujali stvari skozi okna... Avtobus je odpeljal in razočarani so strmeli za nami, toda kmalu so poskušali srečo pri drugih turistih.

Popoldne smo se odpeljali na letališče in potem čakali na polet za končni cilj našega potovanja – pravilnični otok Bali. Toliko lepega smo slišali o njem, da smo komaj čakali na to, da prispemo tja. Že sedaj lahko zapišem, da je Bali zares »rajski« otok. Morda smo ujeli še zadnje trenutke otoka, kjer civilizacija in množični turizem še nista pokvarila vsega.

NIČ NE ŠKODI, ČE VEMO

NEVESTA POBEGNILA S PRIČO

Štiriindvajsetletni Holger M. iz Hamburga je gotovo najbolj nesrečen in osramočen ženin sveta. Na sam poročni dan mu je pobegnila žena z poročno pričo iz nekaj ur starega zakona.

Pa je bilo vse pripravljeno. Povabljenih je bilo 60 svtov, tudi soba v hotelu, je bila za mladi par plačana.

Zgodilo pa se je zaradi ženinovega moralnega principa, češ, pič telesne ljubezni pred poroko. Zato se je Inge spetljala z ženinovim prijateljem Heinzom, ki je bil predviden za ženinovo pričo. In ker se je nekaj tednov pred poroko pokazalo, da je Inge noseča, se ji je le zdelo prehud, da bi svojega bodočega moža tako močno prevarala. Nekaj ur po poroki se ji je oglasila vest in pobegnila z očetom svojega nerojenega otroka. Holger je menda rekorde v najkrajšem zakonu.

TAT JE VRNIL DENAR

Kdo bi si mislil, da so med tatovi tudi »poštenjaki«? Tako je nedavno nek priložnostni tat vrnil ukradenemu deset dolarjev, ki jih je »pljunil« žrtvi na londonskem letališču. V anonimnem pismu sporoča, da je denar z denarnico vred ukradel iz nruje, ker mu je zmanjkalo denarja za taksi v bolnišnico. K sreči je ukradeni imel v denarnici naslov. V opravičilo je tat še dodal, da je bil s tatvino krajši postopek, kot če bi neznanec prosil za posojilo ali darilo.

MILIJON CENTOV PRIHRANKA

Nek Edwin iz Utica v Ameriki je prijavil v banki 10 tisoč dolarjev prihranka, ki bi ga rad vložil na hranilni konto. Ko naj bi izročil denar, so uslužbenci debelo pogledali. Pred banko je imel mali tovornjak, na njem 200 vreč drobiža po en cent. Vreče so skupaj tehtale tri in pol tone. Edwin je drobiž zbiral 13 let.

Tudi ta dva fanta na neprisljeni način sledita turističnim skupinam in skrbno pazita, da kdo ne bi preveč trgjal čudovito cvetje. Sicer pa sta verjetno starejša kot izledata. Nasploh dajejo Indoneziji vtis, da stejejo manj let kot jih v resnici.

FABRIKA

Črne so okajene strehe preko polj, ki zdaj mirna, tiha v dalj strmijo. Za njimi zadnji borovci bežijo pred dimom, ki se niža bolj in bolj.

Nebo turobno zdi se da prihaja dotaknit s čelom se kaminov črnih. Nebo se dvigne. V pramenih srebrnih zblesti za hip krog hišic tega kraja.

Kamina dva sta zvila v vrv svoj dom, na vrvi tej se zbilje rdeči titan. Sopara ga opaja kakor vino.

Čez strehe gleda in strmi v daljino. V rokah plamenov šop ko žolt zafran drži in rjove sužnjem črn pogin.

FRANCE ONIČ

NASVET

Baletka čaka na vlak in si priganja čas s skoki, vihti v zrak noge in počepa. Pa pride starka in ji pravi: Pridite. Pokazala vam bom, kje je stranišče!

Kdo pravi, da moderna se umetnost dela, brez modela?

»UMETNIKOV« NE MANJKA

Posnetek je nastal v Poreču, je pa podoben mnogim motivom ob Jadranski obali v času vročega obmorskega dopustovanja. Stevilni slikarji si postavijo atelje kar na pločniku izobesijo obvestilo, da stane portretiranje 300 ali 400 dinarjev in ne pozabijo spomniti staršev, da so otroci ljubeč objekt za to dejavnost. Za reklamo še izobesijo nekaj »polizanih« portretov filmskih zvezd in tržnica kiča lepo cvete. Sicer pa, čas dopustov je...